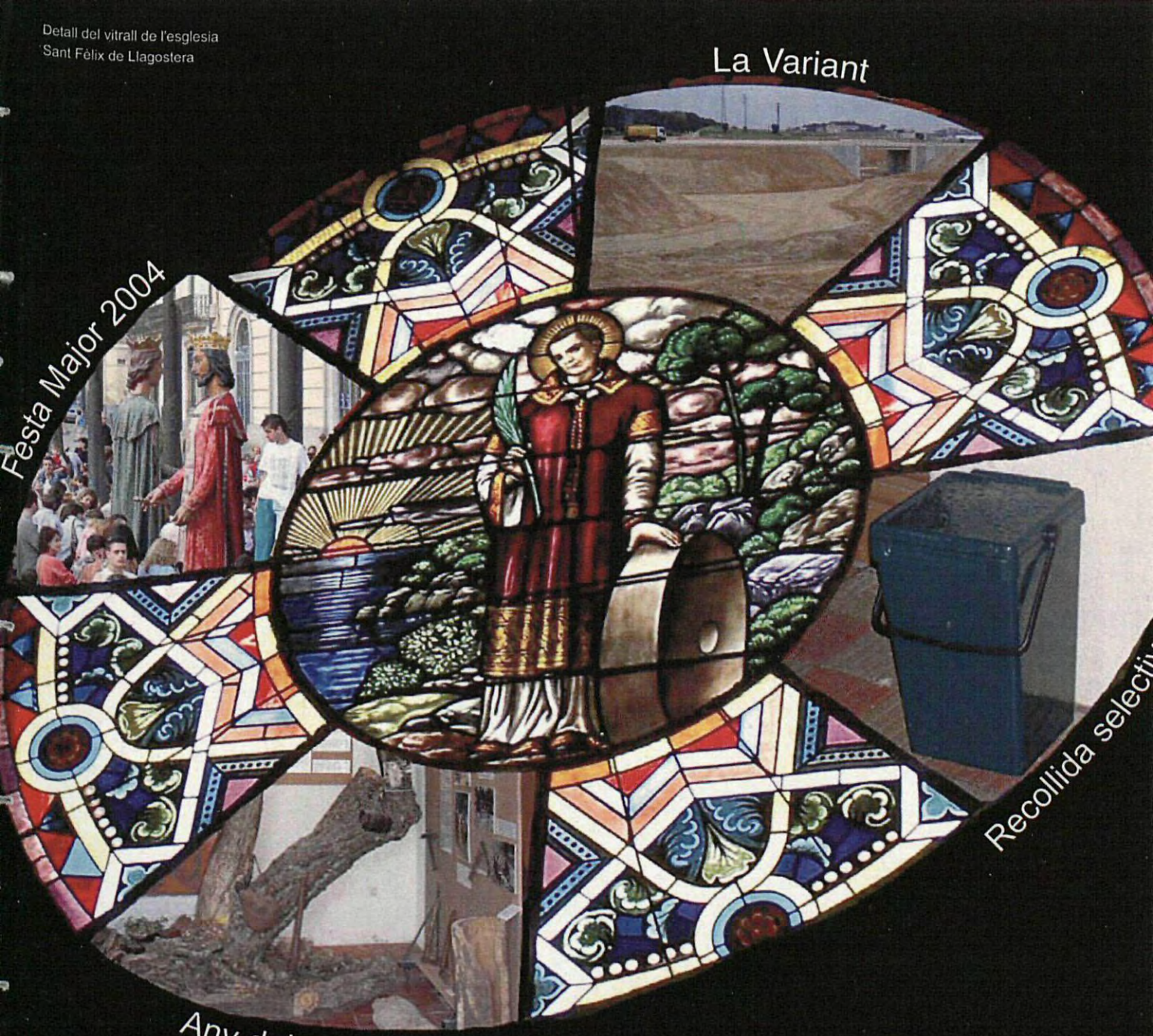
Detall del vitrall de l'església
Sant Fèlix de Llagostera

BUTLLETÍ

de Llagostera

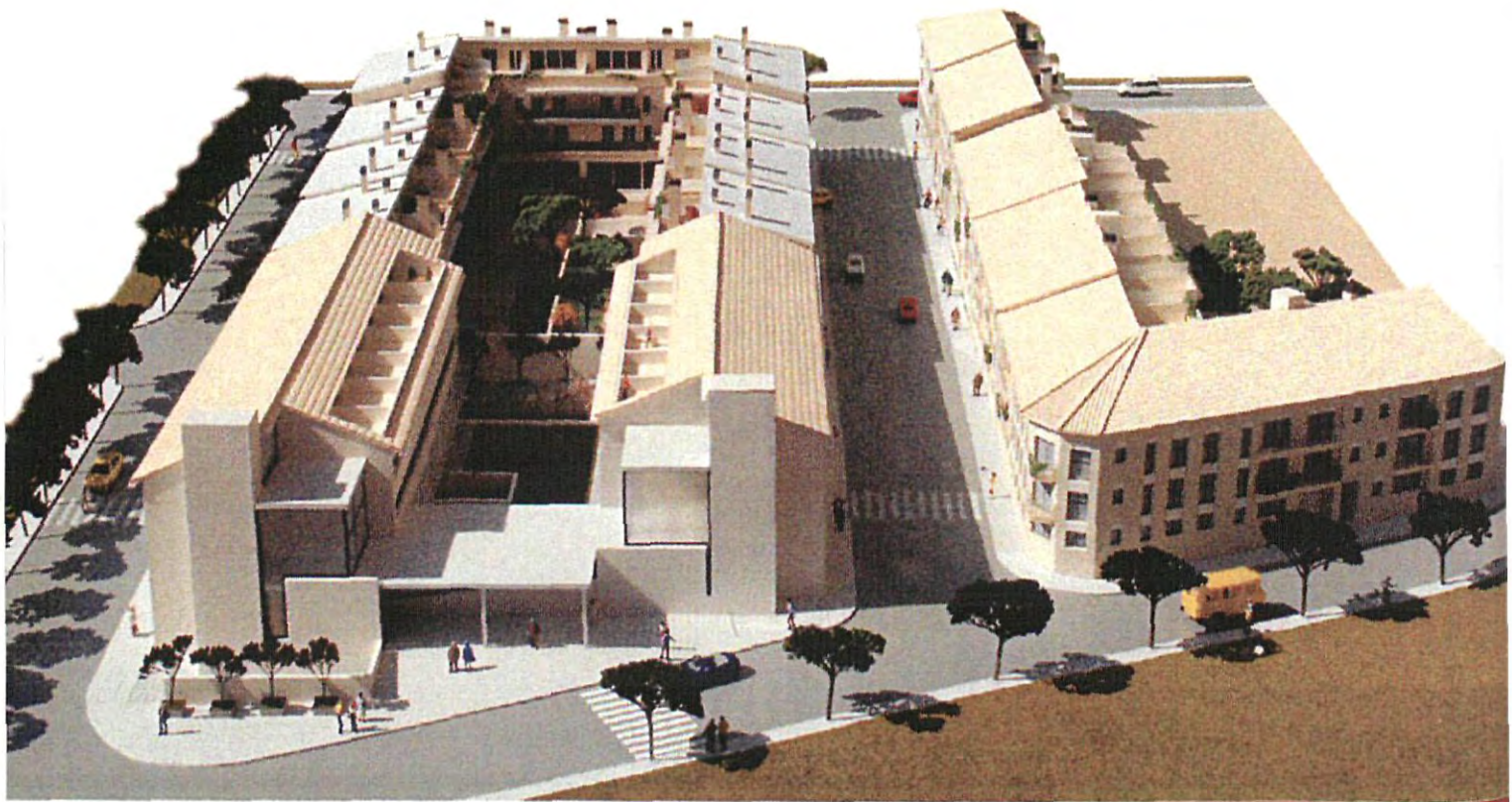
Núm. 4 / 3ª Etapa
Desembre de 2004

3,75 €

FUNDACIÓ LACUSTARIA.60
Fer-se gran a prop de casa

Complex Integral de Benest

Carrer Garbi, 3 Oficina
Telef. 972 83 16 15
Web: www.fundacio60.org
17240 Llagostera (Girona)

RESIDÈNCIA PER GENT GRAN AMB SERVEIS VINCULATS A LLAGOSTERA

42 HABITATGES TUTELATS DE LLOGUER PER A MAJORS DE 60 ANYS

2004064

Ja fa un temps, Llagostera vivia en resistència. Hi havia un sentiment bastant estès de confrontació amb el govern de Barcelona. Des de les contrades i de llocs ben llunyans se'ns veié com aquell petit poblet que encara resisteix. Avui deuen quedar ben pocs gals a Llagostera. Torres d'alta tensió les mateixes, cadascuna al seu lloc. Algunes coses han canviat, també el govern de Barcelona. Algú entén res?

Per resoldre interrogants com aquest i molts altres, el Butlletí de Llagostera ofereix en les pàgines següents, a més dels apartats ja habituals, una mostra de les opinions de els llagosterencs i les llagosterenques sobre política local. L'enquesta té la voluntat de donar a conèixer les reaccions del poble vers l'acció de govern portada a terme fins al moment present de l'actual legislatura. Al mateix temps, hem volgut afrontar algunes controvèrsies del dia a dia a Llagostera i qüestions polítiques d'altres àmbits. Amb els resultats obtinguts, ara tenim dades que requereixen reflexió, que generaran més opinió i que demanen solucions tant als nostres govern i oposició com als estaments superiors. L'enorme passivitat del poble respecte els plens, la no percebuda democràcia participativa, la preocupació que desperta la immigració o la manca d'opinions formades sobre la Constitució europea, són algunes de les impressions que ens han ofert els enquestats, als quals agraïm la seva col·laboració.

La Llagostera "postgal·la" viu un nou hivern. Començarà un nou any i deixarem aquest enrere. El Butlletí celebra el primer aniversari de la seva nova etapa. Esperem que el nou segell estigui a l'alçada de les exigències dels lectors. La nostra és una feina d'estones lliures, de germanor i de solituds. La fem amb il·lusió i sempre buscant noves iniciatives que puguin agradar al lector. Veure el pilonet dels nostres quatre primers butlletins ens enorgulleix! Tanquem un any sabent que l'hem escrit nosaltres...

Aquests són dies de tradicions fetes comerç i de comerç fet tradició. Any rere any veiem com el Nadal s'acosta més a la castanyada i té menys significat. A la revista hi podríem haver adjuntat mil andròmines amb motius nadalencs. Hem preferit oferir-vos una novetat: l'àlbum dels escolars de Llagostera. I això també fa Nadal!

Confiem poder explicar-vos en els propers números les **BONES FESTES** i **FELIÇ ANY NOU** que desitgem als lectors del mitjà escrit de Llagostera, als consumidors i participants de la cultura més propera que es fa i es desfà.

Col.lectiu de Redacció

Tots els comerços anunciats en aquesta revista us desitjen

Bones festes nadalenques i un pròsper any nou

Plaça Catalunya nº 7 Tel. 972 80 56 20
LLAGOSTERA

www.classic-cafe.net

Col·lectiu de redacció

Marc Coll, Gerard Casanovas, Marta García, Ricard Lloveras, Jordi Casanovas, Xevi Casas, Eduard Comas, Pau Turón, Jordi Molina, Mireia Collell, Anna Rissech.

Col·laboradors:
Ramon Motjé, Joan Frigola, Miquel Codolar, Francesc Sureda, Enric Ramionet, Joan Ventura, Fina Gabarrón, Jaume Castelló, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé.

Llagostera, Desembre, 2004
"Butlletí de Llagostera" Núm. 4

Portada: *Fotomontatge: Marta García*
Disseny i Maquetació:
Marta García, Gerard Casanovas.
Correccions:
Irene Comas

Dirigit pel:
Col.lectiu de Redacció
C/ St. Pere nº 5
Tel. 972 83 12 10
e-mail:
butlleti_llagostera@hotmail.com

Impressió:
Cargraphics
Tel 93 264 09 80 Hospitalet de Ll. (Barcelona)
Dipòsit Legal: Gl-1733/95

Amb la col.laboració de:

Diputació de Girona
Ajuntament de Llagostera
Generalitat de Catalunya

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

4-15 Activitats del poble

Entitats **16-28**

29 Escoles

Personatges il.lustres **30-32**

33-35 Enquesta

Reportatge Nicaragua **37-47**

49-61 Veu del lector

"Articles determinats" **62**

63-64 Una forma diferent de mirar la terra

Des de Ca l'àvia Lola **65-66**

67 D'on preneu la ratafia?

Viatges al pensament **69**

70-71 Llibertat Condicional

Llagostera a la premsa **73**

75 Xarx@

Esports i muntanya **77-80**

81 El racó de la cuina

Fe de_Rates **83**

84 Registre Civil

Àlbum de fotos **85-86**

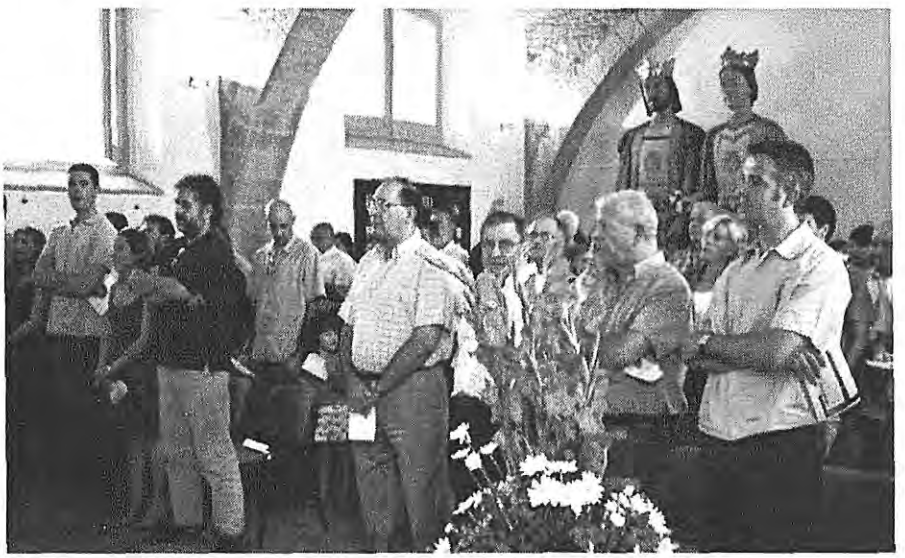
87-88 Carta als Reis

CONTINGUT

Punts de venda: Llibreria Sureda, Llibreria Mallorquí, Llibreria Frigola i Tabacs Montse Plensa

El Col.lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col.lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col.laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col.lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col.lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col.lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

L'11 de setembre

–DIADA NACIONAL DE CATALUNYA A LLAGOSTERA-

La nostra diada, al nostre poble, va començar vigorosa de bon matí. A les 9, van trobar-se a la plaça Catalunya els components de la secció local d'ERC i altres persones propenses al partit, alguns amb el coixí encara a la galta, d'altres amb una mirada més eixerida, per hissar una estelada de 10m2 -que presidí la façana del Casino Llagosterenc fins l'endemà- i per llegir un manifest.

Una hora més tard, a les 10 del matí, aquell qui ho volia podia esmorzar una bona botifarra, per estrany que soni, a Terra Negra. L'acte era organitzat conjuntament pels ajuntaments de Tossa de Mar, Vidreres, Caldes de Malavella i Llagostera.

A les 12 del migdia tingué lloc l'habitual acte institucional a la sala de plens de l'Ajuntament. Inicialment va llegir-se un manifest comú tant del grup opositor (Convergència i Unió) com de l'equip de govern (Entesa per Llagostera). Tot seguit, l'Aula d'Art i Quim Planella van assumir el protagonisme, tot interpretant un resum adaptat de la llegenda del Comte Arnau. El moment més emotiu de l'acte va arribar amb el cant dels Segadors. Finalment, i just abans que l'alcalde Lluís Postigo clogués la trobada, va donar-se veu a una de les entitats del poble, concretament Joves per la Terra, qui va demanar sumar-se a la diada amb la lectura d'un manifest, que feia arribar als polítics que ens representen la proposta d'apostar per un 11 de setembre més popular en el qual s'estimuli i es faciliti la participació de tots els llagosterencs i llagosterenques.

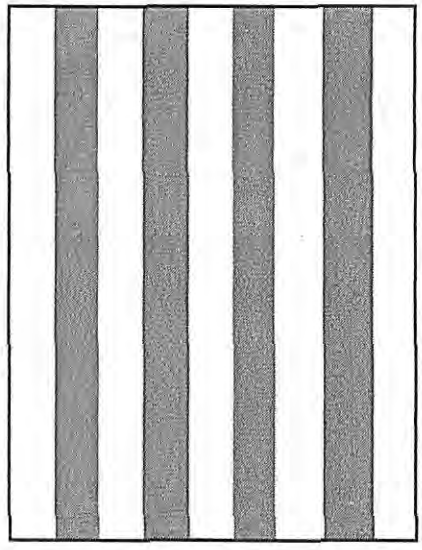
A la tarda, novament a la plaça Catalunya, producte musical català obert a tothom amb un ampli repertori de sardanes. En aquest sentit, cal aplaudir la insistència de l'Ajuntament a l'hora de no cedir i apostar per la nostra dansa, i lamentar la baixa participació que sol congregar un acte com aquest. Encara som a temps de capgirar-ho...

Ja al vespre, la Colla Gegantera de Llagostera, sempre predisposada a fer poble i fer país, va assumir l'organització del sopar que es féu al Parc de l'Estació i que va aplegar un bon grapat de gent.

Finalment, cal celebrar l'auge quant a senyeres i estelades que van sortir aquell dia als balcons, terrasses i finestres, cosa que constata, tot seguit, el nostre company Quim Castelló amb el seu repàs de banderes... VISCA CATALUNYA!

El col·lectiu de redacció

Recompte de banderes

VISCA CATALUNYA LLIURE

Un any més, amb els col·laboradors espontanis, hem tornat a fer el recompte de les senyeres de l'11 de setembre. La cosa va "bé" enguany. Us poso els noms dels carrers que per desgràcia sumen zero i, en contrast, tenim les vint-i-cinc de la plaça de Catalunya. Els resultats són aquests:

Nom carrer		
Albertí	4 s	
Major	0 s	1 e
Almogàvers	6 s	1 e
Marina	1 s	1 e
Álvarez de C.	13 s	
Mas Sec	8 s	1 e
Angel Guimerà	14 s	
Mas Sec pl.	0 s	
B. de Caldes	1 s	2 e
Mercat pl.	5 s	
B. de la Costa	0 s	
Mestral	1 s	
Barcelona	13 s	3 e
Migdia	7 s	
Barceloneta	0s	
Molí	0 s	
Barceloneta pl.	2 s	
Montseny	2 s	
Barceloneta trv.	0 s	
M. C Verdaguer	2 s	1 e
Bon aire	3 s	1 e
M. Gelabert	1 s	
Cadí	6 s	1 e
Músic Aguiló	8 s	
Calderers	0 s	
Nou	13 s	2 e
Campmany pl.	2 s	
Olivereta	6 s	
Camprodon	11s	3 e
Onze setembre	0 s	
Can Foneierons	2 s	1 e
Panedes	9 s	1 e
Canalejas	0 s	1 e
Parc estació	2 s	1 e
Canigó Avgda.	4 s	
Pau Casals	5 s	
Cantallops	1 s	
Pau	0 s	
Carrilet	1 s	
Pau trav.	0 s	
Catalunya pl.	22 s	3 e
Poca farina	12 s	3 e 1 b
Compte Guifré	8 s	
Pompeu Fabra	18 s	3 e
Concepció	16 s	
Porxó del	4 s	2 e
Consellers	10 s	2 e
Processo	6 s	
Constància	5 s	1 e
Puig Cadiretes	1 s	
Costa Brava	8 s	
Puig General	10 s	1 e
C Brava ptge.	2 s	
P General ptge.	0 s	1 e
Creu	0 s	
Pujada dipòsit	3 s	
Cristòfol Colom	2 s	1 e
Rafael Mas	8 s	1e
Ctra. St. Llorenç	2 s	1 foto Che
Rafael Mas trv.	0 s	
Dr. Fleming	1 s	
R. Casademunt	17 s	1 e
Donzelles	7 s	2 e
Romaní	0s	
Esport Avgda.	3 s	1 e
Romeu pg.	8 s	2 e
Estrella	0 s	
Rosa del Vents	2 s	3 e
Ferrer	0 s	
Roser	0 s	
Fivaller	7 s	2 e
St. Antoni	2 s	
Fred	0 s	
St. Felip Neri	1 s	
Ganix	8 s	2 e
St. Feliu	6 s	3 e
Gavarres	1 s	
St. Feliu trav.	1 s	
Girona	14 s	2 e
St. Josep	3 s	2 e
Girona alta	0 s	
St. Narcís	1 s	
Gironès Avgda	14 s	2 e
St. Pere	4 s	
Gotarra Avgda	3 s	
Sta. Anna	1 s	
Hospital	1 s	
S. Rusinyol	0 s	
Jaume I	4 s	
Saragossa	0 s	
Joan Maragall	11 s	1 e
Sol	1 s	2 e
La Coma	11 s	
Tomás A. Boada	5 s	1e
Lacustària	8 s	
Tossa	2 s	
Llebre	0 s	
Tramuntana	4 s	2e
Lleida	7 s	1 e
Pl. Castell	2 s	
Lleó I	4 s	
Sector Ganix alt	2 s	1 e
Llibertat pl.	3 s	
Vidreres	0 s	
Maiena	4 s	
Vilallonga	1 s	

Senyeres (s)	464
Estelades (e)	68
Altres	3
Total:	535

2003 total: 485
2002 total: 408
2004 total: **535**

Quim Esquilet
Llagostera 11/setembre/2004
Salut i independència

Correllengua

CORRELLENGUA 2004 PEL CATALÀ, ÚNICA LLENGUA OFICIAL

Joves per la Terra, el col·lectiu de l'esquerra independentista a Llagostera, va portar al nostre poble per segon any consecutiu el Correllengua, una proposta per la defensa i la promoció de la llengua catalana promoguda per la CAL (Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana).

El divendres dia 8 d'octubre va tenir lloc, a les deu del vespre i al local social de La Caixa, una xerrada-debat amb Quim Soler, de la CAL, sobre la necessitat de fomentar el català com a llengua d'acollida davant el fenomen de la immigració. A l'acte van assistir-hi una trentena de persones.

L'endemà, a dos quarts de quatre de la tarda i des del Parc de l'Estació, va organitzar-se una gimcana pels més menuts sota el nom de "Construïm els Països Catalans". Fins a trenta tres nois i noies van aplegar-se a la crida amb la voluntat de córrer amunt i avall els carrers de la vila, superant diferents proves i aprenent alhora sobre la nostra cultura i la història del nostre municipi.

Tot seguit, des de l'Estació i fins a la plaça Catalunya, passant pels carrers més cèntrics de Llagostera, es va celebrar una cercavila festiva i reivindicativa que comptava amb la col·laboració de la Colla Gegantera de Llagostera. Aquesta manifestació a favor del català com a única llengua oficial va acabar amb la lectura d'un manifest per part de Xevi Casas, portaveu de Joves per la Terra.

El mateix dia 9, al voltant de la mitjanit, les portes del local polivalent van obrir-se al públic que va assistir al concert independentista d'AVALOTS, PILSENERS i OPCIÓ K-95. Pràcticament cinc centes persones van assistir a l'acte al llarg d'aquella nit, que va resultar llarga i animada fins a altes hores de la matinada.

El col.lectiu de redacció.

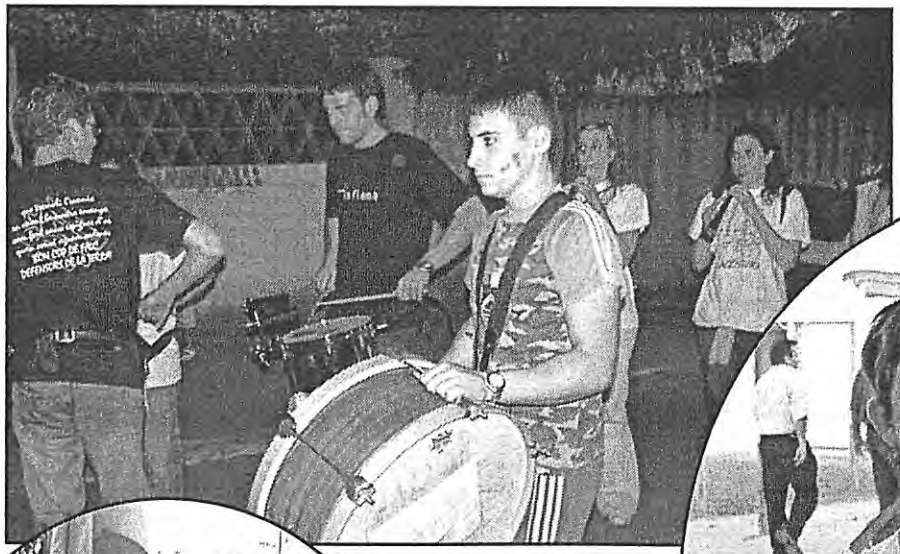
Els gegants és vàren solidaritzar amb la causa i duien una estelada cada un lligada a l'esquena

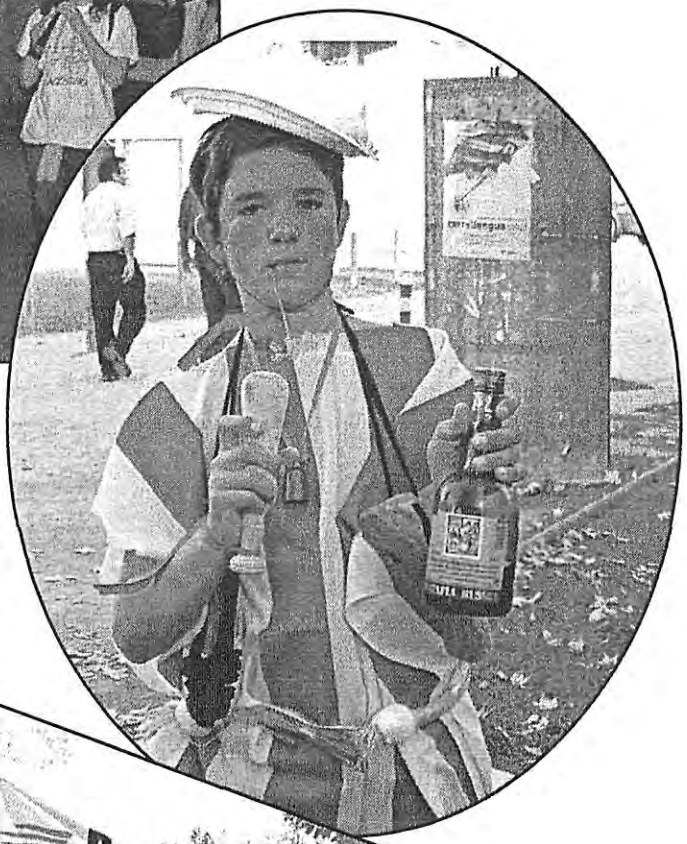
La flama va recòrrer el poble

El recorregut del dia l'encapçalava una gran pancarta

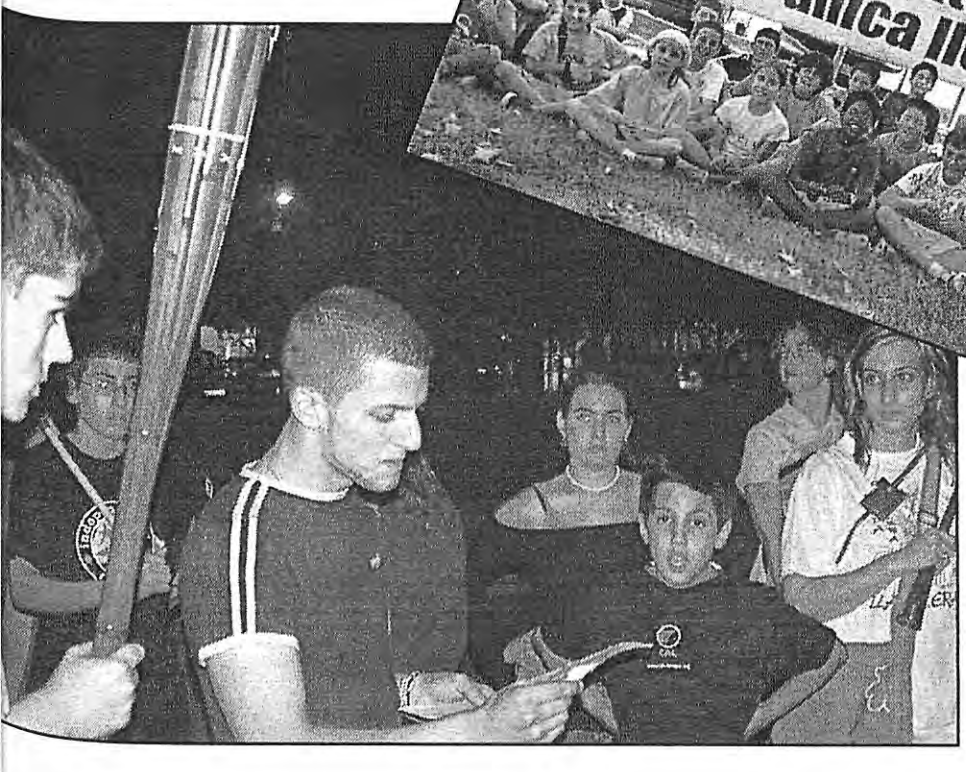

A l'esquerra la colla gegantera, que com sempre, van animar la festa

A dreta i esquerre veiem diferents participants que és mostren amb la indumentària necessària per passar les proves

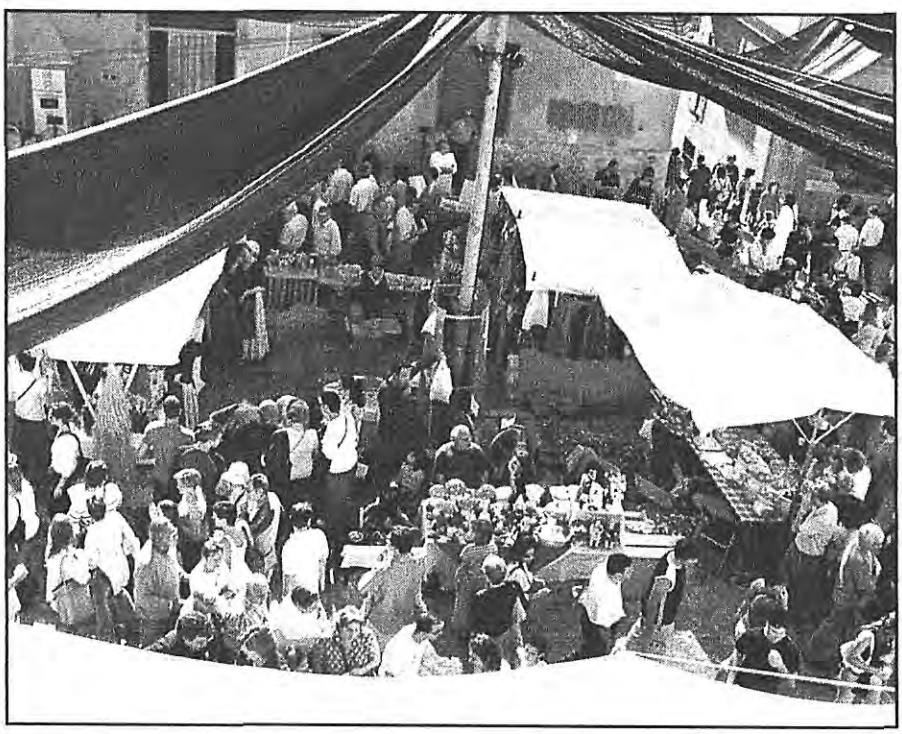
A l'esquerre el portaveu de Joves per la Terra va llegir el manifest. A dalt ungrup de joves posen al costat de la pancarta

La Festa del Bolet

Per segon any consecutiu s'ha celebrat a Llagostera la II Festa del Bolet. Enguany la fira ha presentat una oferta major en les parades. Es van poder veure parades de dibuixos fets amb suro, diversos oficis, parades de llaminadures, juntament amb parades que van repetir de la primera edició. Tenint en compte que l'any passat ja va ser un èxit, aquest any ha superat totes les expectatives. Les places del Mercat, la Llibertat i de l'Església presentaven, aquell dia, una visió inèdita: estaven plenes de gom a gom, durant el matí no hi cabia ni una agulla.

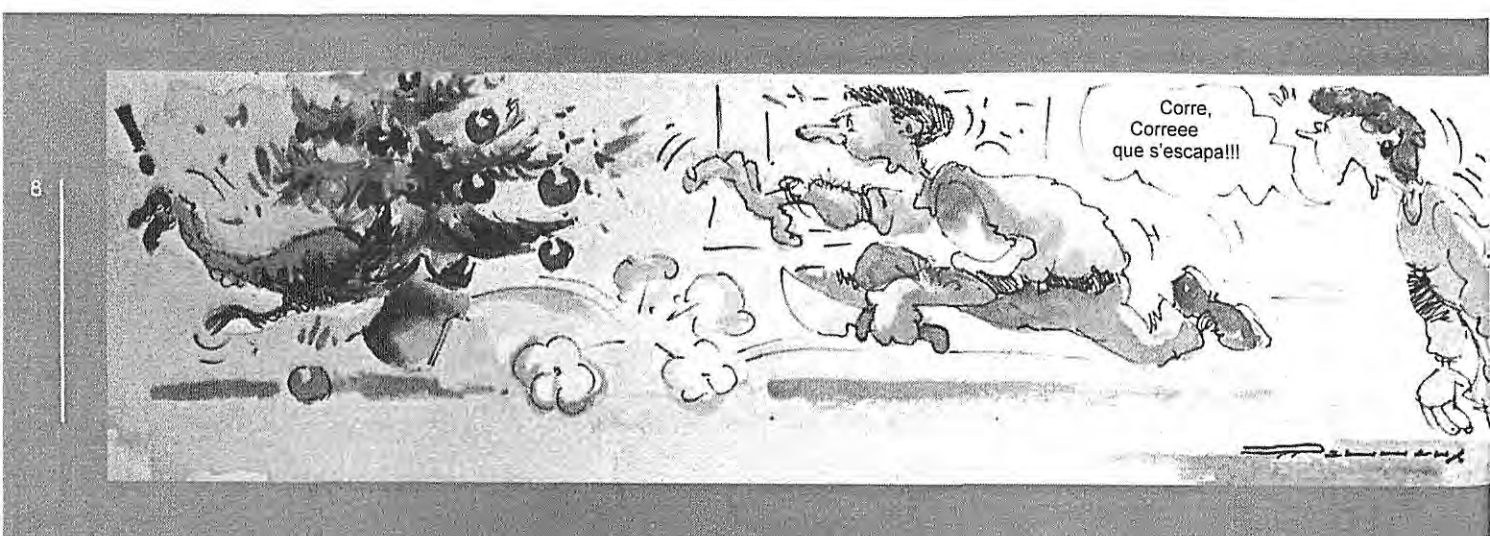
Aquest any també hi havia una novetat, organitzada pels membres del Grup Excursionista Bell-Matí: es podia visitar el campanar de l'església de Llagostera i així tenir una vista diferent de la del mercat del Bolet. També es va repartir la Forquilla de Plata, com ja es va fer l'any anterior. A la sala de plens hi havia una exposició de bolets i, a més, la Colla Gegantera, amb la seva música, amenitzava l'ambient pels carrers del mercat.

Col·lectiu de Redacció.

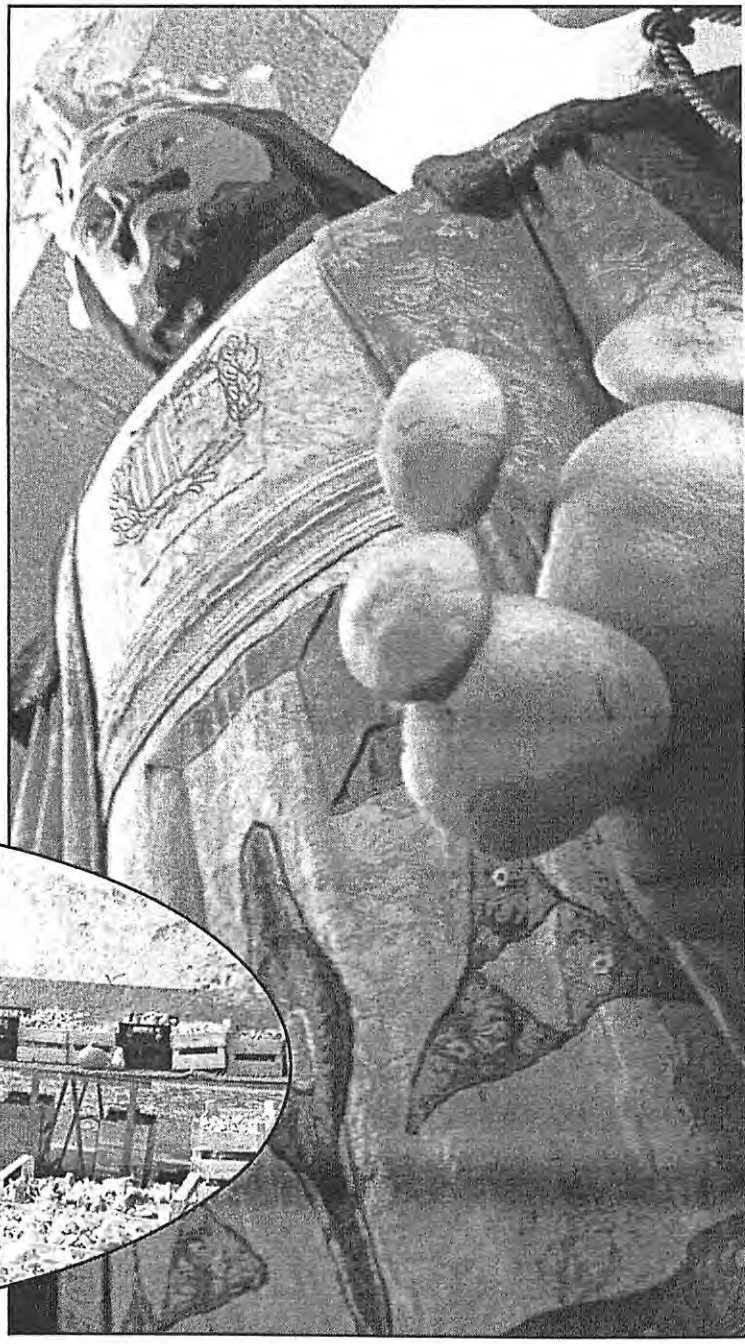

A dalt a l'esquerra, una vista des de la plaza de l'Església mostrant la gran gentada i part dels 10.000 assitents que van passar durant tot el dia. A la dreta, la gent també va anar a veure l'exposició de bolets que és va muntar a la sala de plens de l'Ajuntament.

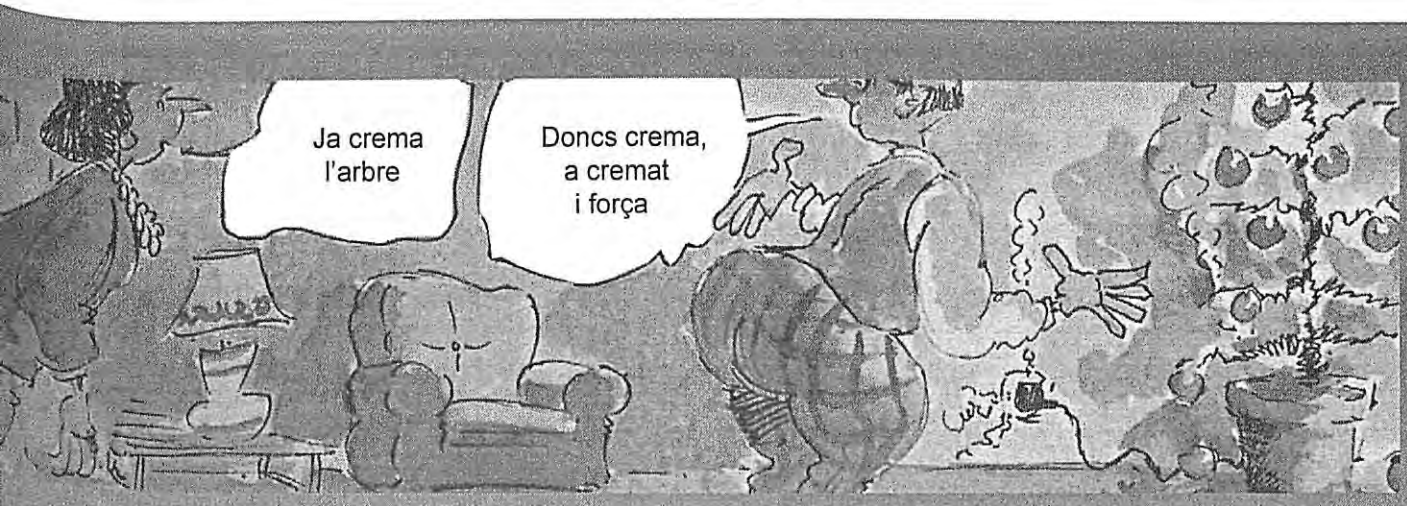

A dalt, una mostra de les puntaires Llagosterenques.
A la dreta, El nostre Gegant amb un grapat de bolets.
A baix, Una de les parades que van assistir a al Fesat

RAMIONET
LLOVERAS
ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
fax. 972 805 539

Transports
PAYRET
Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Combustibles ROBERT BADOSA
Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

IMPREMTA
OFFSET
TIPOGRAFIA
Rodas

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

MP
PERRUQUER
I
R

C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

Viñas

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 10
Telèfon 972 83 01 90
Fax 972 80 53 83
17240 LLAGOSTERA (Girona)
E-mail: pinsosvinyas@infonegocio.com

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS
motos
jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Forquilla de plata

A partir d'aquest any l'assossiació de restaurants de Llagostera atorgarà, per la festa del bolet, la Forquilla de plata. Aquest premi es concedirà a una persona relacionada amb el món de la cuina i la gastronomia.

Els restaurants de Llagostera volem afegir-nos a aquesta Festa del Bolet otorgant una forquilla de plata a aquelles persones del poble que han fet molt per la gastronomia de Llagostera. I és per això, que cada any, mirarem de ser justos i de no deixar-nos cap d'aquelles persones que s'ho mereixen (i que són moltes).

La Lola ensenyant la forquilla de plata envoltada amb els familiars

Aquest any hem volgut que sigui una senyora que ha cuinat per totes les generacions: les nostres i les dels nostres pares. Quants casaments, quants calamars a la romana i quantes vedelles amb bolets ...

Ella va començar l' any 1948 juntament amb el seu marit (que al cel sigui).

Era d'aquelles persones que mai en tenien prou. Treballava des de les 7 del matí fins les 11 de la nit sense parar. Mai tenia un no per a ningú. Sempre estava a punt .

És una dona tan riallera, tant, que encara ara, el seu somriure es fa notar allà on passa.

Avui en dia encara organitza el famós sopar de les noies de la carretera. I és que avui, també està participant a la nostra festa com a puntaire, i és que ella és així: és la nostra LOLA DEL CARRIL.

Moltes felicitats LOLA,
de part de tots!

Assossiació de Restaurants de Llagostera

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abrasiu

Taller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Ioga Sinèrgic Rosiñol

Ioga: Hatha Ioga- Estiraments
Gimnàstica correctiva -Relaxació

Mètode: André Van Lysebeth

Medicina Natural
Psicoteràpia Massatges

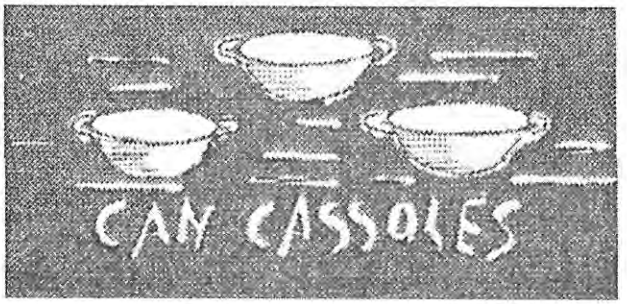
Professora de Ioga: Griselda Garcia
C/. Santiago Rosiñol, nº. 2 A, 2ª planta A
17240 Llagostera
Reserva de places: Tel. 972 83 07 27
Mòbil 639 123 738

Mª Carme Valentí

PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 972 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
Girona

Des de 1952

Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

PRODUCTOS DE CORCHO AGLOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Tapisseria i Tendals

☎ 972 83 03 87

Sanchez

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís

C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Dinar de la Gent Gran

El passat dia 3 d'octubre va desenvolupar-se, per 23è any consecutiu, la Festa de la Tercera Edat. A les deu del matí, va tenir lloc una missa a la parròquia de la vila celebrada pel mossèn Enric Plantés. Als voltants de la una del migdia, al local polivalent, més de quatre centes persones van congregar-se per escoltar les paraules de l'alcalde Lluís Postigo, la regidora Eugènia Comas i el president de la Llar de Jubilats, el senyor Esteve Lloveras. Seguidament, un nombrós grup de voluntaris va servir una mica d'aperitiu, arròs a la paella, pollastre amb patates i un tros de pastís per postres, als homes i dones que van assistir al dinar. Ja per acabar, a la tarda, va tenir lloc un concert a flauta i guitarra que va servir per posar punt i final a una gran jornada, ben merescuda pels nostres avis i àvies.

El col·lectiu de redacció

La gran afluencia de gent que va assistir a la festa de la tercera edad va fer que fos tot un èxit.

REGALS Anna
☎ 972 83 12 83
LLAGOSTERA

Joieria FORTUNA

Representant Oficial

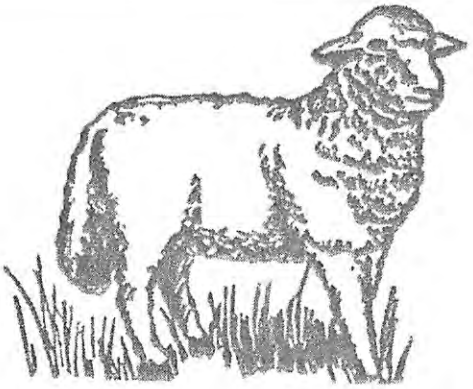
TECHNAL
RED D'INSTAL.LADORS

Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.
CARPINTERIA METÀL.LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

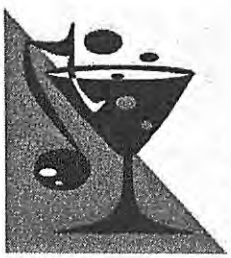
C/Ponent, 1-2 (Sector CAVISA)
17240 Llagostera (Girona)

Floristeria
Cal - Ri
C/Concepció, 4
LLAGOSTERA ☎ 972 83 09 88

Composicions florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

ESPECIALITAT EN XAI
CARNISSERIA - XARCUTERIA
CABALLERO
Avgda. Gironès, 24
Tel. 972 83 08 83
LLAGOSTERA

BAR MUSICAL
XAROPS
Llagostera
Camprodon, 52
Tel. 972 831182

AUTOESCOLA
LLAGOSTERA

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

Jornada d'escacs

Aquestes imatges cedides pel company Toni Sánchez mostren diferents instants d'unes simultànies que van disputar-se aquesta tardor al Casino Llagosterenc. Persones de tots els nivells, tant jugadors amb experiència com altres de novells, van acudir a la cita. I és que "als escacs, com a la vida, la millor jugada és sempre la que es fa" (Dr. S. Tarrasch).

Col·lectiu de redacció

Una de les imatges que es va poder veure durant la jornada d'escacs.

MTB

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.
Laboral - Fiscal - Jurídica - Comptable
Corredoria d'Assegurances - Finques

MARGARITA MONTIEL BOADAS
Advocada

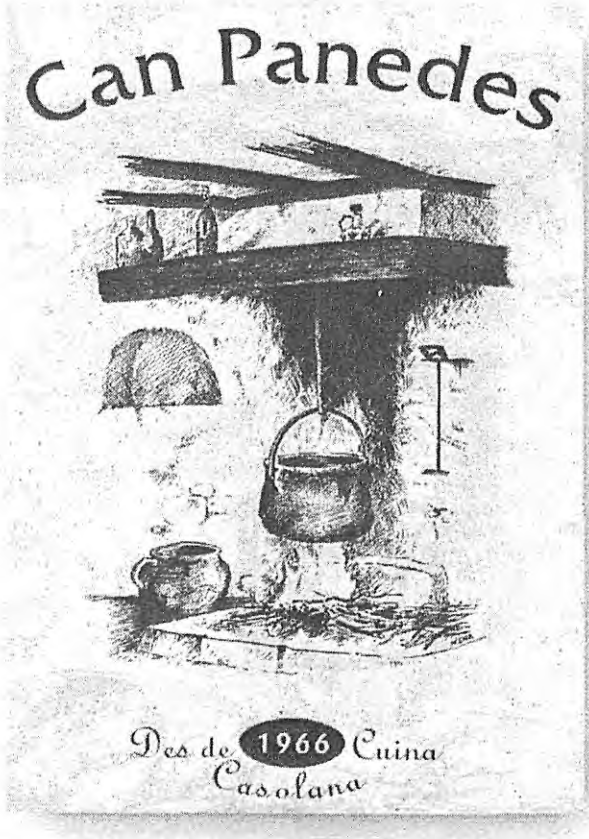
Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62
Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com

MULTIPREU
LLAGOSTERA

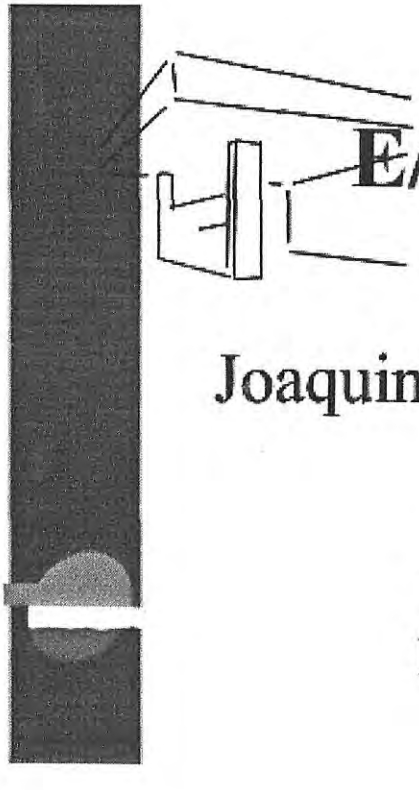
Articles de **Regal**
Articles de **Neteja**
Articles de **Joguina**
Articles de **Plàstic**

A partir de 0,75€

Pssg. Pompeu Fabra, n17

Carretera
de Sant Feliu a Girona,
C_65 Km. 12
Tel. 972 83 03 56

E/S Llagostera 12580

Joaquim mascaró salarich

Ctra. C-250 Km.24'3
Telf. i fax. 972 83 15 49
17240 Llagostera- Girona

Campionat d'Espanya sènior de patinatge artístic

BRILLANT ACTUACIÓ DE LA JUDIT FONTCUBERTA EN EL CAMPIONAT D'ESPANYA SÈNIOR DE PATINATGE ARTÍSTIC

Els passats 16 i 17 de juliol va tenir lloc a Reus el Campionat d'Espanya sènior de patinatge artístic, amb la participació de la patinadora llagosterenca Judit Fontcuberta, que va tenir una destacada actuació i va quedar 11a de vint-i-cinc participants. La competició va tenir un nivell altíssim i les quatre primeres classificades van ser patinadores que han participat en campionats europeus i mundials a nivell individual.

En un àmbit més general, cal destacar que la Judit va ser la millor patinadora gironina de les quatre que van participar, i la cinquena millor de Catalunya.

Club Patinatge Llagostera

Nou èxit del patinatge Llagosterenc en el provincial de Grups-Show

El passat 6 de novembre, el patinatge artístic llagosterenc va triomfar una vegada més en el Campionat provincial de Grups-Show que va tenir lloc a Blanes, amb dos números totalment renovats.

Després d'un any d'absència, els nostres patinadors van tornar amb més força que mai, i mentre el Grup Petit, amb el número titulat "El misteri de les nimfes" es va proclamar campió per davant del CPA Blanes, el CPA Olot i el CP Bescanó, el Grup Gran, va acabar en segona posició amb el número titulat "Societat contemporània", per darrera del CPA Olot i per davant del Girona CH, el FD Cassanenc i el CP L'Aulet de Celrà.

Tots aquests clubs (quatre del Grup Petit i cinc del Grup Gran), es van classificar per al Campionat de Catalunya que tindrà lloc al Pavelló de Fontajau de Girona els propers dies 18 i 19 de desembre.

Una vegada més el nostre patinatge artístic va deixar constància del seu gran nivell, superant molts obstacles pel camí i malgrat els nervis, tensions i improvisacions fins el darrer moment, les nostres patinadores i patinador van tornar a triomfar sota la direcció de l'Eva Estanyol, i de ben segur que tornaran a arribar a les cotes més altes d'aquesta competició. Per tant, aquest èxit no és més que l'inici d'un llarg camí que acaba de començar.

Moltes felicitats a tothom i moltes gràcies a tots els pares, mares i col·laboradors en general que també han hagut de treballar de valent. Sense la seva ajuda tampoc hauria estat possible aquest èxit.

En un moment de l'actuació nimfes que els va portar al primer lloc

Patronat Municipal d'Esports

IV OPEN DE TENNIS "MAS TARRÈ"

El passat mes d'agost es va celebrar a les instal·lacions de La Canyera el IV Open de Tennis "Mas Tarrè".

Enguany es va tornar a millorar el rècord d'inscripció ja que van ser 34 els participants: 24 en categoria absoluta i 10 en categoria femenina.

La categoria absoluta es va jugar mitjançant una "lligueta" de 4 grups de 6 participants cadascun, i els dos primers de cada grup es van classificar per jugar el "play-off" final.

Pel que fa a la categoria femenina, es va fer un sol grup i les 4 primeres van jugar el "play-off" final.

La classificació final va ser la següent:

-Categoria femenina:

Campiona: Cristina Mir
Subcampiona: Carme Camprubí
3a classificada: Cristina Vila
4a classificada: Ruth Vert

-Categoria absoluta:

Campió: Carles Rocafort
Subcampió: Salvador Camprubí
3r. classificat: Jordi Rusiñol
4t. classificat: Rafa Ramírez

Els premis es van lliurar en el transcurs del sopar de cloenda que va tenir lloc el diumenge 29 d'agost al Restaurant Mas Tarrè.

També es va repartir un obsequi, gentilesa del nostre patrocinador, a tots els participants.

Cal felicitar, finalment, a tots els participants pel seu interès i entusiasme, i animar tothom a participar en les properes activitats que organitzi el Club Tennis Llagostera.

Club Tennis Llagostera
e-mail: esports@llagostera.org
Setembre 2004

Novetats Biblioteca

L'hivern d'aquest any es presenta ple d'activitats a la biblioteca que, per cert, ha normalitzat el seu nom. A partir d'ara passa a denominar-se Biblioteca Julià Cutiller.

Sessions de lectura a la "Residència Josep Baulida".

Una de les novetats són les sessions de lectura per a gent gran que es realitzen des del 20 d'octubre a la "Residència Josep Baulida". Es porten a terme els dimecres al matí, de 10:30 a 11:30 i s'hi llegeixen i comenten notícies d'actualitat aparegudes en els diaris del dia, es resolen jocs d'enginy o, senzillament, es llegeix alguna obra triada pels mateixos participants. Actualment estem llegint la biografia d'Isadora Duncan.

Visites escolars.

Diferents grups de 1r d'ESO de l'IES Llagostera, acompanyats dels seus professors/es, han visitat recentment la biblioteca, on se'ls ha explicat l'organització i el funcionament del centre, i com realitzar cerques en el catàleg, que s'està acabant d'informatitzar. Estan previstes més visites de cara als pròxims mesos. Grups del CEIP Lacustària, del Col·legi Nostra Senyora del Carme i de la Llar d'infants El Niu passaran pel centre. Aquestes visites s'organitzen conjuntament entre la biblioteca i els centres escolars.

Bibliovoluntaris.

Al llarg del mes de novembre, nens i nenes de Llagostera han realitzat tasques bibliotecàries, fent devolucions, ordenant material i realitzant cerques bibliogràfiques, entre altres coses. També s'ha aprofitat per explicar com funciona un centre bibliotecari. En certa manera, es pot dir que han estat bibliotecaris o bibliotecàries per un dia. Aquesta activitat ha tingut una gran acceptació i pensem repetir-la de cara a l'any vinent. Els nens veuen la biblioteca d'una altra manera, se la senten més seva i adquireixen, encara que sigui per unes hores, més responsabilitat envers el centre, al mateix temps que desenvolupen la seva responsabilitat i els mètodes de treball.

El club de lectura.

Hora del conte.

Aquesta activitat ja és una de les més tradicionals a la Biblioteca Julià Cutiller i, de fet, a totes les biblioteques catalanes. Acostuma a tenir un gran èxit i està adreçada als nens d'entre tres i vuit anys.

La finalitat consisteix a despertar l'interès dels infants envers els contes i mantenir viva la rica tradició de la literatura oral, a l'hora que s'intenta dinamitzar la lectura.

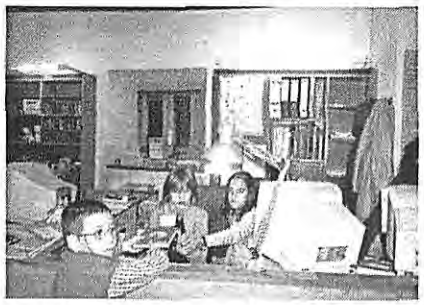
Les hores del conte es duen a terme els dimarts, a partir de les sis, amb una periodicitat quinzenal. Per a més informació només cal que truqueu o passeu per la biblioteca.

Club de lectura.

A finals de l'any 2002, la biblioteca va iniciar una activitat que també es realitza a moltíssimes biblioteques catalanes i d'arreu del món.

Un cop al mes, en sessions presentades i coordinades per Cristina García, llicenciada en Filologia Hispànica i doctorada en Filologia Catalana, un grup de lletraferits ens reunim per comentar una obra que s'ha llegit.

Aquest trimestre s'han realitzat sessions sobre Un marit ideal, d'Oscar Wilde i L'amant de Bolzano, de

Taller de Bibliovoluntaris

l'hongarès Sándor Márai.

Es tracta d'un fet força enriquidor, ja que els participants no només ens obliguem a llegir un llibre de la millor literatura, sinó que també es pot aportar informació, intercanviar opinions, etc.

Préstec a domicili.

Totes aquelles persones que, per discapacitat, per tenir una edat avançada o per malaltia, no poden accedir a la biblioteca, poden fer les comandes de préstec per telèfon. La biblioteca els portarà els documents sol·licitats a domicili. No tenir el carnet no suposa en aquest cas cap problema, perquè es pot fer proporcionant les dades necessàries.

Per a qualsevol consulta o informació, la Biblioteca Julià Cutillé resta a la vostra disposició i us desitja un bon Nadal i un millor any 2005.

Biblioteca Julià Cutillé

Sessions de lectura a la Residència Josep Baulida

Perruqueria MARTA

C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

COMERCIAL MONTSE
* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA
Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Soler
mobles i cortines
edit
C. Àngel Guimerà, 6 - Tel 972 83 00 44 - Llagostera

Constructor d'Obres
Martí Plà
C/. Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17
17240 Llagostera
(Girona)

Mas Maiensa
vivers
jardineria
V.Bruguera 7
17240 LLagostera Girona
Tel 972 83 07 45

D'SPORTS
Pl. Campmany, 6 . 17240 Llagostera . Tel: 972 83 00 02

JP Transports
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS
Carrer Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona)

MALCA pintors
Llagostera
Pintura decorativa i estucs
Mateu Font Plana
Albert Font Valentí
Tel. 972830331/636819501
c/ Costa Brava, 44
17240 Llagostera (Girona)

Llagostera per una mobilitat sostenible i segura, tu ets fonamental!

L'Àrea d'educació viària de la Policia Local de Llagostera, amb motiu de la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura SMSS que es va celebrar a Catalunya del 8 al 14 de novembre, va engegar una campanya per conscienciar de l'ús correcte del cinturó de seguretat i dels Sistemes de Retenció Infantil (SRI).

Es va donar prioritat a aquest objectiu perquè es va fer un treball de camp amb una mostra de 51 vehicles realitzat el 18/05/04 a la cruïlla pg. Romeu amb pg. Pompeu Fabra i es va poder comprovar que el 70,59 % dels ocupants no utilitzaven el cinturó de seguretat.

zar el diumenge 14 un Simulacre d'Accident de Trànsit davant del CAP (Diari de Girona 15/11/04 pàg. 14, EL PUNT 15/11/04 pàg. 6), es va anunciar mitjançant falca a Ràdio de Llagostera 105.7 FM, i a www.llagostera.org.

En aquest acte van participar: Bombers del parc de Cassà de la Selva, voluntaris de Creu Roja de l'Assemblea Llagostera-Cassà, Consorci del Transport Sanitari de Catalunya Regió de Girona i Grues Puig.

Aquesta àrea d'educació viària de la Policia Local ha centrat fins ara les activitats als centres educatius, però demana la col·laboració de tots els

ciutadans per realitzar activitats amb l'objectiu de reduir el nombre d'accidents, i donant prioritat al vianant per fer dels carrers un espai més amable.

El 7 d'abril de 2004, amb motiu del dia mundial de la salut, aquest any dedicat a la Seguretat Viària, aquesta Policia Local va organitzar una xerrada informativa al local social de la Caixa www.who.int.

Et pots posar en contacte amb nosaltres a poliedu@llagostera.org

Josep Martínez
Policia Local Llagostera
Monitor d'educació viària

Gràcies per la teva col.laboració

Amb la col.lavoració de bombers, creu roja, gruas puig i transports sanitari, es va poder realitzar un simulacre amb molt d'èxit.

També s'ha fet observació diària davant dels centres educatius i s'ha comprovat que l'ús correcte de SRI és minoritari.

Per portar a terme la campanya es va adreçar una carta a cada habitatge de la població per informar i recordar als ciutadans que l'ús d'aquests sistemes de seguretat passiva són molt eficaços per evitar lesions en cas de produir-se un accident de circulació.

Com a acte central es va organit-

Canvi de teulada de l'església parroquial de Llagostera

El monument més emblemàtic del nostre poble necessita una urgent restauració. El teulat de l'església es troba en molt mal estat, amb el perill que això comporta. L'any 1996, com molts recordaran, ja se'n va enfonsar una part, que es va reparar.

El projecte que ara es preveu tirar endavant consisteix en canviar tota l'estructura del teulat de la nau central (bigues, cabirons, teules...). Es trauran els pilars d'obra que s'afegiren en el segle XIX (1860) i els altres punts de suport que s'anaren posant al llarg del segle XX; només es deixaran els suports inicials de pedra.

Som conscients que és una obra gran i de primera necessitat per a la consolidació de l'edifici. Confiem en la col·laboració del poble de Llagostera per poder-la dur a terme, a més de la d'altres institucions.

Ben aviat donarem més detalls de tot, tant pel que fa al projecte en concret, el pressupost de l'obra o el sistema de finançament, com pel que fa a la seva execució.

Junta d'Economia de la Parròquia

A dalt una vista general del teulat. A baix a l'esquerra, Cabiró que no arriba a la paret, A baix a la dreta diferents suports afegits.

A baix estat general del interior

Unió de Botiguers

Després de l'èxit de la campanya dels passaports per a les ampolles de vi amb 213 ampolles entregades, ens preparem per la campanya de Nadal amb molta il·lusió per tal de poder obsequiar els postres clients amb butlletes per als soteig de vals de 250 i 500 euros, com hem anat fen aquests últims anys. En els vals hi hauràn un número de participació els quals aniran amb combinació amb les de les cinc darreres xifres dels 2 primers premis del sorteig de la loteria del nen del proper 5/1/05. Aquestes és podràn bescanviar a les botigues que formen la Unió de Botiguers.

També des d'aquí volem donar les gràcies a tota la gent que ha participat a l'exitosa Fira del Bolet celebrada el dia 12 d'octubre i així animar a tots plegats a participar sigui ajudant a la parada de la unió o en les parades particulars en ledició del proper any.

Volem fer un petit incís en un error que varem tenir en el número anterior respecte als regals de la panera obsequiada a la Sra. Montserrat Rodeja, doncs la Floristería Mº Rosa va col·laborar amb una planta natural.

També volem anunciar-vos que participarem en la cavalgada de Reis del dia 5 de Gener amb una carrossa preparada per tots els botiguers i així poder col·laborar en l'il·lusió d'aquest dia.

Doncs res més per dir-vos només que desitjar-vos unes molt bones festes i recordar-vos que... **EL COMERÇ ETS TU.**

BON NADAL

Unió de Botiguers

CENTRES CESMAR
MEDICINA FISICA I REHABILITACIO
Especialitzats en el tractament del dolor

CESMAR LLAGOSTERA
R.Casademont,2
17240-LLagostera(Gi)
tel- 972 83 02 02

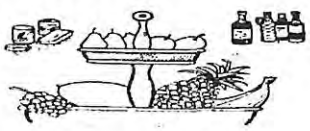
CESMAR BARCELONA
Tarragona, 177
08014-Barcelona
93 325 48 53

CESMAR MADRID
Torrelaguna, 63
28027-Madrid
91 403 19 07

e-mail info@cesmar.es

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

EMBOTITS ARTESANS
J. & V. Miquel S.C.
C/ Almògavers,13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Fruites i Quevires

CAN MADÍ
C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Joieria Rellotgeria
Català
Taller Propi
Dissenys Exclusius
Àngel Guimerà, 7 **17240 LLAGOSTERA**
Telèfon 972 80 52 90 (Girona)

CARNS I EMBOTITS
ELABORACIÓ PRÒPIA
GASCONS
C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA
19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

farmàcia
lluís saurí
pau casals, 13 - tel. 805599
llagostera

Sara
Merceria - Perfumeria
Servei de Tintoreria
C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Restaurant / Bar
CAL DEGOLLAT
Cuina casolana
Servei de carta i menú

Activitats del Mas Roig

Activitats del Centre d'Interpretació de la Sostenibilitat, portats a terme al Mas Roig de Llagostera durant els darrers tres mesos del 2004, a part de les visites programades regulars de particulars, estudiants, col·legis, instituts i universitats.

NOTA INFORMATIVA

5 d´agost
PARTICIPACIÓ EN EL PRIMER CICLE DE XERRADES D'ESTIU DE JOVES PER LA TERRA.
A càrrec de Jesús Añon: "L'energia en els medis sostenibles".

30 d´agost
Visita de L´GIEDLO.-Universitat de Girona-
GROUPEMENT D'INTERES ECONOMIQUE POUR L DÉVELOPPEMENT LOCAL
D´OUKOUT Madiop (Ziguinchor, Senegal).
Aquesta Organització ens va visitar per conèixer la nostra experiència energètica, com a primer contacte, per a col·laborar en un projecte d´electrificació rural al Senegal, que actualment està en fase d'estudi.

1 setembre
Presentació a l'Agencia Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) i Fundation energy por le monde (FONDEM).
Conclusions del macroseminari de tres dies a Dakar.

10 setembre
Visita d'un representant del Ministeri d'Indústria del Senegal-DAKAR
Entrega de documentació tècnica i mostra pràctica de la FSA.-Itinerant.

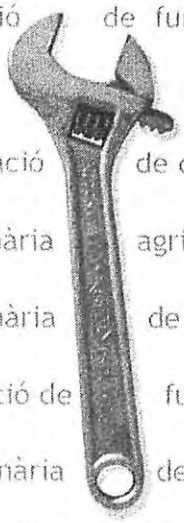
25-26 setembre
Participació de FSA System a la 4rta. FIRA D'ENERGIES RENOVABLES DE CASSÀ DE LA SELVA.

6-7 octubre
Universitat Rovira i Virgili
La Salle Barcelona
Participació de FSA System al Certamen de
Transferència de Tecnologia- Àrea de Domòtica
A-PROP.04

Assossiació Amics del Mas Roig

maquinària agrícola
maquinària de jardineria
reparació de furgons
nària de pavime
reparació de cotxes
maquinària agrícola
maquinària de jardineria
reparació de furgons
maquinària de pavimen
reparació de cotxes reparació
maquinària agrícola i de jardi
maquinària de pavimentació

SAGUÉMOTOR

C/ Cantallops nº 10
17240 Llagostera
Tel/Fax 972 83 02 43

www.sague.com

nova Collvi s.l.u.

Importacio de cereals

TELEFON: 972 83 10 11
C/ Camprodon. 12 - Apartat 49
17240 LLASGOSTERA (Girono)

LAMPISTERIA

J. FA

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Marma

Decoració i regals

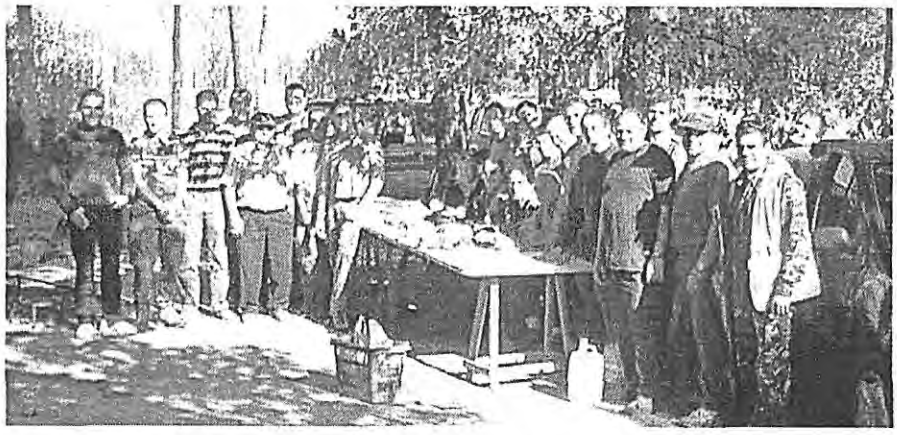
Pl. Catalunya. 8
Tel i Fax 972 83 07 95 17240 Llagostera

Centre d'Estètica
Ma Assumpció Llobet

Treballa la ENDERMOLOGIE
LPG
La referencia anti celulitis

c. Almogàvers, 22
17240 LLAGOSTERA
Per demanar informació: Tel. 972 83 01 47

Campionat local de caça

El passat dia 23 d'octubre la societat de caçadors de Sant Hubert va celebrar el campionat local de caça menor amb gos, que cada any es realitza per determinar el participant al campionat provincial de la mateixa modalitat que organitza la Federació territorial de caça. El campionat es va celebrar en els terrenys de les finques de Can Companyó i Can Fuianet, amb la participació de divuit socis inscrits prèviament.

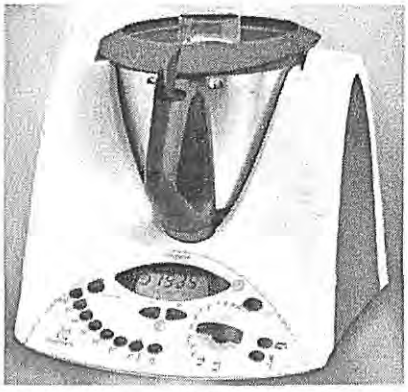
El guanyador va ser José Benítez Fernández amb 850 punts (les peces de caça tenen assignats uns punts segons la seva categoria) i per tant serà el representant de la societat al campionat provincial, previst pel dia 6 de novembre al Vedat de la localitat de Parlava, a la comarca de l'Empordà.

Societat de caçadors de Sant Hubert

VORWERK

L'Empresa Alemanya que fa més de 25 anys va revolucionar la cuina amb el ROBOT TÈRMIC THERMOMIX, presenta ara el nou:

THERMOMIX -31

Un modernissim disseny, junt amb les innovacions tecnològiques més avançades del mercat, ens premet disposar d'una excel.lent eina professional a l'abast domèstic.

Informació i demostracions: Montserrat Vall-Llosera

C/ Rosselló, 10 - 17244 Cassà de la Selva
Telf: 972 46 04 07 - Mòbil: 600 30 12 67

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA

C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Joves per la Terra

"Això no és amor, això és un mal rotllo i amb els mals rotllos l'única cosa que es pot fer és tallar", diu el missatge de la campanya de sensibilització que acaba d'engegar la Generalitat de Catalunya. El considero un espot molt atractiu i pot esdevenir una bona eina per ajudar els joves a enfrontar-se a les relacions abusives.

Amb tot, aquesta setmana ens hem despertat amb la mala notícia en què s'exclouia la selecció catalana de patinatge de la FIRS (Federació Internacional de Patinatge); amb això se n'anava en orris el seu reconeixement internacional. Tot plegat, ha semblat una tragèdia grega que firmava el mateix Sofocles: hem passat de l'eufòria de Macau i del "que n'aprenguin" a la plaça Sant Jaume en guanyar el mundial B, a la frustració més absoluta de Fresno. Aquí és on vam viure l'espectacle més humiliant i obscur, hem contemplat a "l'assemblea" de la FIRS, un autèntic caos, com la delegació espanyola (amb personatges trets de la màfia siciliana) no deixava parlar la delegació catalana. Tot plegat, patètic. No obstant, el govern espanyol admet que no hi va haver interferències ni pressions a altres països en la votació.

N'hi ha prou analitzant-ho des de la perspectiva espanyola per comprendre fins a quin punt l'agressió que hem patit era inevitable. Cal tenir en compte que si la FIRS hagués reconegut la selecció catalana com a membre de ple dret, Catalunya hauria experimentat un dels avenços més espectaculars en el procés de recuperació dels seus drets nacionals. Costa de creure, és cert, però com bé diu Víctor Alexandre en el seu llibre "Senyor President (Carta oberta)": "el reconeixement d'una simple federació esportiva constitueix una fita més gran que l'exercici del poder en matèria de sanitat, ensenyament, cultura, policia pròpia, etc. Fa més la simbologia de l'esport en noranta minuts que un ministeri de turisme en vint anys". Aquí radica l'autèntic terror d'Espanya: l'influx que sens dubte exercirà la simbologia esportiva en l'autoestima nacional dels catalans.

La nostra relació amb Espanya, és a dir, la de Catalunya, la d'una nació sotmesa al domini d'una altra territorialment superior, no és gens fàcil, més aviat dolenta o de mal rotllo. Aquesta última problemàtica de les seleccions nacionals no és sinó un més dels molts conflictes que patim amb l'estat espanyol. Com podem viure amb algú que tot el dia ens controla? Que ens diu el que hem de fer i el que no? Que vigila les nostres relacions d'amistat com a poble i que ens diu amb qui podem parlar i amb qui no? Que se'ns queda la nòmina i ens dóna una paga pels serveis prestats? Que fins i tot ens prohibeix passar-ho bé practicant esport amb altres països? No ens deixa anar sols ni a Perpinyà!

Amb aquest darrer mal rotllo que s'ha posat de manifest amb la irrupció del govern espanyol per negar a la selecció catalana de patinatge la seva oficialitat internacional, aprofitant la campanya publicitària de la Generalitat, i fent un símil amb les relacions de parella, comprovem d'una vegada per totes que la nostra relació amb Espanya no és amor, sinó que és un mal rotllo, i amb els mals rotllos, l'única cosa que es pot fer és...

La selecció catalana d'hoquei patins, després de la meritòria victòria del campionat de Macau

Dani Daunis Llobet
Membre de Joves per la Terra

"El món màgic de Dalí"

Ens va atraure la proposta de visitar el Castell de Púbol en ser l'any Dalí. El nostre interès era aprofitar la motivació que la visita podia suscitar als nostres alumnes de parvulari i cicle inicial per apropar-los al món de l'art i a la figura de Salvador Dalí.

I així va ser, vam aconseguir engrescar els postres nens i nenes fomentant l'observació de tota aquella colla d'animals fantàstics que ens van fascinar quan els descobrírem amagats en les diverses estances del castell o entre la vegetació de l'acollidor jardí. Va ser tota una experiència lúdica, formativa i adient.

Parvulari

Cicle inicial

El dimarts 9 de novembre, els alumnes de cicle mitjà i els de cicle superior vam anar d'excursió a Figueres. La finalitat de la sortida era visitar el museu Dalí i veure amb els nostres propis ulls l'obra del pintor, que vam treballar tot el curs passat.

Després d'esmorzar vam decidir donar una volta per les rodalies del museu.

Al museu vam fer un taller per apropar-nos al geni que era Salvador Dalí. La monitora ens plantejava preguntes i cada vegada que les responíem bé, ens donava una peça per desxifrar un enigma. El joc va ser divertit i entretingut i alhora vam aprendre moltes coses. Quan vam acabar la visita, teníem tanta gana que anàrem a dinar al parc de Figueres. Després de menjar i de jugar una estona, vam tornar cap a casa, molt contents perquè havia estat un dia rodó.

Col·legi Ntra. Sra. Del Carme

Cicle mitjà

Cicle superior

Josep Calvet i Amat

**un home polifacètic,
un home estimat**

Josep Calvet i Amat, fill de Llagostera, nascut l'any 1899 a Can Lep, a l'actual carretera, era un artista polifacètic que va tastar, majoritàriament de forma autodidacta, diferents formes d'expressió: fou pintor, poeta, narrador i arqueòleg.

La gran estimació que sentia pel nostre poble no li resultava incompatible amb el seu afany per viatjar. Amant i gran coneixedor dels entorns llagosterencs, amic del medi natural en general, era un gran aficionat a l'excursionisme. Les Gavarres, Cadiretes, l'Ardenya i serres com la de l'Albera eren alguns dels punts que freqüentava més regularment. Aprofitava les sortides per cercar i recuperar velles històries o llegendes d'aquests vorals, així com per trobar rastres (runes o objectes) d'habitants pretèrits. La zona a què va dedicar més temps d'investigació era als camps propers a Can Crispins, on durant l'època neolítica, quan els nostres avantpassats començaven a cultivar i a comprendre els avantatges del sedentarisme, hi va existir un poblat.

La seva relació amb l'escriptura era intensa. Bàsicament es dedicava a recollir arcaiques llegendes, anècdotes, rapsòdies o narracions que resultaven ser autèntics tresors del seny popular. A més, escrivia sobre les seves experiències personals, mostrant una certa preferència pels poemes però sense oblidar altres estils literaris. Alguns dels seus textos són recopilats en els llibres Llagostera en la intimitat i El Mestre de Fanals i altres contes, dels quals n'és l'autor. L'aportació de Josep Calvet a l'hora de preservar rondalles i mites locals és, doncs, realment esplèndida, ja que plasmant-les al paper va aconseguir i continua aconseguint encara avui que les noves generacions de llagosterenques i llagosterencs coneguin personatges emblemàtics que van existir a la nostra vila temps enrere, així com noms populars de masos i cases de pagès, àrees paisatgístiques...

La gent que va conèixer en "Pitu" Calvet el recorda com una gran persona, amb un caràcter amable, dòcil, amb un posat més aviat seriós, amb un gran esperit aventurer i una immensa passió per explicar contes i rondalles als amics i familiars.

Calvet va ser una persona compromesa socialment i política. Ell fou qui féu el discurs de benvinguda a la República al balcó de la Casa de la Vila del nostre poble. Simpatitzant d'Esquerra Republicana per Catalunya, va haver d'exiliar-se primer a França i més tard a Xile (1939) quan la balança de la guerra civil va decantar-se a favor del bàndol franquista. En la seva formació catalanista va tenir-hi un paper transcendental el professor Rafael Mas, qui impartí classes de dibuix a Calvet.

A Amèrica, en Pitu regentà un negoci d'ultramarins durant setze anys. Passat aquest temps però, quan a l'estat la repressió del règim dictatorial havia minvat en duresa, tornà a Llagostera.

Casat des de 1925 amb Melitta Franz Guether, alemanya amb la qual tingué un fill, visqué feliç al costat de la seva esposa fins al 9 de febrer de 1983, data en què va enviudar. Malgrat tot, Calvet va mantenir molt de temps encara, l'amor envers l'art, l'afició per l'arqueologia, les ganes d'escriure i pintar, el delit per explicar batalletes, la il·lusió de viure. Finalment, en Pitu va deixarnos l'any 1999 a la meritòria edat de 100 anys. Per més que insignificant, aquestes línies volen ser un petit homenatge a la seva persona i a la seva vida.

LA SERP DE CAN TIRONA

Amb l'Emili Soler, vaig anar d'excursió a l'enrunat Castell de Monta-

18 de maig del 1969, Josep Calvet a l'esquerre de la imatge

VAGABUNDS

Caminem...
Caminem a la anit dels dies
en el món distàncies,
amassant rebel·lies,
egoismes conquistant.
Caminem despreciant les bondats
de les Ciències i els Arts.
Caminem sempre absents
de les nostres pròpies ànsies,
sempre a prop de la terra,
sempre lluny de nostra pàtria.
Caminem a l'ombra
de quimèriques bonances
entre el xoc de les passions
i l'embat de les matances,
entre instints infinits
de misèries desbordants.
Els ideals ens confonen
(els arbres no ens deixen veure el bosc).
Costa de trobar un home
en aquest món tan confós.
I caminem orgullosos
agoviats per les nostàlgies.
En aquest immens desvari
el món potser que s'acabi
i morin les nostres ànsies.

J. Calvet
(Llagostera en la intimitat)

RONDALLA DE LLUNA PLENA

Ressons de veus tardanes
se sentien cap al riu
les roses i els gessamins
a les finestres dormien
i els raigs de la lluna
enlluernaven el fred.
Plata fosa a la paret,
a l'embruixat idil·li...
A la meva cambra estava
la mossa somniant encants
mentre el gall cantava
ànsies i sobresalts.
Pels camins encantats
cavalcava enamorat
príncep de set renoms
amb set cavalls desbocats
i el rellotge indiferent
cantava els seus passos llargs.
La lluna estava creixent
amb ses estrelles voltada
i una guitarra silent
entre els suros amagada
donava la benvinguda
a un niu de rossinyols.
Abans d'escapar la nit
perseguida per l'albada,
els cants de les belles mosses
anaven els cors trencant.

J. Calvet
(Llagostera en la intimitat)

gut, a les rodalies del qual s'hi troben restes de parets i terrissa de l'antiga casa dels seus avis i besavis, coneguda per Can Tirona.

Antigament, allà, sembla ésser hi havia unes quantes cases formant veïnat: Can Rusques, Can Cabanyes de Montagut, etc., sense oblidar l'antic castell i totes les altres restes de temps pretèrits.

En una d'aquelles cases, de la qual encara es conserven restes (parets, murs i una bassa), hi succeí un cas que, sobre el terreny, em contà l'amic Soler.

"En aquesta bassa, ara ja gairebé sense aigua, hi solia venir a rentar la meva besàvia durant l'època en què criava al meu avi Esteve, -que si fos viu, avui tindria més de cent anys- i aquí precisament sempre sentia una galvana, una debilitat tan extraordinària que quedava endormiscada i sense ànims ni de rentar, ni de moure's, ni fer res. Fins al punt que quan s'adonava ja havia passat la tarda i havia de tornar a casa defallida i sense haver pogut rentar la roba".

"Això li succeí repetides vegades, i un dia comentà el cas amb l'home i els veïns. Li receptaren remeis d'herbes i ungüents casolans, però no li feren cap efecte, ans per contra, la dona s'anava esllanguint i esllanguint..., fonent-se junt amb la criatura. Per fi, acordà amb l'home –el meu besavi- que aquest la vigilaria de prop i amb tota cura quan anés a la bassa, ja que havien observat que la crisi era més perceptible els dies en què la dona anava a rentar-hi".

"Armat d'un bon gaiato i amb totes les precaucions del cas, es posà amagat i a l'aguait. Heus aquí que feia poca estona que la dona estava rentant, quan uns brucs, i més tard balques i joncs es bellugaren; d'entre ells aparegué una serp grossíssima que féu estremir de por al besavi, però qui, refet de la impressió i en adonar-se que la seva dona estava inconscient i endormiscada, com un èxtasi, es llançà damunt l'animal amb braó i decisió, colpejant-lo amb tota la ràbia, amb tota l'energia de què fou capaç. La serp es cargolava i debatia amb fúria, procurant enroscar-se-li al cos, però ell li cercà el cap, com per instint, picant-lo amb el garrot, cop i recop, fins que la gran serp anà perdent la fúria i la força.

"El meu besavi –continuava explicant-me en Soler- agafà una pedra grossa amb les dues mans, i buscant el cap de la fera li estossà a sobre, acabant-la de matar del tot".

"S'endugué a coll la dona, que de la por passada, semblava més morta que viva".

"A l'endemà portaren aquell animal gros i repulsiu cap a Llagostera, carregat sobre un carro per ensenyar-lo a l'Ajuntament i a tothom".

"Diuen que la serp feia més de tres cames de llarg i un gruix d'un pam. Es suposa que l'animal xuclava la llet a la dona que criava, deixant-la, a ella i a la criatura, de tan decaiguts i xuclats, a portes de la mort. Després d'això, poc a poc s'anaren refent".

D'aquest episodi se'n parlà en el poble molt de temps, i així me'l recordava l'amic Soler al peu mateix de la bassa, escenari del memorable esdeveniment.

Josep Calvet
(Llagostera en la intimitat)

16 de setembre de 1956. Calvet, al segon començant per la dreta de la fila de dalt.

Bibliografia:

Calvet i Amat, Josep; Llagostera en la intimitat, Editat pel Butlletí de Llagostera (1a etapa)

Butlletí de Llagostera, número 14 (juny del 1981, 1a etapa); entrevista Josep Calvet i Amat "La passió per l'art"

Fotografies cedides per Amèlia Calvet

Aquest petit treball de recerca ha estat possible gràcies a les aportacions d'Emili Soler, Amèlia Calvet i Josep Blanch. A tots ells, moltes gràcies.

Pau Turón Izquierdo
Eduard Comas Blanch

Pitu Calvet, amb boina, l'1 de juliol de 1932.

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

Valoració ciutadana de la política local de la població de Llagostera

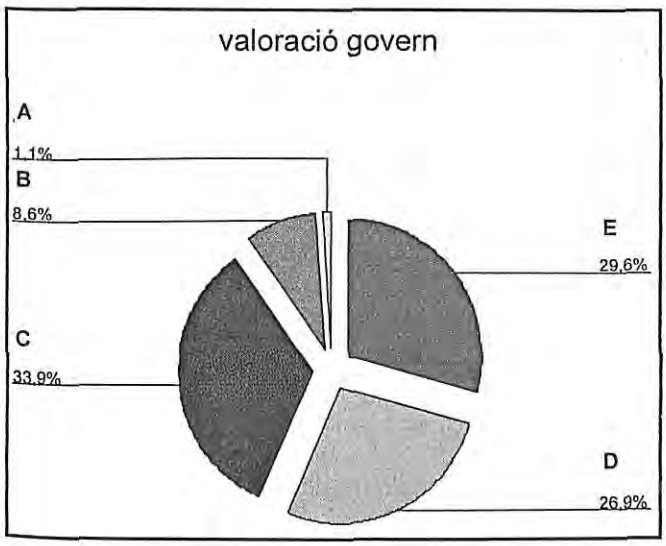
L'enquesta pretén valorar l'opinió dels ciutadans de Llagostera sobre la política local. Les variables seleccionades són **valoració de l'acció de govern, valoració dels regidors, valoració de l'oposició, grau de seguiment dels plens municipals, doble ocupació política de l'alcalde, democràcia participativa i preocupacions de la ciutadania**. Finalment, s'inclou una pregunta sobre política general, **referida a la constitució europea.**

La mostra de 199 ciutadans de Llagostera ha estat seleccionada aleatòriament. Els integrants del col·lectiu de redacció del Butlletí han desenvolupat la tasca d'entrevistador pels carrers de la vila. El tractament de les dades s'ha realitzat amb el programa informàtic SPSS.

V1-VALORACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN

L'acció de govern de l'Entesa per Llagostera aprova l'examen segons la majoria dels enquestats. Un 70,4% valora positivament l'acció de govern en aquesta legislatura, mentre que un 29,6 % la suspèn.

Cal destacar que un 26,9% considera que el govern només es mereix un suficient i un 33,9% el valora amb un bé. Només un 9,7% dels enquestats valora amb un notable o un excel·lent el govern actual. Les dades ens mostren que l'acció de govern aprova, però no desperta valoracions altes.

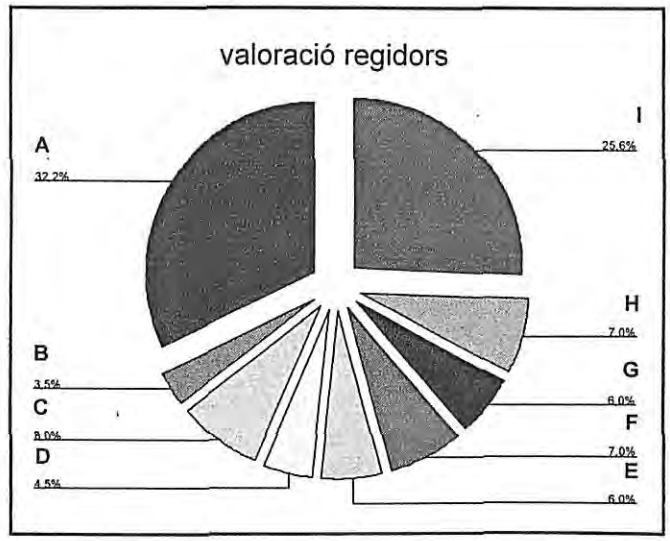

Llegenda V.1	C. Bé
A. Excel·lent	D. Suficient
B. Notable	E. Insuficient

V.2-VALORACIÓ DELS REGIDORS

El regidor més valorat és l'alcalde Lluís Postigo (25,6%), seguit a molta distància per la regidora Eugènia Comas (8%).

Cal destacar que un 32,2 % dels enquestats no escull cap dels regidors, ja sia per desconeixement dels regidors o per desacord amb la feina de tots ells.

Llegenda V.2	D. Antoni Navarro	H. Pep Sanchez
A.Cap	E. Jordi Noguera	I. Lluís Postigo
B. Rafael Villena	F. Esteve Barceló	
C. Eugenia Comas	G. Montserrat Pla	

V.3-VALORACIÓ DE L'OPOSICIÓ

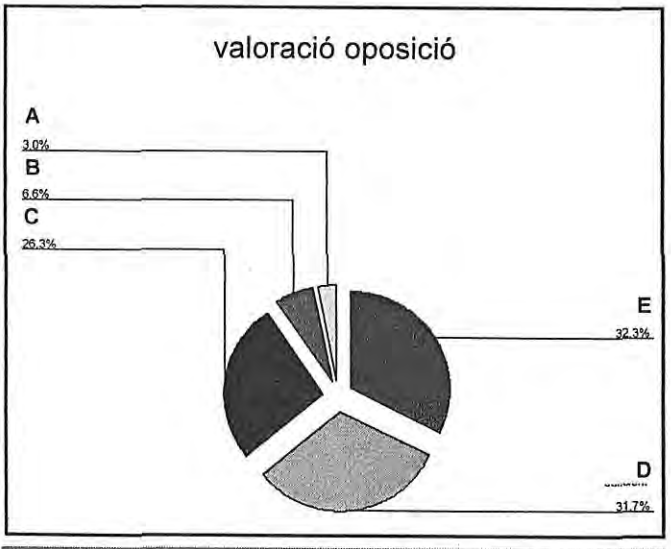
L'oposició aprova segons la majoria dels enquestats. Un 67,6% valora positivament la feina de l'oposició, mentre que un 32,3% la suspèn.

Entre els que aproven l'acció de govern, cal destacar que un 31,7% aprova just l'acció de govern, un 26,3% valora la feina de l'oposició amb un bé, i només un 9,6% la qualifica de notable o excel·lent.

Cal destacar que el valor modal (el més escollit) és l'insuficient. En canvi, el valor modal en la valoració de la feina del govern és el bé.

Ens trobem, igual que en la valoració del govern, amb un aprovat just. Tant l'oposició com el govern no desperten valoracions altes. Tot i amb això, el govern és lleugerament millor valorat. Un 70,4% dels enquestats aprova l'acció de govern, mentre que un 67,6% aprova l'acció de

l'oposició. Però la principal diferència rau entre els que aproven l'acció de govern i de l'oposició. Així, mentre un 33,9% valora l'acció de govern amb un bé i un 26,9% amb un suficient, en la valoració de l'oposició els percentatges s'inverteixen (31,7% suficient, 26,3% bé).

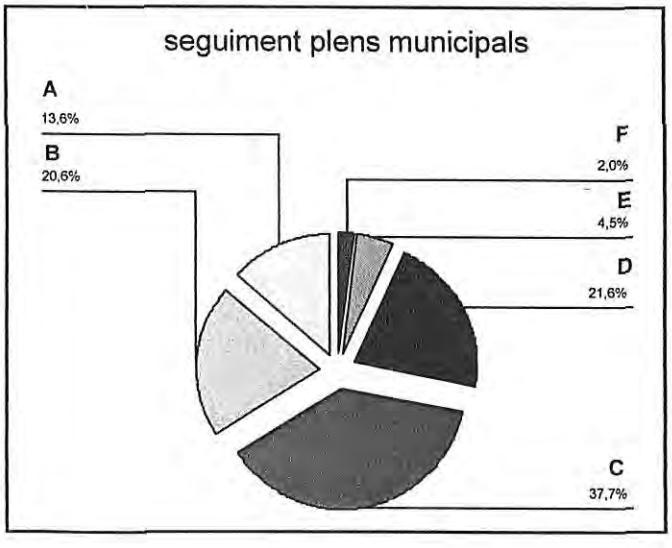
Llegenda V.3
A. Excel·lent
B. Notable
C. Bé
D. Suficient
E. Insuficient

V.4.-SEGUIMENTS PLENS MUNICIPALS

El seguiment dels plens per part dels enquestats es pot considerar anecdòtic. Només un 6,5% dels enquestats segueix els plens municipals, ja sia presencialment o per Llagostera Ràdio. Dit d'una altra manera, el 93,5 % dels enquestats no segueixen els plens municipals.

Un 37,7% dels enquestats (valor modal) no segueix els plens però afirma que li interessa la política local.

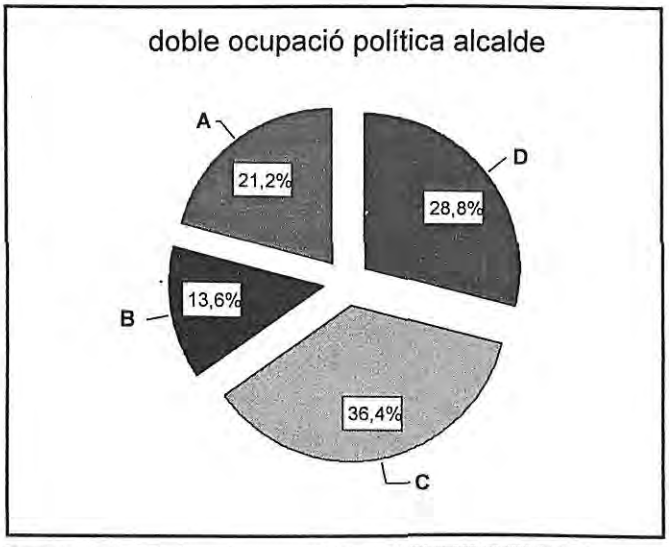
Un 34,2% no segueix els plens, ja sia per falta d'interès o pel poc valor que els atribueixen en majoria absoluta.

Llegenda V.4
A. No els segueixo perquè crec que són intrascendents, amb la majoria absoluta d'un grup
B. No els segueixo perquè no m'interessen
C. No els segueixo però em preocupa la política local.
D. Me n'assabento esporàdicament
E. Sí en directe per Llagostera Ràdio
F. Sí presencialment

V.5.-DOBLE OCUPACIÓ DE L'ALCALDE

Les dades mostren una gran controvèrsia respecte la doble ocupació de l'alcalde. Per una part, un 28,8% dels enquestes la qualifiquen com a positiva i un 21,2% no li dóna cap importància. Per l'altra, un 36,4% (valor modal) creu que l'alcalde deixa de banda responsabilitats locals i un 13,6% ho valora negativament, en considerar que la política local i l'autonòmica no tenen cap relació. Per tant, ens trobem amb un 50% dels enquestats que no consideren negativa la doble ocupació davant d'un 50% que la consideren negativa per la població.

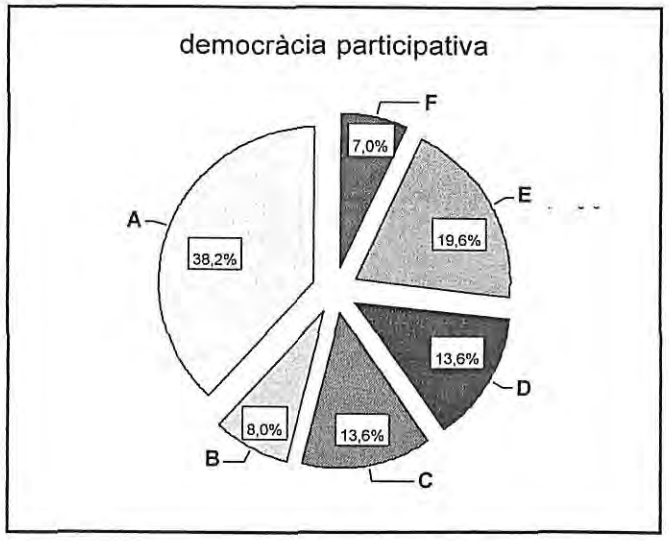

Llegenda V.5
A. Indiferent
B. No li dono importància a aquest aspecte perquè pot portar les dues tasques alhora, amb independència entre elles.
C. Em sembla malament
D. Bé, tenir un representant municipal al Parlament és positiu pels interessos de Llagostera

V.6-DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

Majoritàriament, els enquestats no perceben un avenç de la democràcia participativa en la present legislatura. En aquest sentit, un 59,8% dels enquestats considera que no s'ha avançat en aquest aspecte. El 38,2% del total (valor modal) consideren que els polítics decideixen sense tenir el compte l'opinió dels ciutadans.

Un 40,2% dels enquestats consideren que s'ha avançat en democràcia participativa durant aquesta legislatura. Entre els que observen progressos, un 19,6% del total considera que manca pedagogia i un 13,6% que falta participació ciutadana.

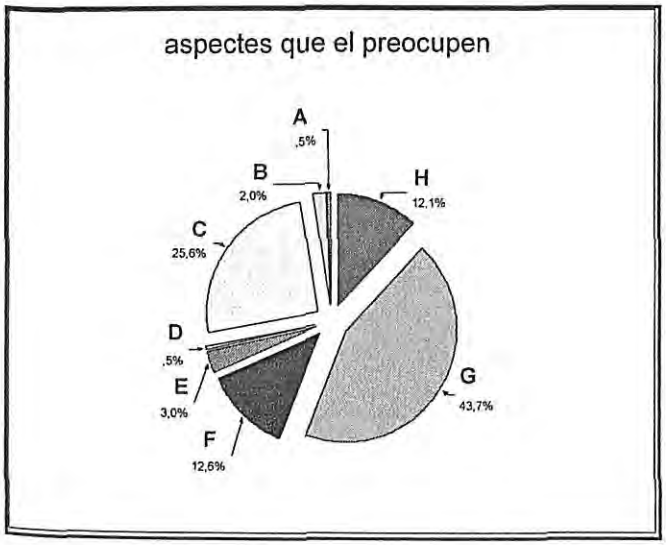
Llegenda V.6

A. Tota classe política és mou per interessos i per més que deixin participar, són ells qui decideixen el que els convé.
B. No crec que s'hagi d'avançar en aquest aspecte
C. A Ilagostera no hi ha democràcia participativa.
D. Sí, encara que, per ara no sigui un èxit per la baixa participació en les votacions.
E. Sí, però s'ha de fer pedagogia per estimula al poble i que pugi la participació en les votacions.
F. Sí

V.7-ASPECTES QUE PREOCUPEN

En aquesta variable, els enquestats seleccionaven la categoria de resposta que més els preocupava.

La immigració és amb diferència la categoria de resposta més seleccionada (43,7% del total), seguida a molta distància per la sanitat, l'habitatge i el treball (25,6% del total). Cal destacar que tot i les infrastructures que poden afectar la població (com el cas de l'eix transversal) només un 12,6% escull les infrastructures que amenacen el territori com l'aspecte que més el preocupa. En quart lloc, trobem el creixement urbà, humà i industrial amb un 12,1%. Les categories de resposta relacionades amb la política i la promoció local són les menys seleccionades.

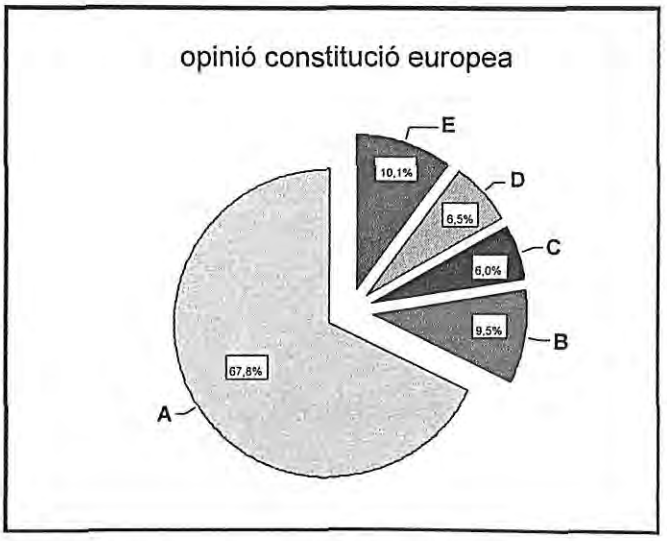

Llegenda V.7

A. El futur de la composició d'Entesa per Llagostera, CiU i les noves alternatives que es puguin sorgir per les properes eleccions.
B. L'èxit de les mesures de caire progressista en aquesta legislatura.
C. Sanitat, habitatge i treball.
D. La promoció local
E. El futur d'algunes entitats o assossiacions culturals que no tenen assegurada la renovació generacional.
F. Les noves infraestructures que amenacen de passar pel nostre territori.
G. Immigració.
H. El nou creixement urbà, humà i industrial de la vila.

V.8-OPINIÓ CONSTITUCIÓ EUROPEA

Els enquestats manifesten un gran desconeixement de la futura constitució europea. El 67,8% dels enquestats no té una opinió formada sobre la futura constitució europea. Només un 32,2% del total en té una opinió formada. Un 16,6% del total dels enquestats la consideren positiva i un 15,5% la consideren negativa per la seva naturalesa antidemocràtica o pel reforçament dels estats respecte els pobles.

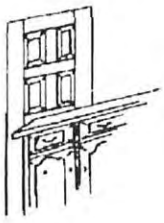

Llegenda V.6

A. No en tinc una opinió formada per manca d'informació.
B. La seva naturalesa antidemocràtica no mereix sinó la seva desaprovació.
C. És la proposta vinculant de l'Europa que reforça els estats enfront dels pobles, neo-liberal, militarista i antisocial.
D. És una constitució encertada tot i que haurem de renunciar a alguns dels nostres drets nacionals per aprovar-la.
E. És una constitució positiva per a la majoria dels europeus i catalans.

Jaume Castelló
Xevi Casas
Jordi Casanovas
Jordi Molina
Marc Coll
Pau Turón
Anna Rissech
Eduard Comas

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

ALUMINIS COLLELL, S.L.

Serralleria Metal.lica d'Alumini

Oficines i taller: C/Migjorn, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 80 56 22 - Fax 972 80 56 44

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-llosera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

☎ 972 83 09 07
Fax 972 83 10 66

Estimada Nicaragua...

Por donde quiera que escrudriña la mirada,
sólo encuentra los pálidos pantanos de la Nada;
flores marchitas, aves sin rumbo, nubes muertas...
Ya no abrió nunca el cielo ni
la tierra sus puertas!

Días de lasitud, desesperanza y tedio;
no hay más para la vida que el fúnebre remedio
de la muerte, no hay más, no hay más, no hay más
que caer como un punto negro y vago
en la onda lívida del lago,
para siempre jamás...

Alfonso Cortés
(poeta nicaragüenc)

Introducció

Fa aproximadament quatre anys que va començar a prendre forma l'agermanament entre Llagostera i el poble nicaragüenc de San Nicolás de Oriente. Tot i que la relació i l'amistat entre aquestes dues viles separades per més de 10.000 quilòmetres encara no s'ha fet oficial, les gestions perquè aquesta concòrdia es consolidi no han cessat al llarg d'aquest temps. Fou des de l'ONG Llagostera Solidària que sortí la proposta, però clau ha resultat també el recolzament i la confiança que en tot moment ha demostrat l'Ajuntament envers el projecte, així com l'assessorament rebut per companys d'Arbúcies (en Jaume Soler, per exemple, un dels propulsors d'aquest tipus d'iniciatives al nostre país) o d'altres poblacions veïnes.

Per segona vegada, Llagostera Solidària va organitzar, aquest novembre passat, una brigada de llagosterencs disposats a viatjar a San Nicolás. Enguany, doncs, vàrem ser cinc els que vam anar-hi, motivats per conèixer una nova realitat, un nou concepte de vida, així com per fer un seguiment de la gestió dels fons cedits des de Llagostera, per viure l'experiència de l'observació electoral... Un cop establert el grup i clarificades les dates d'anada i tornada, van començar les trobades de formació, les xerrades informals sobre història i cultura de Nicaragua, les lectures individuals de diferents llibres o articles relacionats amb el nostre destí, les cites a l'Hospital Santa Caterina per les vacunes del tifus i la profilaxi de la malària, etc.

Així, el dia 31 d'octubre, encara sense acabar-nos-ho de creure i radiant de felicitat, els integrants de "l'expedició llagosterenca" ens embarcàvem a una aventura de dues setmanes a "les Amèriques", a un somni de quinze dies del que acabaríem no volent despertar. Abans però, ens esperava més d'un dia sencer de viatge (Barcelona-Madrid-Miami-Managua).

San Nicolás de Oriente

- Dades objectives:

Comprès dins l'àrea departamental d'Estelí, aquest poble fundat l'any 1892, de 163 km^2 de superfície i situat a 135 quilòmetres de la capital, disposava l'any 1995 (darrera ocasió en què va ser objecte d'un cens demogràfic fiable) de 8.993 habitants. Aplicant però la Taxa Anual de Creixement Poblacional del municipi, que és del 3%, es calcula que a dates actuals la població pot estimar-se al voltant dels 13.000 individus. D'aquests, aproximadament el 95% pertany al sector rural, mentre que el 5% restant és considerat població urbana.

Afectat per un clima tropical sec (amb una estació humida de sis mesos de durada que va de maig a octubre i una altra de seca que ocupa el que queda d'any), San Nicolás registra anualment una temperatura mitjana de 23ºC i una pluviositat d'entre 500 i 1000 mm. Es troba a una altitud de 985 metres respecte el nivell del mar, delimitant amb els municipis d'Estelí al nord, Santa Rosa del Peñón al sud, La Trinidad i San Isidro (Matagalpa) a l'est i, ja per acabar, El Sauce (León) a l'oest. El conformen vint-i-nou comunitats diferents, relacionades entre elles per una deficient xarxa de camins rocosos, amb pendents contrastades i abundants xaragalls, que de vegades pot comportar més de quatre hores de camí a peu...

La principal activitat econòmica és el cultiu del *frijol*, el blat, el mill, la patata o la camamilla entre altres. Malgrat els esforços, el baix rendiment productiu de la zona ha agreujat el grau de pobresa de la gent de San Nicolás. Una possible explicació a aquests baixos resultats els entesos l'atribueixen a la pràctica de l'anomenada "agricultura migratòria", basada en la crema d'importants àrees de terreny d'una forma incontrolada, que enriqueix

Marxant de l'aeroport de Managua direcció a San Nicolás, contents de ser ja a Nicaragua.

les condicions de sequera que caracteritzen la zona. La ramaderia és una activitat secundària i, pel que fa al comerç, el poble no disposa de mercat local; l'únic model de botiga que hi té representació són les *pulperías*, establiments on pot trobar-se, com diríem aquí, una mica de tot i no gaire de res.

San Nicolás de Oriente des de la distància...

- *Valoracions personals:*

Recordo el primer cop que el vaig veure. Vam arribar-hi de nit, al voltant de dos quarts de dues de la matinada. Els carrers estaven muts, només algun *latido* (lladruc) puntual de gossos que la foscor amagava s'atrevia a trencar el silenci. De fons, el "zig-zig" constant d'un bon grapat de grills camuflats entre la vegetació densa i espessa, pintada amb una variada gamma de verds. Amb el fred als ossos, finalment vam trobar el local on ens esperava la gent de *l'Hermanamiento*. Vam baixar del vehicle consumits pel cansament i, en un obrir i tancar d'ulls, pràcticament sense temps de veure les cares d'aquelles persones que ens van rebre, vam passar a trobar-nos entaulats amb un plat ple d'amanida, arròs i un tall de carn de *rés* (vaca). Per beure, un cafetó i, per acompanyar, com no, una *tortita de maíz*. El diàleg que vam intercanviar amb els nostres nous companys aquella nit va ser poc. La situació era curiosa: nosaltres menjant i ells mirant-s'ho. Al primer contacte però, tots vam conèixer els quatre pilars forts de *l'Hermanamiento*: la *María Santana*, l'*Evaristo*, *Don Alejandro* i l'*Ismael*. No van tardar a distribuir-nos en famílies, cadascú a una casa diferent. I així, en un tres i no res, vam trobar-nos sols, a casa d'uns personatges desconeguts, ocupant els seus llits i la seva llar. La sensació era estranya, però en cap moment d'incomoditat. Jo, fatigat pel llarg viatge, vaig adormir-me de seguida, comptant dormir fins al tard de l'endemà per així carregar bé les piles.

A Nicaragua, o almenys a San Nicolás, és impossible dormir fins més tard de les set. Allà, la gent a les cinc ja circula i, com que les cases són petites (al voltant d'uns 20 m^2), les corredisses et desperten, o la ràdio, o el vent matinal que bufa amb força (i de quina manera!), o les converses de la gent del carrer. Així doncs, incapaç d'engegar un nou son i, per altra banda, empès per una certa curiositat, vaig llevar-me. En veure'm despert, *María Elsa*, la dona que va fer-se càrrec de mi, va rebre'm amb un somrient *¿Cómo amaneció?* Encara no vaig tenir temps de respondre que ja m'havia preparat l'esmorzar: un grapat de *frijoles* (mongetes de color vermellós), un ou ferrat, plàtan fregit, *cuajada* (una espècie de formatge fresc molt salat), una *tortita* i, per beure, cafè. Poc a poc, adaptant sense presses el paladar a aquelles noves emocions gastronòmiques, vaig anar buidant el plat.

Amb l'estómac satisfet vaig disposar-me a donar la primera passejada per San Nicolás. No vaig tardar a adonar-me que aquest era un poble de pessebre, amb unes muntanyes verdíssimes que donen un caràcter salvatge a la zona, amb uns carrers humils sense asfaltar, pedregosos i malmesos per la *garuba* (pluja suau) que havia deixat caure l'hivern. Sorprèn veure transitar lliurement tota mena d'animals sense que rebin cap mena de control humà, així com també sobten les mirades plenes de curiositat de la gent que no coneixes. Tothom, sense excepció, et saluda. Encara que a vegades no acabis d'entendre per què, t'adones que ets benvingut al poble i que aquella gent et rep amb els braços oberts.

Les cases són diminutes. De fet, són un concepte d'habitatge totalment diferent al que estem acostumats. A San Nicolás, les portes resten sempre obertes, esperant que el veí, l'amic de la comunitat del costat, l'amant o la filla que viu al carrer de sota, s'atreveixin a empènyer el pany. Malgrat que quan el temps és favorable les reunions solen celebrar-se al carrer, és habitual dinar a casa d'altres, passar llargues estones *platicando* (enraonant) i, si el rellotge marca les set de la tarda, mirant *Amor real*, la telenovel.la que reuneix desenes de persones als comptats habitatges que disposen de televisor. Pel que fa a la distribució de l'espai, sol variar poc d'una casa a l'altra; i és que a banda dels llits o les hamaques, d'una cuina minúscula que sembla de fireta, d'una taula per poder-hi menjar i d'un armari on guardar les pertinences més íntimes, les llars no donen per més.

Vam tenir la sort de viure l'ambient pre i postelectoral a San Nicolás, sobretot des de l'òptica sandinista, ja que l'ideal que comparteix la gent de *l'Hermanamiento* és d'aquesta tendència (també compartida per part nostra, tot sigui dit!). Resumir breument la realitat política d'allà no és senzill. Potser la cosa que més sorprèn és el grau de

compromís de la població, la seva fidelitat al vot. Nicaragua és un dels països del món amb major índex de participació a les urnes. A la casa on jo vaig estar-me, per exemple, a la porta d'entrada hi havia dibuixada la cara del *Che Guevara* i, també penjat, el programa electoral del *Frente Sandinista*. La casa on va allotjar-se en Dani, el meu company, era pintada de vermell i negre, els colors del partit. Igualment passava amb la gent que defensava altres formacions polítiques. En algun racó de cada casa no faltava la corresponent bandera del *Frente, del Partido Liberal* (PLC), de l'APRE *(Alianza por la República)*, etc.

La veritat és que entre les eleccions del dia 7 de novembre, les visites a les comunitats de *La Garnatxa, Quebrada de agua, El Espinito i Jocomico*, les passejades per San Nicolás i les converses amb aquella gent entranyable, l'estada en aquest poble meravellós va passar-nos a una velocitat de vertigen. I tot, per més que allí el temps sembli tenir un altre valor...

A sota, una vista des de San Nicolás. A la dreta, el programa electoral del FSLN, amb un *vicealcalde* culé.

Managua

La capital de Nicaragua no és precisament una ciutat bonica. Podria ser un atractiu turístic si la gent que hi viu tingués més ull comerciant i, sobretot, més delicadesa amb el medi ambient. Una clara mostra d'aquesta despreocupació vers la preservació de la naturalesa és el llac de *Xolotlán*, també conegut com a "llac de Managua". Aquesta enorme bassa situada prop del volcà *Momotombo*, seria una meravella si no fos perquè l'aigua, més que això, sembla xocolata; i és que, al llac, van a parar-hi les aigües residuals de la ciutat. Segons com bufi el vent, és impossible estar-hi a prop gaire estona... No vull aprofundir sobre aquest "costum" de la gent d'allà, simplement cal lamentar que el paratge, d'una bellesa inefable, degudament conservat seria una font d'ingressos bestial (passeig amb barques pels turistes i curiosos, pesca, etc.).

Managua, d'ençà que el terratrèmol del 72 va ensorrar tot el que quedava de l'antiga ciutat colonial, s'ha anat reconstruint a base de pegots: quatre casetes per aquí, una plaça a la dreta, un carreró a l'esquerra, un parell més d'habitatges en aquell racó... Siguis on siguis de la ciutat, tens la sensació de romandre sempre al mateix lloc. És una urbs que creix sense una lògica urbanística, dominada per l'especulació i la improvisació.

Conduir per la capital és tota una aventura. De fet ja ho és conduir pel país, sigui on sigui, però Managua és especialment desordenada. Com que la major part de la població no disposa de cotxe, hi ha un gran nombre de taxis a la carretera. Nosaltres, per la nostra condició de *cheles* (persones de pell blanca), érem carn de canó per tots aquells conductors a sou. Els primers dies d'estar a la ciutat, vam assabentar-nos d'un rumor que corria segons el qual, darrerament, hi havia hagut segrests a través de "taxis pirata", és a dir, conductors sense llicència per exercir de taxistes els quals, un cop pujaves al seu cotxe, et duien a sectors estratègics de Managua per poder atracar-te amb l'ajuda d'altres còmplices. Té fama de mafiosa i corrupta, la capital. Tornant als cotxes, circulen sense obeir cap mena de senyal de circulació. Tenir el volant a les mans, allà, demana una gran responsabilitat, tenir els ulls ben oberts i els reflexos entrenats.

La darrera cosa que recordo amb curiositat de Managua és la quantitat de venedors ambulants que hi ha: oferint bossetes *d'agua pura* (aigua teòricament potable), gelats, ulleres de sol, gorres, samarretes, tota mena de menjars, etc. De fet, aquesta és una de les activitats més rentables que una persona que visqui a la capital pot fer per guanyar-se la vida. I és clar, a nosaltres, que per més que volguéssim amagar-ho se'ns veia d'una hora lluny que érem turistes, se'ns enganxaven a l'esquena cada vegada que sortíem al carrer.

L'agermanament

L'ONG Llagostera Solidària recull tots els llibres que dóna el poble de Llagostera i, aprofitant les brigades a Nicaragua, es porten com a part de l'equipatge per, així, enriquir la biblioteca del poble de San Nicolás. També, el viatge serveix d'excusa per dur cap allà medicaments necessaris per la gent del poble.

En Jordi escoltant a Monchito Tercero

A banda d'aquestes dues accions, amb el 0,7 % del pressupost de Llagostera s'està:

-Subvencionant un menjador escolar que té per beneficiaris cent nens i nenes de comunitats llunyanes de San Nicolás perquè puguin fer un àpat cada dia que assisteixen a classe.

-Subvencionant un projecte de *grano básico* com el que ja està funcionant al poble de Palacagüina, agermanat amb Arbúcies.

Relacionat amb aquest segon punt, la problemàtica és la següent: quan arriba la collita dels grans més bàsics (blat de moro, *frijol*, mill i cafè), els preus estan molt baixos degut a la gran oferta i els pagesos malvenen la collita als negociants que la compren a baix preu i la guarden, ja que disposen de sitges. Al cap d'uns mesos, aquests pagesos han de comprar les mateixes llavors a preus molt més alts i no aconsegueixen, així, sortir d'aquesta espiral de pobresa.

El projecte *grano básico* consisteix en construir un local adequat, amb unes sitges metàl.liques per guardar-hi els grans en condicions, gestionat per una organització que no es dedica a especular amb els preus. Només es carrega el mínim pel manteniment d'aquest "banc de llavors".

Al poble de Palacagüina (que vam poder visitar) existeix la fundació FUNDARPAL *(Fundación Arbúcies-Palacagüina)* des de 1986, que gestiona el *Centro de Acopio y Distribución de Granos Básicos*. El seu funcionament ha aconseguit estabilitzar els preus del mercat local, del blat de moro, mill, *frijol* i cafè.

Esperem que a San Nicolás de Oriente l'experiència també acabi resultant tan positiva...

Jordi Serrat

A dalt, la catedral vella de Managua, un dels pocs edificis que aguantà el terratrèmol del 72. A baix, la posta de Sol a San Juan del Sur.

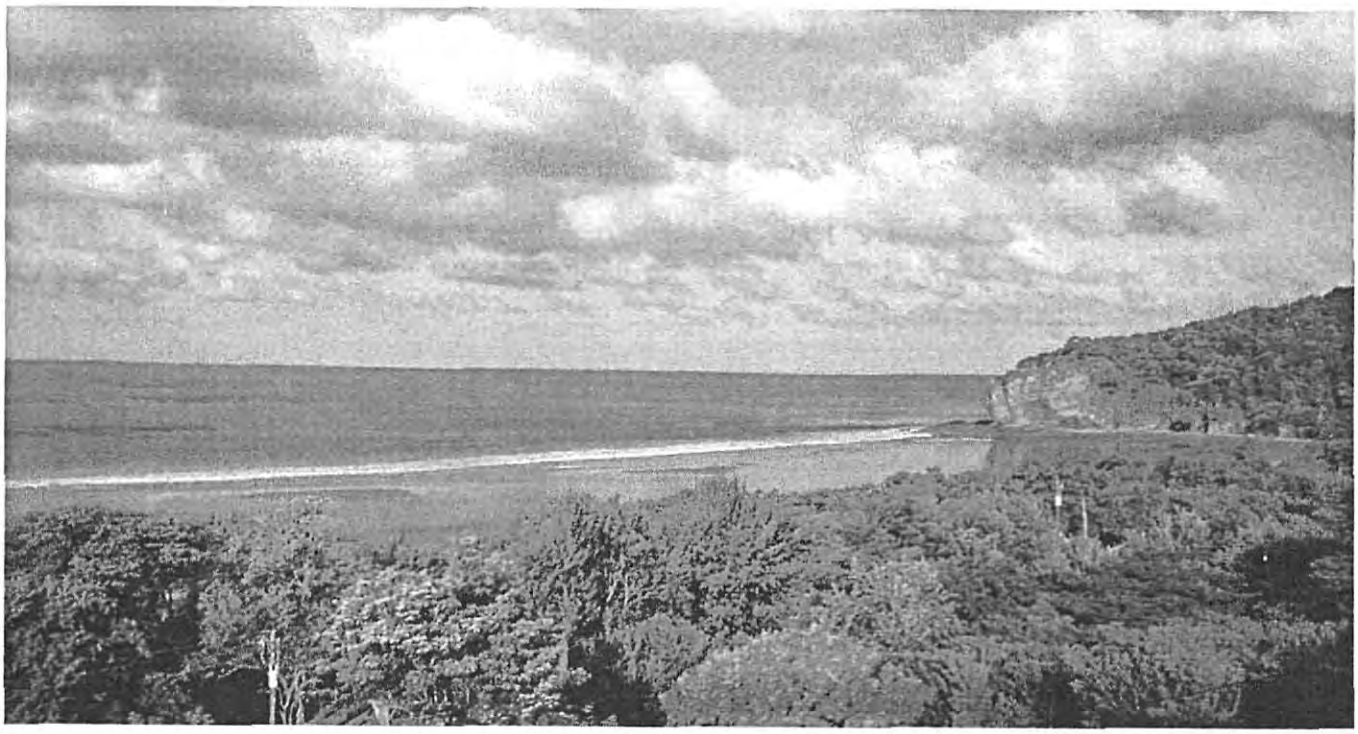
La costa pacífica

Quan la nostra tasca solidària a San Nicolás va haver acabat, vam disposar de tres dies per conèixer una mica més profundament el país. Vam començar pujant cap al nord per visitar Palacagüina, però finalment vam decidir-nos pel sud de la costa pacífica. Així que, tirant-nos tota una tarda tancats en el vehicle i travessant pràcticament el país de dalt a baix, vam arribar fins a Masaya. Allí vam passar la nit en una pensió que, en comparació amb el que ens havíem acostumat, semblava un hotel de cinc estrelles! L'endemà vam tenir temps de visitar un preciós mercat artesà d'aquesta ciutat, per després tornar a pujar a la camioneta i encaminar-nos cap a Granada, una de les urbs que millor conserva el seu patrimoni colonial. Vam dinar en un restaurant de la mateixa ciutat que donava directament al llac *Cocibolca* (o "llac de Nicaragua"), l'única bassa d'aigua dolça del món amb taurons. La seva dimensió és tal, que més que un llac sembla el propi oceà.

De Granada vam baixar a Rivas i finalment, just per observar la posta de sol, vam arribar a San Juan del Sur. Tota aquesta part de Nicaragua, gairebé a tocar de la frontera amb Costa Rica, és molt més turística i extremadament bella. Prop d'allà, vam tenir ocasió de veure com les tortugues *paslama* arribaven a la sorra de la platja per pondre-hi una vuitantena d'ous. Van ser uns dies de moltes emocions!

Al llarg d'aquests tres dies de turisme, vaig adonar-me que a Nicaragua, com gairebé a tots els països, també s'hi pot anar sense necessitat de viure la realitat del país. Molts *gringos* (nord-americans), passaven unes quantes setmanes a San Juan del Sur practicant surf o descansant estirats en una gandula. Jo, però, malgrat que vaig passar-ho molt bé i que vaig conèixer racons realment genials, em quedo amb la convivència amb el poble, amb conèixer la pobresa de prop.

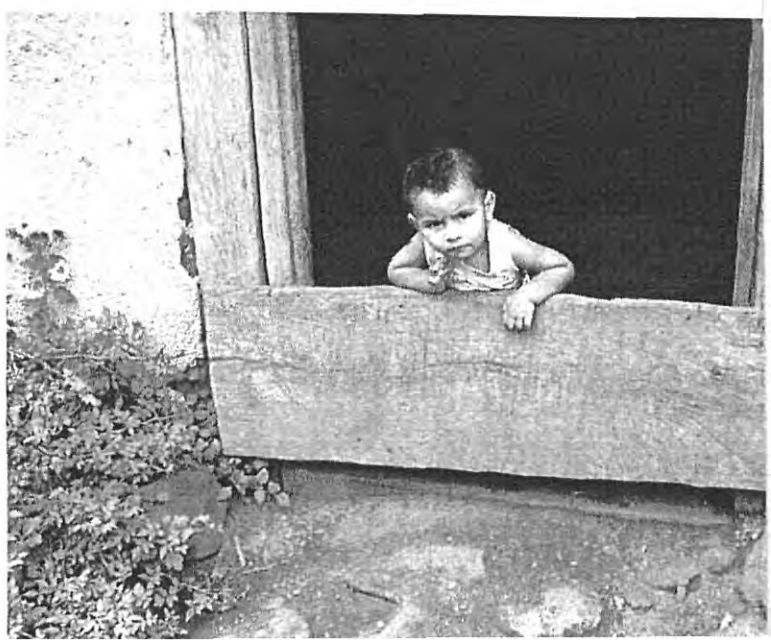

Vista panoràmica de la platja del Coco, on alguna vegada s'hi ha arribat a veure balenes.

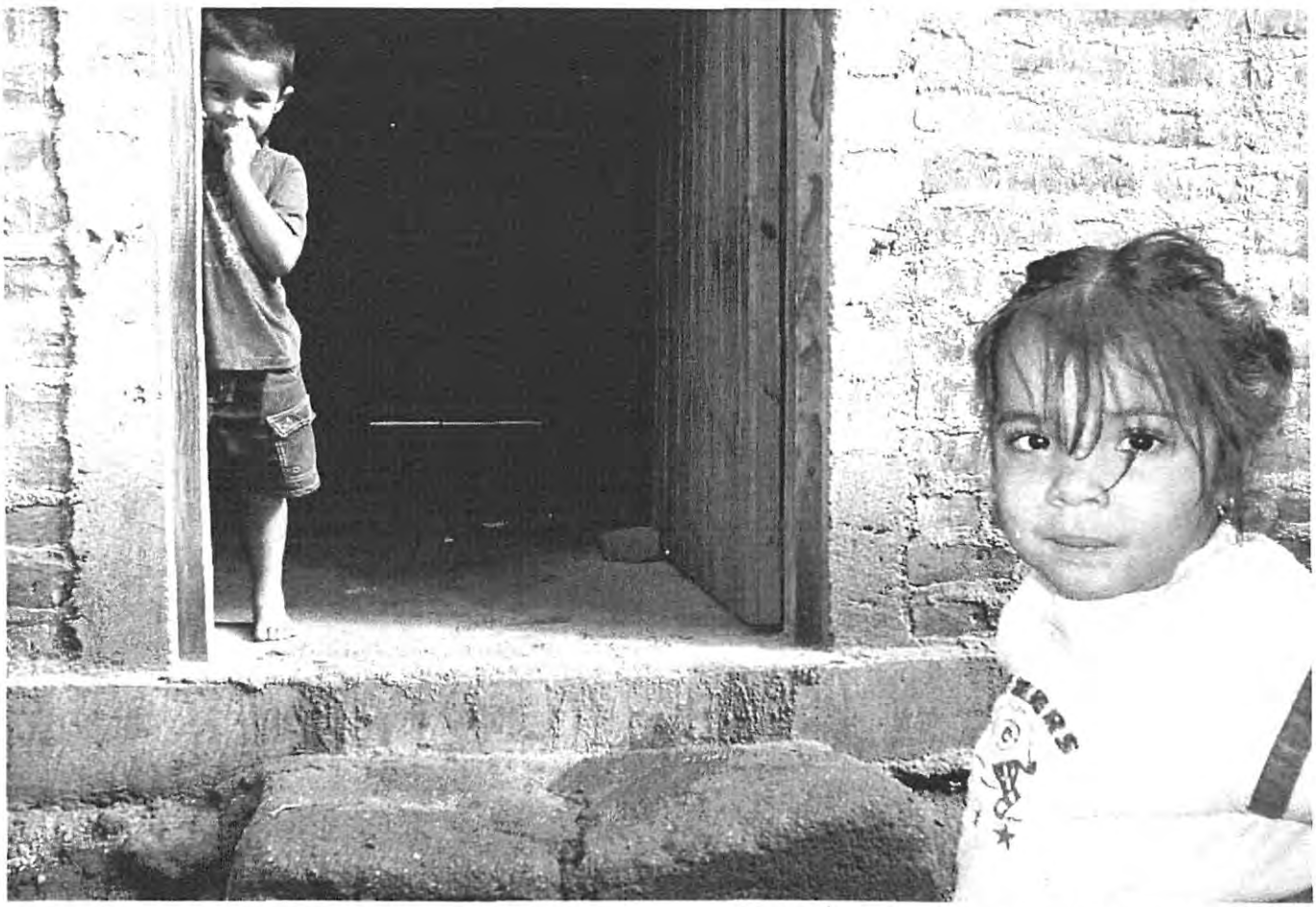
Pobresa econòmica, riquesa humana

La pobresa, a Nicaragua, es palpa en el primer cop d'ull, en la primera passa, en la primera respiració. No importa la direcció a què destinis la mirada, el segell del Tercer Món el trobaràs arreu: a cada cantonada, a cada racó i, sobretot, als ulls de la gent. L'esguard d'una nicaragüenca, d'un nicaragüenc, emana sofriment i supervivència, esperança i por. Hi ha excepcions, és evident, generalitzacions com aquesta mai es poden interpretar literalment. Els *chigüines* (nens petits), per exemple, sens tenir altra joguina que la imaginació, disposant de l'educació que els brinda exclusivament la família i, sobretot, el carrer, mantenen el llambrec innocent propi de l'edat i una rialla oberta als llavis, sincera, natural. Coneixen amb prou feines la televisió, no tenen "playstation" ni pilota de futbol, caminen descalços desafiant la duresa de la sorra i els propòsits de mil bestioles, vesteixen una mateixa muda fins que els forats de caigudes i ensopegades la deixen a la mínima expressió... I a pesar de tot, malgrat conviure amb aquesta situació precària, són feliços; tant o més que els nens i nenes d'aquí. Tenen la virtut (potser perquè no hi ha altre remei) de saber trobar la diversió entre els grunyits d'un *chancho* (porc), amagada dins un simple pal d'escombra que convertiran en un magnífic cavall, en el gir d'una baldufa que faran rodar durant hores si cal, en un pal collit de terra amb el que faran dibuixos a la sorra fins que es faci fosc.

Però és especialment la gent més gran, aquella que malgrat dur les hores de treball i el patiment gravat al front en forma d'arrugues o a les aspres mans, accepta amb el cap alçat la sort que li ha tocat viure i pren aquest posat que tant em captiva transmetent una senzillesa admirable a l'hora de fer i desfer. Aquests homes, aquestes dones, saben que l'atzar, Déu, qui sigui, els ha fet néixer i créixer en un racó de món castigat per la història, marginat pel diner. I és coneixent personatges així quan un realment s'adona que no partim tots del mateix estatus social ni dels mateixos privilegis, que trobar-se amunt o avall de l'escala de classes és, massa sovint, més una qüestió de sort que no pas de mèrits personals. Descobreixes que el nostre hàbit de pensar constantment en el futur no té sentit a segons quins llocs, on prou preocupació suposa aconseguir a diari un plat per alimentar els membres de la família. A Nicaragua es viu en present, sense somnis pel demà, tocant sempre de peus a terra.

La mirada encuriosida d'un infant...

Si a los tristes dais consuelo, sensitivos corazones, tendréis alas en el cielo,y en la tierra bendiciones. (fragment de Caridad) Rubén Darío

Nicaragua Nicaragüita

Nicaragua és un país construït de potes enlaire, ple de contrasts i contradiccions, pobre en termes econòmics, ric en emocions. És no tenir res i donar-ho tot, valorar la vida des d'una altra perspectiva, compartir, donar aixopluc al desconegut. És l'analfabetisme intel.lectual, el domini del discurs, la filigrana de la paraula, l'accent melós en la parla...

Nicaragua és la profunditat d'aquella mirada, aquells llavis que no saps d'on treuen l'energia per pintar sempre un somrís, les mans endurides per la terra, el dentat apedaçat amb metall malgirbat; és la cara bruta d'aquella nena, els ulls plorosos d'aquell infant, la dona gran al llit malalta, el jove ferm dalt del cavall. És la noia incansable que vigila la mainada, rentant la roba i ultimant el menjar, treballant callada sense queixar-se, escombrant una i altra vegada les estances de la llar.

Nicaragua és aquell plat que fumeja ple de *gallopinto* (arròs i *frijoles* barrejats) i *tajada* (plàtan tallat molt prim i fregit), aquell cafè dolç acompanyant-te a tothora, el *fresco de arroz con piña o limonada*, el cercle perfectament amassat de la *tortita*, el glop de *guaro* (rom) per esventar les ànsies, el mastegar dificultós que demana la carn vella, aquell vas d'aigua sobre la taula que ningú sap d'on ha vingut.

Nicaragua és el vol atent del *sopilote* (una mena d'aligot de color negre) entre muntanyes i valls, el xiuxiueig de la *quebrada* (rierol) obrint-se camí enmig dels matolls, els corriols indecisos que pugen o baixen plens de solcs i de forats, les carícies de la brisa (xim-xim) que s'escola entre el brancam d'uns arbres majestuosos, el vent intrús que de bon matí s'amaga entre els llençols dels adormits.

Nicaragua és entendre la política a vida o mort, malmirar al que és dels altres, abraçar-se amb qui pensa com tu. És seure en rotllana oblidant els recels, treure una guitarra que restava amagada i cantar sota les estrelles fins que els *sancudos* (mosquits que piquen) tanquin el local. És aquella cançó emblemàtica que diu... com diu? Ah, sí:

Ay Nicaragua, Nicaragüita,
la flor más linda de mi querer...

Nicaragua... No m'ho pensava! Un país ple de contrastos i carregat de contradiccions. Prop de 5,5 milions d'habitants i 130.000 km^2 de territori, una analfabetització adulta del 35%. Més d'un 50% de població activa sense feina, immers en l'economia submergida i de subsistència. Les dades fan escruixir el cor més insensible, però em quedo amb aquest afany de superació malgrat les dificultats. Serà que quan més necessitat hi ha, més ens esforcem? Sigui com sigui, la realitat del país és prou dura. Encara, ells, sempre saben trobar un espai per l'humor... S'explica així, que entre els països més pobres de Llatinoamèrica (Haití i Nicaragua) es discutissin el primer lloc de la llista. Un humor un xic sarcàstic, però que dóna una idea de com són i de com s'agafen les coses allà. Haver-me'n endut aquesta impressió, m'ajuda a relativitzar amb major maduresa els problemes que aquí ara em poden sorgir.

Abans de marxar cap a les "Amèriques", a la feina teníem un problema de transport d'usuaris. L'empresa que fa el servei de transport als usuaris del centre ens deixa per manca de seguretat dels seus vehicles. No ens poden garantir un servei com cal, atès que el vehicle que tenen destinat per fer-lo no és prou segur (resulta que el bus té uns quinze anys i les ITV cada vegada costen més de passar). Ara, quan he tornat, he vist que el problema segueix igual. Ells proposen que la solució seria adquirir un bus nou, però comprar-lo per fer el servei els és totalment inviable. Amics meus, si veiéssiu els vehicles que corren per Centre Amèrica, els amos de l'empresa de transport es posarien les mans al cap! Els autocars (trenta-cinc - quaranta anys d'antiguitat) són els que són, aixafats de tots costats però mantenint les rodes i el motor. I amb això, ells tenen clar que ja n'hi ha prou. Així que, fins que no es quedin a la carretera tirats, aniran fent el servei.

Em direu que la comparació és molt bèstia, però no deixa de ser significativa per valorar la importància de la vida en un lloc i a l'altre. És tot un detall per part dels empresaris i l'Administració que no permetin que circuli per les nostres carreteres segons què!

He viscut intensament aquest dies de privilegi gràcies a l'excedència voluntària -i de mutu acord- de les meves obligacions familiars. Evident que l'excusa era l'observació del procés electoral viscut, però també he exercit de viatger "intens" (dos dies), encara que als ulls de tothom (i sobretot de la gent de San Nicolás) veníem a col·laborar per aquest llogaret de Nicaragua...

M'ha acollit una família que tot i no disposar de gaire comoditats m'oferien tot el que tenien, sobretot cafè. Cafè a totes hores... Ells tenen un petit hortet on hi ha plantes de tota mena: cafè, mangos, *guayabas, bananos* i altres fruits que desconeixia fins ara. Tenen un petit hivernacle per protegir les plantes del vent i de l'excés de sol on cultiven quatre enciams. A l'hort, hi conviuen plàcidament un *chancho* i un parell de gallines amb ploma i ossos, principalment. La majoria de la gent, com que viu al dia, no necessita nevera; en canvi, tenen televisió per cable, cosa que els permet veure més de cinquanta canals sense pagament. La influència del món exterior entra per la pantalla (sobretot la dels Estats Units) alhora que les dones preparen la massa per fer *tortitas* i van pelant *frijoles* que han anat a buscar al camp el mateix dia!

Pel que fa a les cuines, totes són d'aquelles que abans en deien "econòmiques", és a dir: basades en cremar llenya que prové dels boscos propers (o no tan propers). Es veu que l'huracà Mitch, al 1998, va arrasar molts dels arbres que hi havia per la zona. Encara es fan evidents desastres provocats per aquell fatídic monstre: muntanyes esllavissades, carrers sense asfaltar... El que no es fa evident, en canvi, són les ajudes que suposadament varen rebre dels Organismes Internacionals per refer les infrastructures destrossades.

Les eleccions del diumenge dia 7 de novembre, han estat una experiència impactant. La setmana abans de les eleccions la vaig viure de manera intensa al costat del bàndol del FSLN *(Frente Sandinista de Liberación Nacional)*. La política està molt polaritzada, tan és així que juntament amb una altra formació, el PLC *(Partido Liberal Constitucionalista)* formen el 95% dels vots. El 5% restant el representen onze partits més *(Alianza por la República, Camino Cristiano, Alternativa Cristiana...)*. A les zones rurals, tothom sap de quin partit és cadascú. És més: a les cases hi ha pintat el color del partit al qual militen els propietaris. La gent que vota el PLC, generalment, són petits comerciants i pagesos molt pobres, enganyats per aquells que els prometen més serveis i possibilitat de sortir de la misèria a canvi del vot al PLC. El Frente, en canvi, té en els seus votants gent que manté l'esperança de poder superar la misèria recorrent, especialment, a les ajudes exteriors (ONG, ajuts internacionals...).

La gent de les comunitats (la majoria a més de deu km del poble) per anar a votar ha de recórrer la distància a peu o a cavall (els que en tenen). Jo vaig viure personalment aquesta situació, atès que anava a fer l'observació d'una comunitat en la que vaig haver de caminar tres hores el dia abans per ser a l'obertura de la *Junta Receptora de Votos* (col·legis electorals) a dos quarts de sis del matí. Tot això perquè, des de l'òptica de l'observació, veiés com es feien trampes i martingales davant meu. De tota manera, pel fet de ser-hi, les trampes són més dissimulades i se'n fan moltes menys. Estic convençut que la nostra presència no va ser en va. A la nit, finalitzat el procés electoral, semblava que guanyarien els Sandinistes, però malauradament no va ser així. De tota manera, potser perquè m'ho van ensenyar ells, no cal perdre l'esperança! D'aquí a quatre anys nous llagosterencs ocuparan els llocs que aquests dies vam ocupar nosaltres i gaudiran, ben segur, d'una clara victòria del *Frente!*

Pere Cañigueral Barnés

Molt a fer, molt a aprendre

Abans de fer el viatge, tothom amb qui havia parlat i que ja havia estat a Nicaragua coincidia en valorar positivament la seva estada al país. Ho haureu notat al llarg del reportatge, jo no puc parlar-vos-en malament. Al contrari, si alguna cosa m'ha sabut greu d'aquesta experiència és que no hagi durat més. Hi tornaré, no en tinc cap dubte. Potser és l'edat, simplement capricis d'un adolescent, però tinc la sensació que aquest viatge ha despertat en mi una part de la meva personalitat que encara no coneixia. Repeteixo que no sé si és la "vena aventurera" o l'edat el que em fa sentir ganes de córrer món, però també els amics que em van acompanyar en aquest "somni" (els Jordis, en Dani i en Pere) van acabar sentint si fa no fa el mateix que jo. I que consti que ells, l'adolescència, l'han deixada enrere ja fa uns quants anys!

Recomano a tothom un viatge de tarannà solidari com el que vam fer aquest passat novembre des de l'ONG Llagostera Solidària. Val la pena. La pobresa no es viu igual veient-la en un documental pel televisor que palpant-la al teu davant. Quan aquella gent t'explica els seus problemes no et queden ànims per explicar-los a ells els nostres maldecaps d'aquí, ja que al costat de les seves desgràcies el que ens preocupa són absurditats. I així, parlant a estones amb nois i noies que pràcticament no coneixen l'escola, però que et parlen d'experiències reals que descriuen instant a instant, aprens més que en un curs sencer de la millor carrera a la millor universitat.

Si la vida és el mestre més perfecte, m'ha ensenyat que des de Llagostera podem fer una tasca molt important pels nostres germans de San Nicolás. De fet, l'estem fent. Que l'activitat no cessi, que hi ha molta feina a fer!

A dalt, un moment de les votacions electorals a la comunitat del Espinito (San Nicolás).

Altres records...

A baix, un arbre enorme abatut pel temporal.

La fotografia superior pertany a la població de Palacagüina, on vam visitar el projecte del grano básico. A sota, "l'expedició llagosterenca" al complet sobre el volcà de Masaya.

A en Pere, en Dani i els dos Jordis, així com també a tota la gent que vaig tenir la sort de conèixer al llarg d'aquells dies i que malgrat trobar-se ara molt lluny de mi, perduren agradablement en el meu record...

Eduard Comas

Pneumàtics
Casablanca S.L.

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxutats

pneumàtics CASA BLANCA

N.I.F. B-17691130

Tel. 80 50 85
C/ Ramal, s/n
17240 Llagostera (Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

La Margarita

Flors

C/ Creu, 1 - Llagostera
Tel. 972.83.02.87

Rams, centres, corones i plantes

PAQUITA MONTIEL

FLECA
MONTIEL

c/. La Coma, 1
Tel 972 - 83 06 38
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Josma

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

pintura ··· decoració

Tel 80 52 08 - 46 35 78

LOVERAS

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

L'Àgora

Centre Educatiu

Telèfon 972 805525
Reforç i repàs individuals i grups reduïts
C/ Girona, 31. Llagostera
Actiesgolk Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

PINTURA
A. PUIG
LLAGOSTERA

IRUANI, S.L.
C/ Albert, 30
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

La nova variant de Llagostera

Història per capítols
Capítol I

La història comença en motiu de la intervenció dels afectats al Ple del mes de maig.

"Ja hi tornem ésser...", vam pensar! Altra vegada s'està planificant esmicolar el nostre terme municipal, aquesta vegada des del Govern tripartit. Ara afectaria greument el veïnat de Bruguera .

Pensem que Llagostera ha complert amb escreix la solidaritat que es demana a tot municipi per a facilitar els serveis públics que faran possible "el progrés" que sovint es pregona.

El nostre grup municipal va prendre posició en contra d'aquesta nova variant tan bon punt en va tenir coneixement, després dels precs i preguntes i en motiu de la intervenció dels afectats que van assistir al Ple de l'Ajuntament del mes de maig per obtenir informació directa per part de l'alcalde.

Va ésser en aquest moment que, per art de màgia, va aparèixer un plànol amb "la proposta de solució que la Direcció General de Carreteres va enviar a l'alcalde, "després de l'entrevista mantinguda" per tractar l'allargament de l'eix Santa Coloma–Llagostera.

Ens ha sabut molt de greu com s'ha plantejat el tema, perquè entenem que s'ha portat amb molt poca transparència i secretisme. I així ho vam denunciar amb la moció que vam presentar pel Ple del dia 30 de juny en la comissió informativa el 22 de juny.

Ens hauria agradat poder votar conjuntament amb l'Entesa aquesta moció en contra de "qualsevol nova variant que afecti el nostre municipi", però l'alcalde va preferir prendre "un acord de Comissió de Govern", a corre-cuita el dia abans del Ple, per poder dir que l'Entesa ja s'havia definit.

Va argumentar que no havia volgut consensuar-la perquè en la moció l'acusàvem d'actuar amb poca transparència i secretisme. Volem argumentar les nostres acusacions al govern de l'Entesa per Llagostera: l'alcalde va mantenir reunions prèvies amb la Direcció General a Barcelona i a Llagostera. El mateix director general es va desplaçar a Llagostera a veure l'alcalde per parlar de la variant. Com a oposició no en sabíem res.

Com a resultat de les converses es va enviar "la proposta" de la nova variant. L'alcalde diu que hi havia cinc propostes. Com és que només en van enviar una? Si la participació és la base de la seva gestió, per què no en va parlar a ningú, ni oposició ni afectats?

Si estava tant en contra de la variant, per què va esperar fins el dia abans del Ple i fins després que CiU presentés la moció una setmana abans, per presentar un acord de govern? Per què va esperar més d'un mes a oposar-s'hi?

Com és que el mateix dia del Ple de juny hi va haver operaris de la Direcció General de Carreteres que sense permís municipal van entrar a les finques dels afectats per fer "cates" en els seus terrenys? L'alcalde no en sabia res...?

Hi ha moltes preguntes sense resposta, però que n'haurien de tenir perquè en temes tan importants com aquest el ciutadà i l'oposició tenim dret a ésser informats i no és en els precs i preguntes del Ple ni en les preguntes que formulen els afectats que s'ha de donar resposta.

Compromisos adquirits per l'alcalde en l'últim Ple, a proposta de CiU i dels afectats:

1- Com a resposta a les queixes dels afectats presentarà,per escrit, una queixa a la Direcció General de Carreteres, per haver entrat a les finques de particulars sense permís municipal (en altre temps s'hauria parlat de la "prepotència" de CiU").

2- A proposta de CiU demanarà una reunió amb una comissió formada per un membre de CiU, l'alcalde i representants dels afectats. Esperem que ho faci per escrit, per deixar-ne constància. Últimament molts tràmits amb el Govern de la Generalitat es fan "a nivell oral". L'alcalde va manifestar que el fet de demanar una comissió "podria fer dubtar de la seva autoritat...!!". Esperem que sigui ben aviat.

Ens agradaria pensar que la història de la nova variant que hem iniciat s'acabés en aquest capítol perquè voldria dir que si es planifica una nova via d'accés a la costa no passarà per Llagostera o, encara millor, que s'ha pensat que no fa falta cap nou accés a la Costa Brava i que si tothom vol anar-hi i tornar–ne a la mateixa hora, haurà de prendre paciència i fer caravana.

Pilar Sancho i Espigulé
Regidora de CiU a l'Ajuntament

Aquest escrit hauria d'haver estat publicat el darrer Butlletí número 3, corresponent al mes de setembre. Per raons alienes al col·lectiu de redacció no va poder ser. Demanem disculpes.

VENDA DE LLENYA
Miquel Rissech i fill s.c.
SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46
www.lasguias.com/rissech

Tels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
17240 LLAGOSTERA (Girona)

superAvui
FRUITES PUIG
EL NOM DELS BONS ALIMENTS !!
CAN MUNTANER

FUSTERIA J. CASTELLÓ i FILLS, S.C.
N.I.F.: G-17775792
• Mobles d'encàrrec • Cuines
• Finestres Fusta-Alumini
• Fusteria en general
Av. del Gironès, 36-B • Tel: 972 80 55 75
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Rafel Villena i Sànchez
Arquitecte Tècnic
Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

C/Joan Maragall, 30 - Llagostera 17240
Tel. 972 83 29 46 / 626 49 99 77
Fax. 972 83 18 04 mail: rafelvs@teleline.es

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA
Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda
Agència a Girona:
Cooperativa de Recaders Tel. 23 39 61
A Llagostera:
C./ Concepció, 45 Tel. 83 01 57
Mòbil 630 07 33 07

Perruqueria
i
Estetica
COMAS
C/. Joan Maragall, 36
Telf. 972 83 03 17
17240 LLAGOSTERA
Us desitja una bona festa major

pastisseria i forn de pa
SANT ANTONI
C/. Sant Antoni, 47 Tel. 972 23 18 05 SALT
Rambla Xavier Cugat, 6 - 10 Tel. 972 22 74 90 GIRONA
C/. Perelló, 69 Tel. 972 40 20 77 VILABLAREIX
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 83 00 73 LLAGOSTERA
C/. Mare de Déu de la Salut, 33 Tel. 972 23 36 12 GIRONA

HOME
DONA
PERRUQUERIA
ANTÒNIA
Pg. Pompeu Fabra, 46 1r. • Tel: 972 83 10 76 • 17240 LLAGOSTERA

Dels carrers de Llagostera

En la nomenclatura dels carrers del nostre poble, a través dels anys, s'han anat utilitzant diverses tendències de tot tipus.

No hi falten noms de polítics, que en cas de girar-se la truita, són els primers que s'han de canviar. Hi ha algun barri amb noms de flors. Altres amb noms de la Roma o la Grècia clàssiques. També tenim noms de vents. S'han utilitzat noms de personatges importants de la vida local. I a part d'alguns clergues i sants de l'Església, fins i tot hi tenim la nostra beata filla de Llagostera.

Però l'interès d'aquest recull, el vull destinar a aquells carrers que porten el nom d'algun poble o ciutat. Tenim tretze carrers amb aquestes condicions, que són els següents:

ALMEDINILLA
BARCELONA
CALDES
CANTALLOPS
GIRONA
LLEIDA
LUXEMBURG
LONDRES
PARÍS
SANT FELIU
SARAGOSSA
TOSSA
VIDRERES

Només hi ha quatre ajuntaments d'aquesta llista que ens han correspost donant el nom de Llagostera a un carrer de la seva població: BARCELONA, CALDES, TOSSA, VIDRERES (i desconec si ALMEDINILLA ha fet el gest).

Hi ha un cas especial a la inversa. És la vila de CASSÀ, que sí que té un carrer dedicat a Llagostera i, en canvi, nosaltres ho hem ignorat.

En les altres vuit poblacions de la llista, no hi ha constància de cap carrer Llagostera.

Sense ànim de controvèrsies de veïnatge, crec que seria el moment de deixar arreglada aquesta diferència amb la gent de Cassà. I a més, el nostre Ajuntament ho tindria molt fàcil. Els de Cassà van donar el nom de Llagostera a l'últim carrer que surt de Cassà cap el sud. Nosaltres tenim un carrer que surt de Llagostera cap el nord, i em refereixo al carrer Cantallops. Aquest carrer té, a més, un problema de duplicitat, ja que a part del carrer també existeix un barri amb el mateix nom.

Si el nom del carrer Cantallops es canviés pel nom de Cassà, solucionaríem dues qüestions en una sola tirada.

Aquesta és només una idea pel nostre Ajuntament. Tot i amb això, potser a la Casa Gran tenen altres previsions que podran ser més efectives.

I que consti que en aquest tema no em mou cap mena de desfici. És simplement una qüestió de lògica i a la vegada de bona correspondència.

JOSEP VALL-LLOSERA DEMIQUELS

Aquest escrit, publicat a l'anterior número del Butlletí de Llagostera, s'ens va traspapelar i va sortir incorrecte. Per tant us oferim el text correcte i des d'aquí, disculpes al Afectat.

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

CALÇATS
LLINÀS

Plaça Catalunya, 1 · Tel. 97280 52 91 LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 · Tel. 972 64 32 22 LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 · Tel. 972 32 13 55 ST. FELIU DE GUÍXOLS

Corredor d'Assegurances
C d'a COL·LEGIAT
nogue

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

e-mail: nogue@ctv.es
c. Almogàvers, 21
Tel 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CARN
AGUSTÍ
EMBOTITS
C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

Comercial
MESTRES, S.A.

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

dDISSENY
DECORADORS
BARS
RESTAURANTS
HOTELS
LOCALS COMERCIALS
OCI NOCTURN
www.ddisseny.net

INSTAL·LACIONS
Rufí
Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT
C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Elvia
c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera

El meu amic Nobuo

Sota la Lluna de primavera

El meu amic Nobuo m'ha sorprès. N'havia vist, com ell, a les pel·lícules. Eren austers, amb un

rictus amenaçador, mostrant l'acer d'una katana o de la seva mirada. Inesgotables consumidors de sexe occidental, com un grup d'aliens recent aterrats, mostraven el pitjor d'una llegenda oriental, falsa i maniquea.

Ja deia Shakepeare que: "el mal que els homes fan els sobreviu i el bé s'enterra amb els seus ossos".

El meu amic Nobuo de tot això, sols té els ulls allargats. És pur.

Desconec la seva història, però sé que ha patit.

I amb el coratge dels herois, no dissimula la seva tendresa. No dóna raons universitàries a la vida ni camina amb pretensió. S'esforça per somriure i ha trobat els seus propis arguments.

El meu amic Nobuo, al matí, menja sempre un plat d'arròs i amb delicadesa barreja un pessic d'algues i un mossec d'ous de peix, utilitzant amb habilitat els dos palets. Però res d'això em sorprèn.

El què de veritat és extraordinari és quan em mira i somriu. S'esforça a parlar-me en un anglès quasi desconegut per ell. No es cansa. És metòdic però comprensiu i molt generós.

Em crida. Em porta a un lloc arrecerat i allí, els seus 50 anys m'ensenyen amb somriure de nen petit el kimono de coloraines que portarà a la festa. El seu ample somriure segellat per un dit, m'avisa que allò és secret.

Un cop a la festa, veig que tothom porta el mateix kimono de coloraines, i és aleshores quan comprenc la seva il·lusió i el seu secret. M'emociono.

S'acosta en Jeff (el responsable del festival) i prenent-lo en una abraçada em diu:

-He's a wonderful man!

I jo repeteixo tres vegades:

-I know!

Nobuo plora. En sap més que jo. Sols em sentiria capaç de fer-ho davant un amic, un plat d'arròs, un pessic d'algues i un mossec d'ous de peix.

La seva dona es diu "Haruko". Significa "nadó de primavera". No parla anglès, però és que les flors de la primavera tenen necessitat de parlar per justificar la seva tendresa?

Haruko té dues finestres amb les que mira el món... Dos sensibles vitralls que t'expliquen tot el que no

et diu amb paraules. D'ella aprens la lògica de les velles cerimònies, i la correcció sense límits. La perfecció és un ideal i ella el persegueix amb la mateixa serenitat amb què la Lluna il·lumina la Terra. El seu clar de lluna és brillant i platejat. Els seus dits d'aprenent llisquen sobre el "koto" i tres notes després, l'atmosfera es transforma, i la Lluna fa el ple.

En un esforç suprem per fer-se entendre, la nit abans de marxar ens exclama: Here is my heart. I ens emplena de perfecte cal·ligrafia japonesa el nostre cor.

No cal entendre el que allà hi ha apuntat, basta contemplar l'acurada delicadesa amb què ha estat escrit.

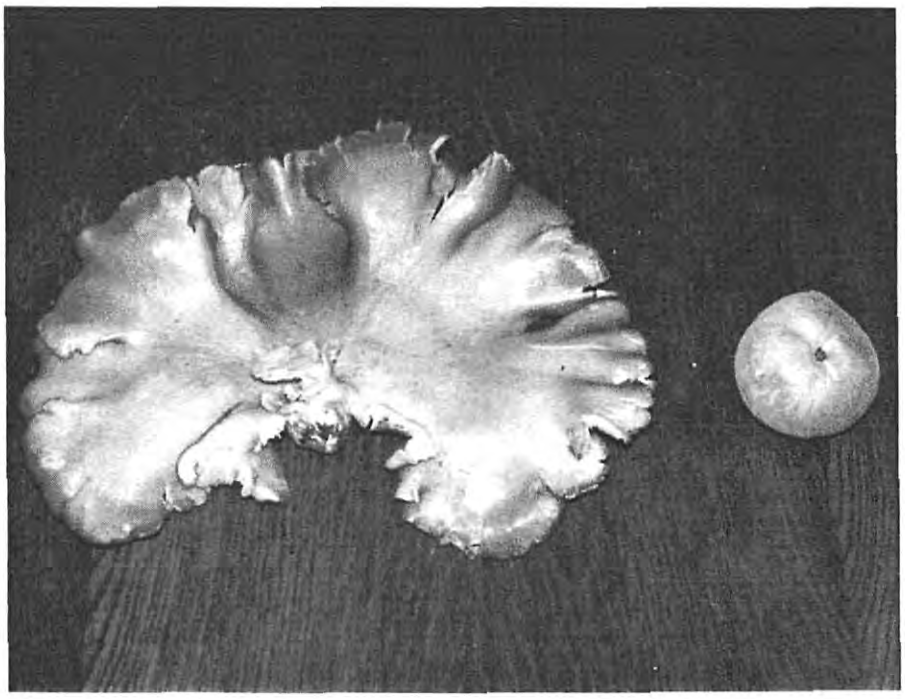
He tornat. He buscat desesperadament el meu amic, però sé que està a l'altra punta de món. De sobte, me n'adono! Alguna cosa de mi s'ha quedat allà. Quelcom inservible, que ell, per sempre em va arrancar.

Sols valen les coses que són de veritat. Com el somriure del meu amic Nobuo. Com el silenci de la Haruko.

Ja no tinc ironia.

Quim Planella

Dos pams de bolet

El passat dia 11 d'octubre, un dia abans de la Festa del Bolet celebrada a Llagostera, als boscos de Sant Andreu Salou, poble veí de Llagostera, Josep Casanovas va trobar una gírgola de més de 2 pams de llarg (uns 20-25 cm). També se'n pot observar la mida a la fotografia.

Col·lectiu de Redacció

Aqui tenim la gírgola al costat d'un préssec de tamany norrmal, és pot comprovar el seu considerable volum

ESTETICISTES
Donna's
Dolors Plco

- Tractaments facials i corporals
- Depilació a la cera (un sol ús)
- Pressoteràpia
- Quiromassatge (Dr. Sagrera Ferrandiz)
- Drenatge linfàtic manual (Dr. Vooder)
- Estètica del peu
- Manicura
- UVA (solàrium) amb CERTIFICAT D'INSPECCIÓ
- Metge llicenciat en medicina estètica (dimecres tarda)

COSMACTIVE

MÈTODE CHOLLEY

C/ Compte Guifré, 11 - 17240 Llagostera - Tel. 972 83 14 44

1.800 g. d'albergínia

Aquesta tardor passada dos veïns de Llagostera, Joaquim Riera i Maria Carreras, van trobar en el seu hort una albergínia de 1.800 grams. En la fotografia del costat ja es pot veure la diferència entre una albergínia normal i la de 1.800 grams. Cal dir que aquests veïns de Llagostera ens van atendre molt amablement i ens van explicar que aquesta albergínia és del tipus "llistada de Gandia".

Col·lectiu de Redacció.

El sr. Joaquim Riera i la sra. Maria Carreras ens mostren les dues albergínies, una de 1.800 grams.

NOTA: Aquesta secció anomenada "La veu del lector" està reservada, a partir del segon número d'aquesta 3a. etapa, a totes aquelles persones que vulguin pronunciar-se sobre algun tema concret, criticar, alabar, qüestionar, publicar poesies, narracions breus o el que es vulgui (això sí, d'una forma respectuosa i educada).

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 Llagostera
(Girona)

FERRETERIA DICOR

La cadena 22

Subministres de ferreteria en general i maquinària industrial

Pg. Romeu, 20
Tel. 972 80 53 63 - Fax 972 83 18 42
17240 LLAGOSTERA (Girona)
e-mail: dicor@wanadoo.es

GEMMA

perfumeria

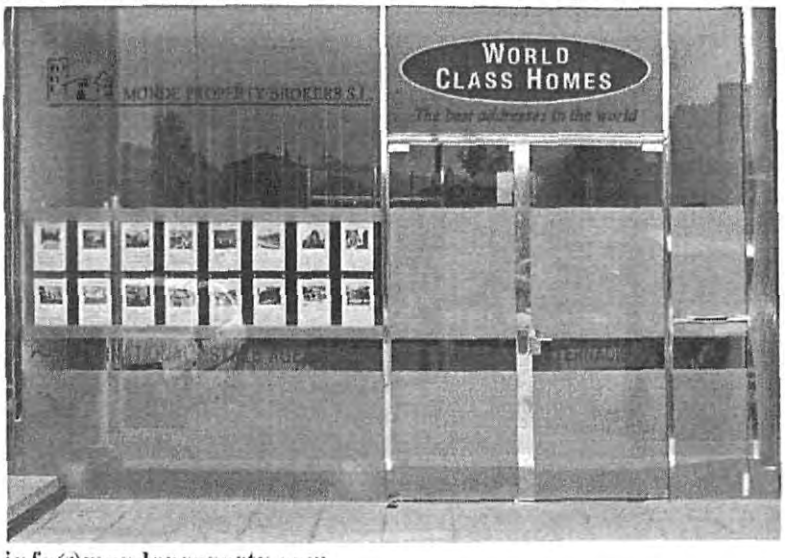
estètica

complements

MONDE PROPERTY BROKERS S.L.

Tel: 972 831 832 c/Garbí 7, LLagostera . 17240

finques rústiques .
cases .
xalets .
masies .
pisos .
locals .
servei posvenda .

Oficines també a:

Girona,
c/Sèquia 5, entl.1a.
Tel: 972 41 72 72
Besalú,
c/Major 2
Tel: 972 59 02 02

info@mondeproperty.com

La seva casa en bones mans!

www.mondeproperty.com

Dels barons de Montcada II

La família Guardiola de Sant Feliu de Guíxols, per rescatar el seu fill Bernat, pagà als pirates "barberics" 730 florins aragonesos, que eren 365 lliures barceloneses.

ANY 1404.- El baró de Llagostera, Roger de Montcada, germà de Pere, era governador de Mallorca i amo de totes les baronies de la Selva, que comptaven amb més de 1.000 focs. Moltes propietats les havia comprades als hereus de la família Cabrera. Roger va intervenir a primera fila en el drama de Casp.

En aquests anys hi hagué molts terratrèmols, morí força gent i s'enfonsaren moltes cases de la comarca, a més de la Torre Gironella de Girona.

Al domer principal de Llagostera l'anomenaven Anton de Fàbrica. Pel nom se suposa que es dedicà a la construcció de l'església actual, concretament de la part gòtica sobre l'antiga i petita església romànica. Aquesta construcció es finalitzà l'any 1650, amb el mestre de cases Francesc Cisterna, però la construcció de la façana i de la part alta del campanar la dirigí l'any 1686 un tal Tomàs Gotarra com a patrocinador; no s'acabà, després de moltes represes, fins el 1730, amb estils renaixentista i barroc.

La campana conservada és del 1743, l'altar major barroc era del 1778 i la porta del vestíbul del 1783.

En aquest segle XV es construïren moltes esglésies d'estil gòtic; les cases, però, es feien molt senzilles.

A Barcelona es van establir la primera Taula de Canvi i les assegurances marítimes de tot el món.

ANY 1410.- Els obrers (junta de persones) de l'obra de l'església de Llagostera van vendre un solar de davant de l'hospital vell, prop de la vall de la muralla nova; i segurament el vengueren per pagar construccions.

Catalunya tenia en aquesta època uns 400.000 habitants.

Els notari de Llagostera era Miquel Casanoves.

ANY 1412.- El rei Martí l'Humà morí sense successor directe –ja havia mort el seu únic fill Martí, el Jove- i aquest fet ocasionà moltes disputes. Els nobles catalans i aragonesos nomenaren interventor el papa Benet XIII (papa Luna), aragonès però que desgraciadament influí en el compromís de Casp en què afavorí l'elecció de Ferran d'Antequera com a rei de Catalunya i Aragó. El papa, que ja havia caigut en desgràcia, pretenia congraciar-se amb els castellans. Al mateix temps, presidí la disputa contra els jueus a Tortosa, sense arribar a cap acord satisfactori; també hi assistiren molts rabins de la regió de Girona.

Així, es van introduir els Trastàmara com a dinastia, amb gran descontentament de la majoria dels catalans, que volien Jaume d'Urgell, considerat l'autèntic successor. Tot i així, com a aspecte positiu, cal dir que els Trastàmara imposaren bona part del dret romà a la dinàmica judicial.

Pere Guillem (Ferrer de Penedès) i Guillem Garfany (del veïnat del Pi) eren síndics i procuradors del terme de Llagostera i comarca. Feien d'intermediaris entre els clergues, senyors i nobles, i els pagesos remences; intervenien avalant tots els documents i tractes que es feien entre les diferents parts. Algunes vegades denunciaven al rei els abusos que feien els senyors propietaris i el mateix baró.

ANY 1414.- Durant trenta-nou anys seguits el clergat catòlic va estar tan convulsat que en alguna ocasió hi hagué tres papes alhora i tots volien el poder. Hi jugava molt la política i els interessos dels països que patrocinaven cadascun dels papes.

El papa italià Joan XXIII, més tard destituït i excomunicat, juntament amb el rei de Nàpols planejà conquerir Sicília, que estava sota l'obediència del papa aragonès Benet XIII (papa Luna), successor dels papes d'Avinyó. Un altre pretendent, Gregori XII, es rebel·là contra ell i al mateix temps conspirà contra el papa aragonès. Joan XXIII nomenà cardenal el prior de Montserrat, gran enemic de Benet, per poder tenir influència a Catalunya. Amb aquestes estratagemes aconseguí que els altres papes fossin declarats antipapes, excomunicats i perseguits, i perdessin la jerarquia.

ANY 1415.- Roger de Montcada fou el segon baró de Llagostera. Era germà del primer baró, Gastó de Montcada, que solament havia tingut una filla, la qual es casà amb el seu cosí Pere de Vilamarxant; tingueren una filla, Elionor. Roger es casà amb Beatriu Alemany, però no van tenir fills i heretà la tercera baronia la seva neboda, Elionor de Montcada i Vilamarxant.

Elionor es casà amb Joan Bernat de Cruïlles; tampoc van tenir fills i per això el germà de Joan Bernat, Pere Galceran de Cruïlles –casat amb Brígida de Blanes– heretà la quarta baronia de Llagostera. Començaren així els plets entre els Montcada i els Cruïlles.

Més tard, Martí Garau de Cruïlles, fill de Pere Galceran i de Brígida, fou el cinquè baró de Llagostera i onzè de Calonge.

A Tossa moltes barques i vaixells transportaven queviures.

Emili Soler Vicens

L'ajuntament no va a la ràdio

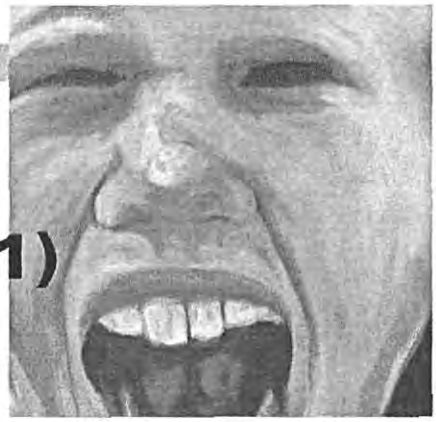
S'ha acabat l'època en què les coses funcionaven a la perfecció sense diners. A part de lloables excepcions, sense una aposta intel.ligent i constant de l'Ajuntament, els mitjans locals no funcionen. I amb això no vull criticar l'actual funcionament de la nostra ràdio, que fa el que pot i tira endavant una emissora correcta i agradable malgrat els ínfims recursos que té.

Cal revisar el que l'Ajuntament inverteix en la ràdio de manera urgent. És veritat que amb el canvi d'ubicació, la ràdio va guanyar molt en mitjans tècnics, però si ningú els fa servir, quina és la seva utilitat? I, no obstant això, al nostre poble de mitjans humans per a fer programes no en falten, el que falta és que se'ls valori la feina que fan.

A Llagostera Ràdio li manca un suport econòmic continuat, una aposta definitiva per part de l'Ajuntament per fer de la nostra ràdio un mitjà on els llagosterencs ens sentim identificats, on es tractin els problemes que ens afecten, on es comenti el funcionament de la política del poble, i on entre altres coses, l'alcalde i els líders de l'oposició ens expliquin el més important del ple de l'Ajuntament. Cal fer alguna cosa abans que els que actualment estiren del carro se'n cansin, i la ràdio es converteixi en un monument a la bona voluntat.

insecte@bigfoot.com

No sabem parlar (Capítol 1)

Una societat sense veu seria molt diferent. Sense mitjans de comunicació audiovisuals, sense converses absurdes, sense aules atentes al mestre... seria un món mut. Menys divertit i molt pobre. La majoria dels humans tenim la veu. I la tenim infravalorada, la ignorem, la maltractem, no la treballem, no la sentim.

Llengua catalana, llengua castellana o llengua anglesa. Tot i que caldria revisar les nomenclatures utilitzades per a aquestes assignatures, perquè en la veu no només hi intervé la llengua, com es veurà, en cap d'elles ens ensenyen a parlar. Mentre que a Itàlia, la majoria de les universitats obliguen els estudiants a examinar-se oralment per tal de demostrar els seus coneixements, al nostre país no hi ha una cultura de la veu. I per això no tenim ni assignatures ni carreres íntegrament sobre la veu. Al revés que en política, de veu la majoria de gent en té però ningú en parla.

Ningú ens ensenya a parlar! Hauríem de sortir al carrer a manifestarnos. Per una llicenciatura sobre la veu! Per una assignatura a batxillerat sobre parlar! Volem aprendre a parlar! La hipotètica carrera sobre la veu es podria estructurar en moltes d'altres coses, com els mateixos mitjans de comunicació, la política, l'atenció al públic o el teatre. I és que un gest de rebuig, una mirada que es manté o un ull que es tanca, complementen perfectament la veu, perquè ni la veu es restringeix a un so que surt de la boca, ni els gestos poden substituir completament la veu.

Abans de començar cal dir que en la veu no hi intervenen només les cordes vocals, sinó que tot el cos és la caixa de ressonància que intervé en l'emissió que les persones fem de la veu. La veu té cinc característiques fonamentals com són la respiració, la dicció, el ritme, el to i la intencionalitat.

Miquel Codolar
mcodolar@gmail.com

PERRUQUERIA ROSER
Pompeu Fabra,9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Llibreria - Material escolar
RAMONA FRIGOLA
C/ Garbí 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

IMPREMTA NONELL
TEL: 972 830 045
FAX: 972 805 494
C/ CONCEPCIÓ, 27
17240 LLAGOSTERA

Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural
la natura
Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39

Disposem de 3 tipus de motors:

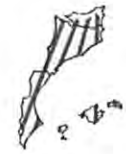
- **Duratec 1.8i (115 CV)**
- **Duratorq TDdi 1.8i (75 CV)**
- **Duratorq TDCi 1.8i (90 CV)**

Per qualsevol informació ens podeu trobar a:

ROBERT COROMINAS

Crta. Sant Llorenç, 2 LLAGOSTERA ó al Telf. 972.83.05.78

Plantar cara al carrer

És conegut, estudiat i documentat per lingüistes d'arreu que, al llarg del segle XXI, un percentatge importantíssim de les llengües que actualment es parlen al món poden desaparèixer si no cessen els processos actuals de substitució lingüística que molts estats estan incentivant. No cal anar lluny, podem trobar-ne mostres a casa nostra. Si dediquem uns instants de reflexió a la situació real de la llengua catalana dins l'àmbit geogràfic que li correspon (batejat per Joan Fuster amb el nom de "Països Catalans", per si alguns no ho recorden...) ens adonarem que, mentre n'augmenta el coneixement (la gent és capaç d'entendre-la, llegir-la, parlar-la i fins i tot escriure-la), el seu ús social s'estanca.

És evident que aprendre un codi no en comporta obligatòriament la interiorització d'uns usos favorables, però en els moments històrics en què vivim, el futur de qualsevol llengua depèn únicament i exclusiva del fet que sigui necessària en un territori concret.

No ho dic jo, sinó experts en la matèria com Carme Junyent: "qualsevol comunitat bilingüe pot iniciar un procés de substitució que l'aboqui a un punt de no-retorn". Ella mateixa cita com a símptomes d'emergència que manifesta tota llengua que comença a emmalaltir: el manlleu constant de lèxic, el calc d'estructures sintàctiques, la pèrdua de regles fonològiques i morfològiques, la reducció i/o fragmentació de la base territorial de la llengua (últimament un darrer intent amb la distinció entre català i valencià!), la consolidació del procés de substitució a les zones urbanes (Barcelona, València, Alacant...) i un llarg etcètera de fenòmens que, si hi pensem fredament, no ens cauen massa enllà.

Estudis recents demostren que el jovent que habita el territori, cada vegada més, aposta per l'espanyol al carrer. I no només ells; quants catalanoparlants ens passem al castellà davant d'un castellanoparlant? És davant d'evidències com aquesta quan es demostren els "grans fruits" de més de vint anys de polítiques de normalització lingüística...

Entenc que a vegades conviure amb els principis propis pot arribar a fer-se complicat. Pot donar-se l'extrem de no saber on posar els peus o les mans per por de trepitjar-se un mateix; però no és això el que es demana. És potser una qüestió de saber què és cadascú, de tenir-ho clar i no avergonyir-se'n, de saber quines coses de la vida ens identifiquen i quines no, d'aprendre a valorar el que som i de lluitar (sempre de forma pacífica) per recuperar el que ens ha estat pres.

L'estrès, la rutina, els nervis i maldecaps (tantes vegades innecessaris i absurds...) que caracteritzen el viure a l'Europa occidental, no donen facilitats per trobar moments per a la reflexió sobre un mateix, sobre les seves pautes de conducta, les seves responsabilitats morals i els seus deures com a pare, fill, germà o, resumim-ho: ciutadà.

Reprenent el fil conductor del tema que m'ha inspirat a escriure, hem de defensar, aquells que tenim clar qui som, el català a les escoles; el català com a primera llengua d'integració per a tots els immigrants (a Llagostera, ho sabem, ja són una bona colla!); el català davant de qualsevol persona que potser no el parla (algun, malgrat que fa més de trenta anys que viu aquí!) però sí que l'entén; el català a la televisió (per exemple, no consumint programes de botiflers com l'Alfons Arús o en Jordi González i apostant per canals que facin país!); el català als cinemes (per què a Dinamarca, que té menys habitants que els Països Catalans, la gent pot veure pel·lícules en danès i nosaltres no?); el català als supermercats, a la música i a tot lloc on sigui possible.

Com en la majoria de problemes que afecten severament la nostra societat, els polítics són els que tenen una posició privilegiada per posar-hi remei. Nosaltres però, la ciutadania, no hem d'esquivar les responsabilitats que ens pertoquen. I és que no oblideu que, en casos com els que us plantejo, som qui tenim la paella pel mànec! I és que no oblideu que nosaltres, per exemple, som els "propietaris" del carrer...

Parla-li Català. Ell també el vol apendre

Eduard Comas Blanch
educomas9@hotmail.com

Allò que ens preocupa

Les desigualtats, la fam, les pandèmies que estenen l'ombra de la mort damunt tants de congèneres, les guerres de tota mena (les santes, les preventives, les geoestratègiques, o les que persegueixen el control dels recursos), el terrorisme, l'imperialisme, el neocolonialisme, les resistències del país més contaminant a signar el protocol de Kyoto, la degradació dels espais naturals, la dilapidació dels recursos, el desenvolupament insostenible, la qualitat de vida, o directament en Bush que és, per a molts, una manera de resumir i donar cos a tot aquest compendi del mal. Res d'això. El que més preocupa els llagosterencs, és la immigració. No ens hem de retreure res. Al cap i a la fi, la nostra resposta és també un resum, una síntesi dels efectes més directes que, en la nostra condició d'habitants d'aquest racó del món, ens produeixen tots aquests fenòmens, o la major part d'ells. Si en aquest planeta regnés l'harmonia, si realment els compassos tranquil·litzadors del Danubi Blau acompanyessin, com a la cèlebre pel·lícula, el seu incansable trànsit per l'univers, del sud ens arribarien, còmodament, turistes i viatgers, amb iots o vols xàrter, i no gent clandestina que fuig de la misèria per greixar tota la nostra economia submergida o per ocupar-se de totes les tasques que nosaltres rebutgem. Si en el món no senyoregés el desordre, no podríem importar, triant i limitant al nostre gust, els braços joves que necessita el nostre benestar, ni tampoc el podríem tancar, gelosos, darrere tanques i fronteres que pretenem insalvables.

Ens preocupa la immigració i és natural. Si haguéssim nascut a Nador o a Dingiring, no seria la immigració sinó l'emigració el que ens preocuparia. Així són les coses ara mateix, però no sempre ha estat igual. A primers del segle passat, alguns ascendents nostres viatjaven a les antípodes a la recerca del futur i els seus besnéts ara viuen a Austràlia; el desenllaç de la Guerra Civil en va enviar molts nord amunt i oceans enllà a refer les seves vides, i ara hi ha cases catalanes per quasi tot Llatinoamèrica. Nombrosos llagosterencs que ara expressen el seu neguit per tota aquesta gent que arriba amb les maletes plenes de costums incomprensibles, fa anys van fer un viatge semblant o en són els descendents, i també van fer el trànsit amb tot l'equipatge cultural del seu país d'origen. Entre els llibres vells de casa hi ha un manual d'àrab elemental, del qual el meu avi es va servir mentre treballava a Tànger, quan aquesta ciutat formava part del protectorat, i en algunes de les històries que conservo de la infància, el llagosterenc protagonista havia de sobreposar-se a la desaprovació del veïnat per haver-se atrevit a llogar la seva vella i desocupada casa pairal a una família andalusa. I quan va arribar el cap d'any i aquella amplíssima família finalment el va poder celebrar plegada, humilment però amb tota la desbordant alegria del sud (cosa dels equipatges), diuen que el veïnat, avesat a la contenció pròpia de la gent d'aquestes terres, va sortir alarmada al carrer pensant que s'havia esdevingut una catàstrofe. Ja ho veuen: res de nou a l'horitzó. Res que, en essència, no hagi succeït una i mil vegades. Si no fos perquè m'estic esforçant per eludir el to de sermoneig, ara mateix afegiria que està bé que ens preocupem per la immigració, però que ho hem de fer com gent adulta. Sabent que no únicament és legítima, sinó també inevitable. Convençuts que les societats tolerants no poden construir-se des dels prejudicis, ni les societats lliures des de la limitació de drets, ni les justes des de la discriminació, i que això a més de proclamar-ho elegantment ho hem d'incorporar a la nostra quotidianitat. És natural que la immigració ens preocupi ja que és el fenomen més transcendent d'aquests darrers anys, el que ha modificat més les nostres poblacions, el que ens planteja més reptes per al futur. I ja que és així, ja que lidera el top ten de les nostres angúnies, què estem esperant per desenvolupar una exhaustiva i decidida política pública d'immigració que vetlli per la seva integració social, al costat de les imprescindibles polítiques socials que vetllin per la cohesió de les nostres poblacions? Encara que només sigui per situar els recursos que s'hi destinen a l'alçada dels nostres neguits.

ENRIC RAMIONET.

"Pensar i Fer"
Reflexions sobre l´Ensenyament no formal al Mas Roig

"Yo nací como Adán y cuando Adán,
en el mismo jardín del Viejo Testamento,
Soy, lo mismo que él, hijo legítimo
de una cópula oscura entre la arcilla y el viento"

León Felipe

Entre els postulats de la teoria evolutiva del coneixement, hi ha la tesi que la nostra capacitat cognitiva conscient és la més recent superestructura edificada sobre un seguit de processos cognitius que són tan antics com la vida del nostre planeta. (1)

Per això el professor Óscar Villaroya, del Centre d'Investigació Cognitiva de la Universitat de Barcelona, afirma que "el més important ja ho sabíem en néixer" (2)

I les últimes aportacions de la ciència cognitiva avalen la hipòtesi que la unitat del coneixement és la "vivència i no el concepte", d'aquí la importància del pensar i el fer. (3)

Si això es confirma, vol dir que el veritable coneixement no es transmet d'una persona a l'altra, com si fos una mercaderia, sinó que és necessari passar per l'experiència de fer-ho. I això és l'única cosa que dóna certa seguretat que ho saps. (4)

Dit d'una altra manera: si t'expliquen una cosa, l'oblides; si la veus, la recordes, i només si la fas, l'aprens. (5)

Hi hauria només una manera real d'ensenyar, i aquesta és fer passar la persona per la mateixa experiència amb què tu ho vas aprendre. És a dir, ho has après però fins que no ho vius no ho saps. (6)

Per això, les millors eines són la curiositat i l'assaboriment que segueix la creativitat, el descobriment o l'aprenentatge. (7)

Un aprenentatge que, si és percebut com a satisfactori, sembla que fins i tot reforça i protegeix el nostre sistema immunitari i disminueix l'ansietat.

També hi ha experiències en el sentit d'endarrerir o frenar l'aparició de malalties neurològiques degeneratives, com ara la malaltia d'Alzheimer. (1)

En aquest sentit però, hem d'estar alerta, perquè tenim una tendència natural a "omplir qualsevol buit de la nostra percepció amb qualsevol explicació", per increïble que aquesta sigui. (8)

I en l'ensenyament no formal encara s'ha de tenir més en compte aquest fenomen, perquè la participació és molt directa, autodidàctica i creativa.

El motiu és que el nostre cervell no suporta la incertesa i sempre busca unes seguretats absolutes que, per definició, no trobarà mai, ja que cap sistema té suficient informació per descriure's a si mateix. (18)

D'aquí la importància d'una societat oberta i d'una democràcia participativa o, en el seu cas, d'una "ciència amb consciència" per distingir i avaluar les particularitats, les característiques i les conseqüències de tot nou coneixement i distingir-lo de "mites i llegendes ancestrals" que, acceptats de manera acrítica per alguns ciutadans o utilitzats per alguns governants sense escrúpols, poden fins i tot amenaçar la dignitat del gènere humà. (9) (16)

Tot això s'ha pogut conèixer gràcies, entre d'altres coses, a la magnetoencefalografía (MEG), una tècnica de la imatge que permet de veure els estímuls del cervell en funcionament. En aquest sentit, fins i tot s'ha experimentat amb la percepció estètica, que es troba localitzada a l'àrea prefrontal del cervell.

Tots aquests estudis que avalen la conveniència d'"associar el pensament amb l'acció" confirmen la hipòtesi de la necessitat d'un aprenentagte significatiu i transversal de totes les disciplines per tal de complementar l'ensenyament clàssic, que ens discapacita per sortir de les tendències antropocèntriques actuals i aconseguir posar en el centre del progrés la vida i no només l'home. (10) (11)

En aquest sentit, científics i humanistes haurien d'explorar la influència dels conflictes socials, polítics i econòmics responsables dels trastorns negatius sobre la salut de les persones, generats per la mateixa societat i procurar corregir-los. Conviden els ciutadans a participar en la solució o resolució del conflicte o del problema perquè no es converteixi en una sociopatia (12) (17)

Des de la guerra de l'Iraq fins a la precarietat laboral, passant pels problemes mediambientals, com ara la desertització i la pèrdua de biodiversitat o l'escalfament global, que sense afectar-nos teòricament d'una manera física o personal són un generador d'ansietat pels efectes indirectes sobre els sistemes ancestrals de vigilància o d'alerta, i que amb la informació actual ja percebem com una amenaça real, associat possiblement al nostre primitiu instint de supervivència.

La biologia del coneixement podria solucionar o resoldre alguns "enigmes de la raó" mitjançant el coneixement dels "mecanismes del coneixement" per poder parlar de la nostra raó de manera suficientment objectiva. Mostren com s'han separat de manera molt perillosa

la idea i la realitat, la raó i l'experiència, l'esperit i la matèria. (13) (15)

Tot posant de relleu "les trampes de la raó" per posar-nos en guàrdia contra aquells que empren la raó contra la raó, contra la humanitat i contra l'home.(16)

Per últim, podríem preguntar-nos on és el coneixement? I en quina forma es troba?

En aquest sentit, semblaria que el coneixement es trobaria en les persones i en aquestes estaria en forma d'idees que, per definició, poden evolucionar.

Però alerta, perquè hi ha "un altre coneixement" que es troba "instal·lat" a la societat en forma de "mites i de llegendes", i això ja és més complicat i, fins i tot, perillós perquè una vegada instal·lat, sol presentar característiques de persistència, d'enquistament i de replicabilitat, de manera que "el mite" fins i tot arriba en alguns casos a tenir prestigi social!!!

Aquests pensaments o idees quan "s´han instal·lat" de manera més o menys accidental —o de forma intencionada i/o dirigida— costen molt de modificar... i fins i tot poden arribar a convertir-se en una "llegenda" que, per definició, no evoluciona... (14)

Per exemple es crea la llegenda que "Si no es constitueix la línia de les Gavarres, a Girona es quedaran a les fosques"... Es construeix la línia "i a Girona continuen molts dies a les fosques".

Dos anys després es proposa construir la línia de Sentmenat-Bescanó... perquè... "Girona no es quedi a les fosques".

Així, algunes persones "tenen instal·lada en el seu pensament" la idea que "l´enegia solar no serveix per a gaire res" perquè "si no fa sol, et quedes a les fosques"... Quan la realitat és que el Mas Roig, desconnectat de la xarxa convencional, fa quinze anys que funciona amb l'energia del sol... "i mai s´ha quedat a les fosques"... mentre que en el poble de Llagostera durant aquest temps... "hi ha agut infinitat de talls de llum".

Ara estem en "el mite de l´energia del petroli i de les xarxes d'alta tensió" imprescindibles???

Quin serà el pròxim mite??

Algú recorda l'argumentació anterior???

Bon Nadal!!

Dr. Francesc Sureda i Alsina
Responsable del Centre de la Sostenibilitat del Mas Roig de Llagostera.

-Oscar Vilarroya és neuròleg i doctor en Ciència Cognitiva de la Universitat de Barcelona.
És l'autor que va descriure "LEFECTE HAUSER" del jove Kasper Hauser que, en no haver estat educat en la nostra cultura occidental, —crec que va ser trobat a la selva— qüestionava des de la seva ignorància l'ordre establert.
-Creure que el de sempre és el més just i el més convenient no sempre és cert. PER EXEMPLE:
"Si aquí sempre tot ha funcionat amb combustibles fòssils, no vol dir que qui vulgui anar amb energies renovables sigui un idiota, un subversiu o un ignorant". EL PROGRÉS HUMÀ S'ACONSEGUEIX PRECISAMENT LLUITANT CONTRA AQUEST EFECTE COGNITIU, que Villaroya ha batejat amb el nom de Hauser.
-El segon efecte Hauser és que moltes persones no suporten la incertesa i tenen una tendència natural a anar emplenant qualsevol vuit de la seva percepció del món, accepten qualsevol explicació, per estrafolària que sigui.
"Si un rumor funciona, és perquè calma els nervis" O BÉ ACTUANT PER MIMETISME, COPIANT I REPLICANT SENZILLAMENT EL QUE VEUEN.
Alguns periodistes, polítics o comunicadors viuen d'això.
-La Tabla rasa de Steven Pinken. Ed. Paidos
-El nacimiento de la filosofia de Giuorgio Colli Universitat de Pisa. Ed. Tusquets
-El Gen egoista de Richard Dawkins Ed. Galaxia. Gutenberg.
-Ideas sobre la complejidad del mundo de Jorge Wagensberg. Director del Museo de la Ciencia Ed. Tusquets
-¿Qué es la vida? de Erwin Schödinger. Ed. Tusquets
-La naturaleza no natural de la ciencia de Lewis Wolpert. Ed. Acento Editorial.
-El Tiempo y el devenir de Ilya Prigogine. Ed. Gedisa.
-El Método de Edgar Morin 3 volums. Ed. Catedra.
-Máquinas, sistemas y modelos de Javier Aracil. Ed Tecnos.
-Microcosmos de Lynn Margulis y Dorian Sagan. Ed. Tusquets.
-La Posmodernidad de Jean-François Lyotard. Ed. Gedisa.
-Biologia del conocimiento-Fundamentos filogenéticos de la razón de Rupert Riedl Ed. Labor.
-La realidad inventada de Paul Watzlawick Ed. Gedisa.
-Matèria i materialisme de David Jou. Institut d'Estudis Catalans 1997.
-Discurs politíc de Noam Chomsky. Ed. Empuries.
-Gaia, una ciencia para curar el planeta de James Lowelock. Ed. Integral.

-PER ÚLTIM ELS RECOMANO UN LLIBRE EXCEPCIONAL: El fin de las certidumbres de Ilya Pigogine, Ed.Taurus, una profunda prospecció al món de la ciència del futur, una ciència amb consciència que permeti a la creativitat humana agermanar les ciències i les lletres. Una aventura que acaba de començar i que pot revolucionar les nostres idees sobre la naturalesa.

El maldecap de la mesquita

Racisme, discriminació, opressió,... Travessem temps difícils per la convivència. El segle XX va ser una època convulsa que va patir dues grans guerres mundials i centenars de confrontacions més localitzades, amb una de molt trist record ja que va representar el brutal cop d'estat i la dictadura de Franco que va acabar amb les il.lusions de la República i ens va mantenir en l'obscurantisme durant quaranta anys. L'Europa occidental es va refer molt ràpidament de la catàstrofe i va ressorgir de les cendres gràcies a "l'amic americà". El segle acabava amb la caiguda del mur i, en conseqüència, l'obertura dels països del bloc de l'Est que van viure subjugats per les pitjors formes del comunisme. Paral·lelament, es revifava el conflicte a l'Orient Mitjà sempre amb el rerafons de la rivalitat entre jueus i palestins. Un munt de esdeveniments negatius que haurien d'haver permès aprendre dels errors, però és evident que no ha estat així.

La segona gran guerra (1940-45) va representar la consolidació dels Estats Units com a gran potència mundial i, sobretot, va significar el principi de la fi del colonialisme europeu, al mateix temps que s'engendrava el caliu dels nous conflictes a l'Orient Mitjà, a l'Àfrica i a l'Àsia. Els europeus ho vam deixar tot molt mal parat. A la segona meitat del segle XX, mentre al vell continent es vivia en pau, s'anaven generant tots els conflictes africans -Congo, Algèria, Angola, etc.- ; asiàtics -l'Índia i el Pakistan, Vietnam,...- i a l'Orient Mitjà, a cavall entre els tres continents, polvorins permanents de violència i més violència, que als anys noranta, també esclatava al cor dels Balcans.

Treballadors, mà d'obra barata, immigració... No és estrany doncs, que l'Europa benestant i culpable de bona part dels conflictes polítics i religiosos que s'han escampat arreu del món, sigui ara la principal receptora de la immigració forçada de tots aquells països. França, Alemanya, Gran Bretanya, Holanda, Bèlgica,... ja fa molts anys que han acceptat els treballadors de les antigues colònies i de països més propers però igualment pobres. A l'Estat espanyol, la misèria que generava la dictadura ens ho havia estalviat, però amb l'arribada de la democràcia i l'entrada d'aire fresc que va representar el canvi polític, ben aviat vam esdevenir un nou pol d'atracció per la immigració econòmica de multitud de països africans, llatinoamericans, asiàtics i de l'Europa de l'Est.

El pastor negre

El primer home negre que vaig veure per aquests contorns era un xicot que feia de pastor d'un ramat de xais a Cassà. Ho va publicar El Punt en els seus primers anys, crec que era el 1980, com una notícia diríem que exòtica. Dues dècades llargues més tard, les comarques gironines són un dels destins predilectes de la immigració de mig món, cosa no gens estranya ja que Girona fa anys que encapçala les estadístiques estatals de benestar, i la majoria coincidirem que és un lloc on es viu bé, però no és el moment d'exaltar les virtuts d'aquesta terra amb mar i muntanya a l'abast.

A aquell negre precursor el van seguir centenars, milers de companys seus del Senegal, de Gàmbia, del Marroc, d'Algèria i d'un piló de països africans, gent que encara avui es llança al mar amb una barca atrotinada per intentar arribar al suposat paradís. Ha estat una onada que ha anat creixent i creixent, i gairebé sense adonar-nos tenim -en moltes poblacions- més d'un deu per cent de nous convilatans que vénen del Sud. I que tenen unes característiques clares: la foscor de la pell i unes costums culturals i religioses molt diferents de les nostres (o no tant) i el "lletreret" de mà d'obra barata.

Amb la desfeta del model soviètic i la guerra als Balcans es va afegir una nova via immigratòria: romanesos, búlgars, lituans, iugoslaus ... tant li fa la nacionalitat, però amb unes característiques més properes: la pell blanca com la nostra i el camp laboral s'eixampla: des de treballadors especialitzats (el comunisme podia ser un desastre però la gent, en general, està ben preparada) a la prostitució de la carretera.

La darrera fornada han estat els llatinoamericans que, de fet, sempre han tingut la Península com un dels seus destins somniats perquè hi ha molta història -trista història- comuna que ens agermana. Primer van ser els intel·lectuals - García Márquez, Vargas Llosa,...- , després els argentins i els xilens que fugien de les dictadures, i ara ve gent des de Mèxic a Terra de Foc, sense gaire excepcions.

Hi ha una altra immigració més discreta i silenciosa que és la xinesa - una generalització de tot el conglomerat del Sud-est asiàtic, que inclou vietnamites, coreans, etc. - Sense fer fressa, primer van obrir restaurants, després botigues i des d'aquí o des d'allà, ja fa temps que controlen la fabricació en sèrie d'un munt de productes.

Els temps estan canviant, ja ho deia en Dylan. He fet aquesta llarga, forçada i superficial introducció -els matisos m'obligarien a escriure un llibre- per constatar senzillament que el fet que en aquests moments a Llagostera hi hagi un 15% de població sobrevinguda en els darrers anys no ens ha de preocupar malgrat que, segons m'han avançat, El Butlletí publica una enquesta que diu taxativament que la immigració és el tema que més inquieta als llagosterencs. És un signe del temps i hem d'aprendre a conviure-hi perquè no hi ha marxa enrera, de la mateixa manera que no n'hi havia els anys 50 i 60, quan l'onada immigratòria venia d'Andalusia. I, estarem d'acord, que avui ningú discuteix que els fills i els néts d'aquesta immigració són llagosterencs de ple dret. Doncs, el mateix ha de passar amb els fills i els néts dels magribins o dels gambians.

L'arrelament serà molt més complexa -i no parlo de la llengua, perquè només cal escoltar el català dels nens negres i la llengua comuna d'una part massa considerable d'aquesta immigració peninsular per veure que el problema no és aquest -. El problema és que ningú admet que sigui racista i al fons tots en tenim, com a mínim, una ombra. "Jo no sóc racista, però coi que la meva filla es casi amb un negre...!" Qui no ha dit o sentit expressions en aquesta línia? Qui no ha escoltat les barrabassades que la gent "normal" i "senzilla" diu sobre les avantatges que suposadament tenen els immigrants respecte a nosaltres: "que si els hi paguen tot a l'escola, a la sanitat, etc." Quan fàcil és fer demagògia amb aquests temes, quan difícil és trobar-hi solucions.

La llibertat del pròxim

Fa anys que vaig deixar de creure en l'església catòlica i, tant se val, en les religions. Per tant, com a supervivent del catolicisme preconciliar que em va tocar viure, em permeto opinar sobre la controvèrsia que s'ha generat al poble amb la suposada mesquita del carrer Barcelona. Abans deixeu-me dir que a sota a casa, ni al costat, ni a davant, tampoc hi voldria ni un bar, ni un restaurant, ni una església, ni res que congregui més públic del necessari en hores de tranquil·litat i/o descans. Considero que no solament és humà, sinó que s'hauria de vetllar més per les activitats que poden molestar al pròxim, encara que només sigui un veí perquè repeteixo el vell i imprescindible principi llibertari que la meva llibertat s'acaba on comença la del meu veí.

Dit això, el conflicte de la mesquita em sembla un fals conflicte que s'ha produït per la "por" d'alguns veïns i per la passivitat de l'Ajuntament. Quan es genera una col·lisió de cultures s'ha d'actuar d'immediat per evitar que esdevingui un problema. I en el cas que estem parlant no s'ha actuat amb diligència i ara probablement tenim un problema que es podia haver evitat. Costa d'entendre que durant uns deu anys hi hagi hagut la mesquita als baixos dels pisos de l'antiga Caixa, i no s'hagi generat cap conflicte, almenys que jo conegui, i que amb un simple canvi de seu s'hagi creat aquest enrenou. Són massa intransigents els veïns? Han estat manipulats? Tenen por que la mesquita esdevingui un objectiu de Súper Garzón? Perdó no són coses de fer broma, però convé que aclarim de què estem parlant, perquè... no serà només un simple problema de permisos urbanístics, veritat?

Tolerància, pluralisme, diversitat, multiculturalitat,... Paraules i valors de nova fornada que intenten trobar el seu lloc en les essències del món que ens ha tocat viure. Vull creure que quan parlem de la mesquita, només estem polemitzant sobre un maldecap que es pot guarir amb el remei indicat, i aquest remei el trobem en l'esperit de les paraules que inicien aquest paràgraf.

El franquisme va trobar la connivència del catolicisme més integrador i si anem més enrera en la cristiandat, són incomptables els exemples de les vegades que s'ha mort al pròxim en nom de Déu - les croades, la Inquisició, la Conquesta, etc. - . Ara s'ha passat pàgina a aquestes atrocitats i en qualsevol cas la cristiandat es mostra en formes més sibil·lines que van des de l'Opus Dei fins a la multitud de confessions (sectes?) evangèliques.

El món de l'Islam és molt més complex i desconegut per nosaltres. Perquè quatre eixelebrats que manifestin tenir aquesta religió actuïn irracionalment i provoquin els atemptats de Nova York o Madrid, no hem ni podem culpar-ne a milions de fidels musulmans. Catalunya ha estat històricament terra de pas i a les nostres venes hi corre sang fenícia, grega, romana, àrab, francesa, castellana,... per citar les més conegudes. També hem estat terra d'acollida i ho hem de continuar sent: el món plural i divers és irreversible. La llibertat de religió és un dret en un estat laic i si durant segles el poble gairebé només malvivia per edificar grans esglésies ara és hora que comencem a acceptar les mesquites. I això ho diu un agnòstic que creu en la tolerància, la solidaritat i la bona voluntat de les persones.

Joan Ventura Brugulat
30-novembre-2004

Ni juliol, ni pizza, ni futbol

Tenia la sospita que aquella mena de pilota aixafada de color ocre clar amb ratlles verdoses no s'ajustava als objectius pretesos a la cuina, i menys tenint en compte la coherència que fins aleshores havia imperat. Bé, no cal donar detalls exhaustius del volum i textura de l'artefacte en qüestió, però s'ha de dir que la seva mida era descomunal per tractar-se d'una croqueta.

-Uuuiii!! -va exclamar X. aixecant-se de la cadira d'un bot, amb la poca fortuna d'encastar amb l'espatlla la plata de croquetes (millor dit: la massa croquetil) a la cara de l'aprenent de cuiner. El Barça de la lliga de xampinyons acabava de fer un pal, però l'equip compacte de les croquetes de bacallà havia marcat el 10 a 0, en la primera ocasió.

El cuiner agredit va xutar la plata buida abans d'arribar a terra, abatent la foto de l'equip del Barça que va guanyar la copa d'Europa que B. havia posat sobre el televisor amb la intenció que actués de talismà. El gerro que l'aguantava va seguir la mateixa trajectòria cap a terra, esmicolant-se completament. Catacroc! El soroll de la trencadissa va coincidir amb el crit d'alegria de J., que alhora coincidia amb el gol que Deco li havia clavat a l'equip ucraïnès.

L'amfitrió i desafortunat cuiner va recollir les croquetes revolucionàries, mentre els altres estaven absorts en el partit. Jo vaig ajudar a recollir el malaguanyat gerro, oferint-me a preparar el segon plat. La deliciosa menja que havíem de cruspir-nos era l'octava o la novena meravella del món dels fogons: una combinació perfecta entre uns xampinyons filats (collits cinc mesos abans), trossos petits de pernil dolç (millor dit trossos de fècula de patata amb essència de pernil), mozzarella (escassa, cosa que era d'agrair, donat l'aspecte que tenia), dues olives negres famèliques i una base de pa sec (vaig acostar les narius amb precaució, no fos cas que em saltés un cuc a l'ull, i immediatament una forta olor d'agror i de resclosit va sacsejar-me els sentits). Sense més preàmbuls vaig tirar les pizzes al forn de qualsevol manera per continuar veient el partit.

Després de trenta-cinc minuts d'un joc del Barça no massa brillant (per no dir espès) tot i donar la sensació de tenir el partit controlat cap a la victòria, l'àrbitre va xiular un penal dubtós sobre Ronaldinho, que ell mateix va transformar.

Poca estona després, vaig pensar que les pizzes estarien reduïdes a carbonet, a part de tenir el forn traient flames i haver-hi un perill imminent d'incendiar tot l'edifici. Amb la temença d'una catàstrofe de gran magnitud, vaig intentar córrer cap a la cuina mentre demanava un extintor, amb la poca fortuna de topar amb la tíbia contra la tauleta baixa de davant la tele. A dintre la pantalla els defenses del Barça i els davanters del Shaktar saltaven en la lluita per una pilota centrada des del còrner. A sobre la tauleta les ampolles de cervesa, tant les buides com les plenes, saltaven en la lluita per arribar a terra amb celeritat, trencant-se de dalt a baix.

El desastre del menjador estava consumat, però s'havia d'evitar la tragèdia. Amb un rampell de sobtada heroïcitat, tot i la coixesa momentània que patia, vaig arrossegar-me udolant de dolor pel passadís amb la intenció d'evitar l'esfondrament definitiu de la casa per l'acció del foc. Fent un esforç herculi vaig obrir la porta de la cuina provocant un esclat sorollós que va fer retrunyir tota la casa. Amb els ulls tancats i el convenciment que em trobava al setè o vuitè cel a conseqüència de l'explosió produïda per l'incendi en obrir la porta, vaig respirar amb força, consternat. La forta olor de resclosit que m'omplí els pulmons va fer-me pensar que havia anat a parar de cap a l'infern.

La cridòria dels meus companys celebrant el tercer gol del Barça va retornar-me al món dels vius i l'olor pestilent va situar-me a la cuina, a prop de les pizzes. No només no hi havia incendi, ni explosió, ni esfondrament de l'edifici, sinó que ni tan sols havia encès el forn.

Després de recollir els vidres de terra i disculpar-me per no haver cuit el sopar, vaig acomiadar-me cansat de tants contratemps. Ells van coure les pizzes i celebraren la victòria amb cava i alegria, mentre jo coixejava trist cap a casa, sense haver sopat, ni vist el futbol, ni fet cap celebració.

Dos dies més tard, vaig assabentar-me que els quatre companys d'aquella nit havien patit una gastroenteritis provocada per les pizzes, estant vint-i-quatre hores (quasi seguides) al vàter amb caguetes.

He reflexionat de forma intensa sobre l'experiència d'aquella nit, sense estalviar esforços de concentració i emprant-hi molt de temps (més de sis minuts) sense recança. He arribat a una conclusió paradoxal: Al contrari del que pogués semblar en principi, hi ha moments en que la sort està al meu costat.

Balles?

Joan Frigola

Carrer Alvarez, 10 baixos - Ap.Correus 60
17240 LLAGOSTERA
Telf: 972830229 - Fax: 972805722

Rambla Vidal, 39 1r. B - Ap.Correus 47
17320 SANT FELIU DE GUÍXOLS
Telf: 972320767 - 972321076 - Fax: 972820369

Carrer Teulera, 39 baixos
17246 SANTA CRISTINA D'ARO
Telf: 972837165 Fax: 972837551

GRUP VILANOVA

ASSESSORAMENT ADMINISTRATIU - COMPTABLE FISCAL - LABORAL - FINANCER

PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL PER EMPRESES

ADMINISTRACIÓ I VENDA DE FINQUES

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

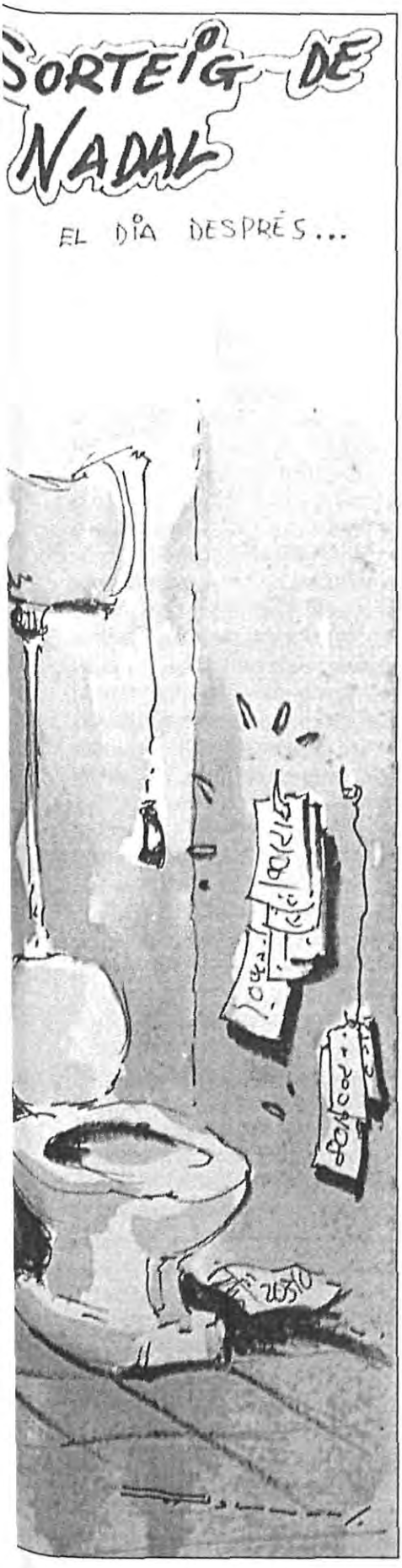
PEUGEOT

GARATGE EMILI ROGET
AGENT OFICIAL PEUGEOT

TALLER. RECANVIS I VENDES

Ctra. Girona - Sant Feliu de Guixols, Km 13. Tel. 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60 - 17240 LLAGOSTERA

Els somnis

Suposo que molts de vosaltres haureu fet filosofia o haureu llegit alguna cosa sobre l'inconscient, sobre Freud, sobre els somnis... Avui m'agradaria parlar-vos d'això, no en sóc una experta, però amb el que m'han explicat, he pensat que us podria interessar... som-hi!

Freud (potser ens sona més "Froid", que és com es pronuncia) va ser un gran filòsof, historiador, psiquiatre... Ell va dir que teníem una part del cervell que no coneixíem, que era l'inconscient.

L'inconscient és com una mena de magatzem on van els desitjos, els plaers, les creences... que no podem portar a terme per la normativa de la societat en què vivim.

L'inconscient és el lloc on es queda tot el que reprimim, fins que un dia aquest desig reprimit que vam tenir, es transforma, es disfressa en un altre desig per poder-lo portar a terme. Per exemple, quan ens enamorem d'algú i sabem que no podrem portar a terme una relació amb aquella persona, inconscientment, ens fem amic seu i diem allò: "t'estimo molt, només com amic, eh??" però això ho diem sense pensar, perquè en el fons sabem que el que sentim no és només amistat.

Un altre exemple seria aquell dia que la nit abans vas sortir de parranda i et sona el despertador, l'apagues, el maleeixes... i quan ja has esmorzat (o no) busques les claus del cotxe i no les trobes (òbviament les tens davant dels nassos). Per què no les trobes? Perquè en el fons no les vols trobar. Si, si... no us estranyeu tant, que en el fons no tenim ganes d'anar a treballar o a estudiar, i quan ens sembla que més ganes tens de trobar-les, en realitat és tot el contrari.

També podem parlar dels somnis. Tots somiem... tots! Encara que ens despertem i no ens en recordem, encara que mai hagis recordat un somni... Tots somiem, el que passa és que els somnis es guarden en l'inconscient i des d'allà es van reproduint. Quan ens despertem una mica, aquell moment en que maleeixes el despertador, només en aquell moment, podríem recordar-los, però quan ens despertem del tot, ja som conscients i ja no els recordem.

Han sortit molts llibres de gent que diu: "Compri'l i interpretarà aquells somnis que no el deixen viure!". Això és mentida; sí que hi ha gent que els interpreta, però aquesta gent són filòsofs, psiquiatres, que s'han llegit molts llibres per poder adquirir cultura de molts llocs diferents i poder, d'una petita confessió, treure tot el suc de cada detall i obtenir una conclusió.

Cada dia s'aprenen coses noves, espero que llegint això haureu pogut aprendre alguna cosa o recordar-la... i que aquesta nit somieu amb els angelets!

Mireia Collell

Xuclets cibernètics

En els darrers temps i d'important manera, l'ús del telèfon mòbil entre els i les joves ha suposat l'obertura de noves possibilitats de comunicació i relació. Juntament amb Internet, aquest giny de butxaca i d'atacs permanents a la futura fertilitat dels seus usuaris masculins (tenir el mòbil a la butxaca quan et truquen malmet l'esperma, diuen), ha passat a ocupar un paper fonamental en la recerca de parella per part de l'adolescència en zel. Tanmateix, la butxaca també se'n ressent però d'una altra manera. Sovint el cor pot ésser enemic de l'estalvi econòmic d'hom. Diguem-ho clar: lligar resulta car. Però, en les següents línies, no m'interessa parlar de les bestieses numèriques, amb el símbol de l'euro al darrera, que ens podem arribar a gastar en roba, cosmètics o altres potingues brillants, colorants o oloroses que engalanen els nostres cossos de gimnàs que han perdut el pèl davant la curosa metrosexualitat en expansió. Parlarem doncs de l'aparellament per mitjans tecnològics i, fins i tot, d'aparellament digital: Les noves salses que dotaran de color, sabor i textura les noves relacions íntimes humanes.

Això era una perduda o em trucaves de debò?

Començarem per la troballa d'una trucada perduda. Trobar quelcom perdut és teòricament la fi d'un problema. A la pràctica això es mou entre terrenys poc consolidats on és fàcil enfonsar-se. La trucada perduda, símbol abstracte de la demostració de pensament instantani en l'interlocutor, pot tenir un gran ventall de significats. Per a un heterosexual, trobar una trucada perduda d'algú del sexe contrari pot voler dir moltes coses; les mateixes que un homosexual pot deduir d'una trucada d'individus del mateix sexe. Tot dependrà de l'abast de la seva relació fins el moment. D'aquí se n'extraurà una hipòtesi, que segons el sentiment que el receptor tingui per l'altre gaudirà d'una severa subjectivitat que el portarà a fer-se il·lusions tan fantàstiques com poc prudents. Què vol dir una trucada perduda? I dues? I trescentes vint i cinc? Segurament moltes coses, però jo en destaco una: la possibilitat de donar senyals de vida a l'altre malgrat la distància física que els separa. I de passada, una bona manera d'atacar el sistema: fer ús de les infrastructures privades sense el benefici d'aquestes. S'ha de dir, però, que aquest núvol d'idoneïtat s'esvaeix quan la trucada no és perduda sinó eloqüent, o quan ens llancem de caps a l'emissió d'allaus de missatges que, en ser contestats, requeriran sempre una millor rèplica. Deixem, doncs, la responsabilitat a les nostres ments dotades de la llibertat de consum que els liberals ens han atorgat, per decidir les quotes de capital que destinarem a aquesta tasca. De tota manera, estarem d'acord a constatar l'enorme potencial d'aquests mitjans, que suposa l'obertura d'un nou mode comunicatiu; no sense les particularitats i algunes limitacions que potser seran l'atzar positiu o bé l'obstacle de la possible relació amorosa, sexual o alternativa.

Les xarxes de pesca, via satèl.lit

Involucrats en aquesta nova causa, abandonarem el nostre nom i cognoms per canviar-los per un sobrenom, un número de telèfon que adquirirà una determinada cotització i un estil que es mourà entre la il.legible abreviació d'allò elemental del missatge fins a la conversa amb tots els pronoms febles, accents i eles geminades possibles. L'objectiu serà el mateix que tirar la canya en viu i en directe; la manca d'interactivitat presencial ens suposarà una pèrdua de qualitat de la relació (la inexistència del llenguatge no verbal en favor de la proliferació dels anomenats smileys) però, alhora, un cert confort i confiança als més vergonyosos. També farem ús d'Internet (xats i messengers són l'eina més

popular pels cercadors de parella) i jugarem amb la simultaneïtat de converses que ens oferirà una visió tant avantatjosa com cruel si l'elecció no és la poligàmia. És un fet la gran eficàcia d'aquests serveis en relació a l'objectiu que ens hem marcat; també s'ha de dir que l'acceptació és digna de destacar. Però, on comença i on acaba l'ús de les tecnologies en les relacions que han fructificat? Ens despendrem de la ferralla digital en el moment d'aconseguir quelcom?

A partir dels interrogants plantejats trobarem les diferents modalitats d'aprofitament dels nous mitjans; l'aprofitament serà directament proporcional a la integració d'aquests en la relació ja establerta. Per això és precís que desvinculem una mica la recerca de relació de la, pròpiament dita, relació. Arriba el moment de passar a l'acció: decidir si aquella xarxa de pesca sense fils, que uneix els seus punts via satèl·lit, seguirà igualment oberta, funcional i inofensiva o abraçarà des de totes bandes la parella de la qual formem part. Cal que hi pensem bé. És vital tenir en compte que el que ha sigut una bona manera de comunicar-se i conèixer l'altre pot convertir-se en una tarifa plana de 24 hores de comunicació innecessària i contraproduent.

Parelles alternatives. Al sistema?

L'abisme que hi ha entre la relació de parella entesa a la manera tradicional i el futur que s'augura és incontestable. El sistema, defensat aferrissadament pels mateixos que també s'adhereixen a les proclames episcopals, es mou gràcies a la creació de noves necessitats als consumidors. A partir d'aquí és summament important remarcar que una necessitat no només es pot satisfer amb l'adquisició de productes, béns o serveis. El sistema també inculca uns objectius personals ambiciosos que seran assolits només per una minoria. I de la frustració se'n ressenten les parelles dels nostres dies. Acceptat el rol d'individus independents, cosmopolites i amb tots els adjectius que ens defineixen com a peces de la societat neoliberal, la nostra causa pot ésser només la de trobar alternatives per a viure millor i no enfonsar-nos; parlar de lluites o revolucions a la societat occidental actual ens aniria tres talles gran.

Sóc dels que penso que les relacions de parella del segle XXI, així com l'organització familiar, variaran molt respecte el panorama actual. Potser ja no hi haurà les proclames d'amor fins que la mort ens separi. Potser els bisbes tenen raó en queixar-se de l'ús que en fan els homes i les dones d'Internet. Gràcies a la xarxa i als mòbils els consumidors han trobat noves formes de relació. Relacions on aquestes eines esdevenen el medi virtual on intercanviar sentiments o noves formes de sexe (au! més invents!). O es converteixen en el complement de parelles que per motius laborals no poden gaudir de massa moments d'intimitat. Per cert! Hi ha intimitat a la línia telefònica? I a Internet? I si ens escolten, qui ens escolta? Fem-hi esglésies i mesquites!

Què en sabia el que va escriure la Bíblia d'Internet? Segurament el mateix que l'actual Papa en el moment present. Les noves generacions seran les que trauran tot el suc de la poma que un dia va mossegar algú per encert. I si a partir d'ara la gent fa l'amor a distància no es podran produir fecundacions indesitjades ni contagis de SIDA. Ja hem trobat els primers avantatges. En deu tenir molts mentre la connexió no se'ns pengi originant un coitus interruptus digital o el mòdem de la parella no tingui migranya. I si així unes quantes persones poden tocar la felicitat, trobant la distància adient de relacionar-se, qui gosarà dir-los res? Gent amb doble moral que predica la llibertat i menja a la mateixa taula dels qui la neguen. Una taula plena de personatges que no caminen endavant, incapacitats pel feixuc pes de les seves butxaques.

Xevi Casas

LLAGOSTERA

Parada: Plaça Catalunya

619 88 30 35

Titular: Antonio Juanals

Transports FONT S.L.

C/ Joan Maragall, núm 11
17240 Llagostera (GI)

Telf.972 23 88 10 - Fax 972 23 99 77

Millor preu, millor servei

electrodomèstics Codolar

DEGISA

Som especialistes en

Electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

FLECA i PASTISSERIA

La Flor de Maig

HNOS. CÓRDOBA, S.C.

Àngel Guimerà, 17
Tel: 972 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interesants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera.
Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

LLAGOSTERA. El PTOP destina 0,4 mil·lions d'euros per reduir l'impacte de la variant.
Diari de Girona, 27 de setembre del 2004.

FECSA -ENDESA renova el cablejat de dues línies a Llagostera i Santa Cristina.
El Punt, 03 de setembre de 2004

Set llagosterencs faran d'observadors en les eleccions municipals de Nicaragua.
El Punt, 29 d'octubre de 2004

El govern adjudica l'ampliació del CEIP Lacustària de Llagostera per 1,7 milions
El Punt, 29 d'octubre de 2004

L'Aula d'Art de Llagostera participarà en un festival internacional de teatre al Japó.
El Punt, 17 d'octubre de 2004

Veïns de Llagostera netegen 42 hectàrees de bosc de cinc urbanitzacions.
El Punt, 03 d'octubre de 2004

Llagostera estudia la incorporació de les primeres zones blaves.
El Punt, 04 d'octubre de 2004.

Llagostera rebrà finalment la subvenció de la Generalitat per al geriàtric després de tres anys esperant-la.
El Punt, 04 d'octubre de 2004.

Sàbat fa d'antídut a la vulgaritat en l'últim quart.
El Punt, 04 d'octubre de 2004.

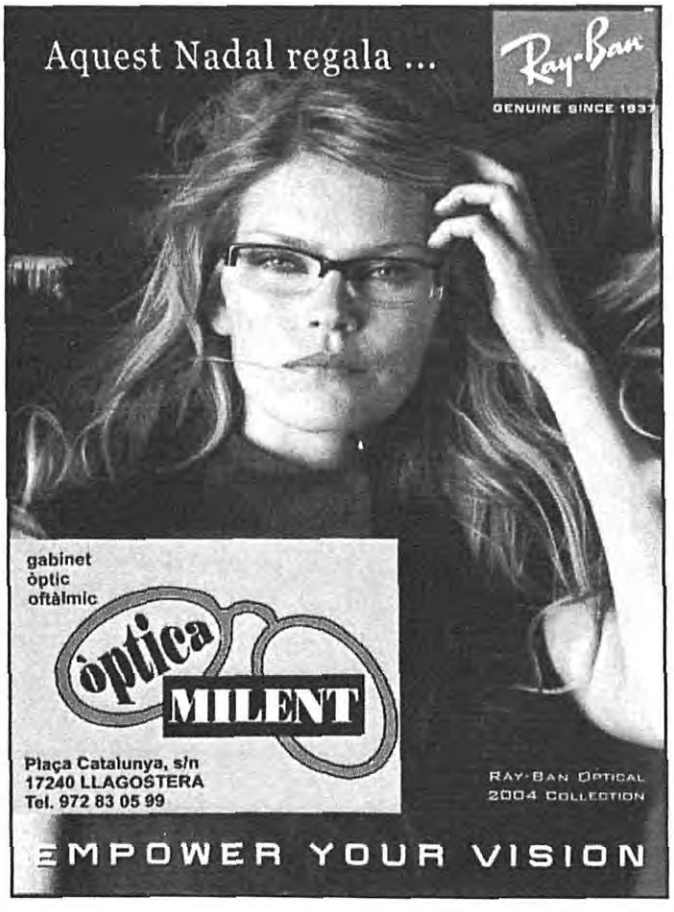
Orobitg es queda a les portes de la final olímpica.
Diari de Girona, 25 de setembre del 2004.

Els veins podran endur-se objectes de la deixalleria que els puguin ser útils.
El Punt, 25 d'agost de 2004.

Assalten a punta de pistola i en ple dia l'oficina de la Caixa de Girona a Llagostera.
El Punt, 20 d'octubre de 2004.

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

BOBINATGES FRANCESC

Serveis Tècnics de Reparació

Metabo · Imcoinsa · bombas ebara · BOMBA PRINZE · ENAPCO S.A. · PERLES · BOSCH · KARCHER · Lifter · HITACHI HERRAMIENTAS ELECTRICAS

C/ Gavarres, 24
17240 Llagostera
Tel.-Fax: 972 83 09 73

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Servei de Grua Permanent

Reparació i Venda de tota mena de maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA
Pria de Tossa, 13
Tels. (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

El Nadal a internet

Mil coses per fer ambient
www.totnadal.com

Des de les receptes de cuina més nadalenques fins a un calendari d'advent completíssim, passant per les postals de Nadal, els grafismes i els esquemes de punt de creu. A més, la pàgina ofereix una explicació bastant completa de les tradicions de Nadal. Ho pots saber tot sobre els regals en la història, el símbol de l'arbre, el tió i la soca en la història, el gall d'índies, el tortell de reis...

Enviar la carta als reis també es pot fer per internet
http://www.teranyina.net/nadal.ct/inici.html

Aquesta pàgina està adreçada bàsicament als més petits de la casa. Permet, fins i tot, que els que no puguin portar en mà la carta als reis, la puguin enviar per correu electrònic. A més, ajuda els nens que no saben mai què demanar als reis. I també s'hi poden trobar les tradicions dia a dia, contes, cançons i dites de Nadal.

Conèixer i reconèixer a la xarxa

Tots els contactes a Internet
www.econozco.com

Cada vegada és més fàcil conèixer la gent per internet. Fins i tot ara alguns correus com Gmail guarden la direcció del remitent sense haver de fer res. No obstant això, ja sigui en el xat, en un fòrum o en qualsevol altra aplicació d'internet, ens podem trobar que coneixem molta gent però no tenim les seves dades, o no recordem la seva direcció de correu, per exemple. També pot ser que hàgim de solucionar un problema personal, laboral o jurídic i no trobem la persona indicada, de confiança, que ens ho pugui resoldre.

Per tot això Econozco ha posat a internet la possibilitat d'establir una xarxa de contactes de manera gratuïta, que permeti compartir els contactes propis amb els d'altres companys, per tal d'ampliar la xarxa de coneguts.

Els companys de l'escola

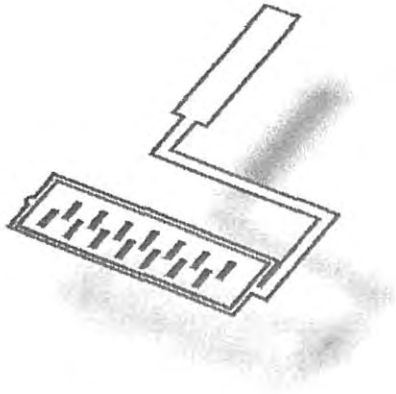
www.mipasado.com

Què se'n deu haver fet de la Griselda, aquella noia amb la que vam coincidir a vuitè d'EGB ara fa quaranta anys? En Joel al final haurà arribat a ser astronauta, tal com deia que volia ser a COU? Tot això actualment és molt fàcil de saber. Simplement cal accedir a Mipasado, inscriure't, i de manera gratuïta podràs accedir a una gran mostra dels antics estudiants de la teva escola, per parlar amb ells, recordar bells temps, i, perquè no, refer les amistats. A més, també hi ha els professors de les escoles, o sigui que la pàgina és completíssima, i només hi faltes tu.

Miquel Codolar
mcodolar@gmail.com

DROGUERIA FRIGOLA

C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA
TEL. 972 83 06 42

LLIBRERIA
SUREDA

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972)830097

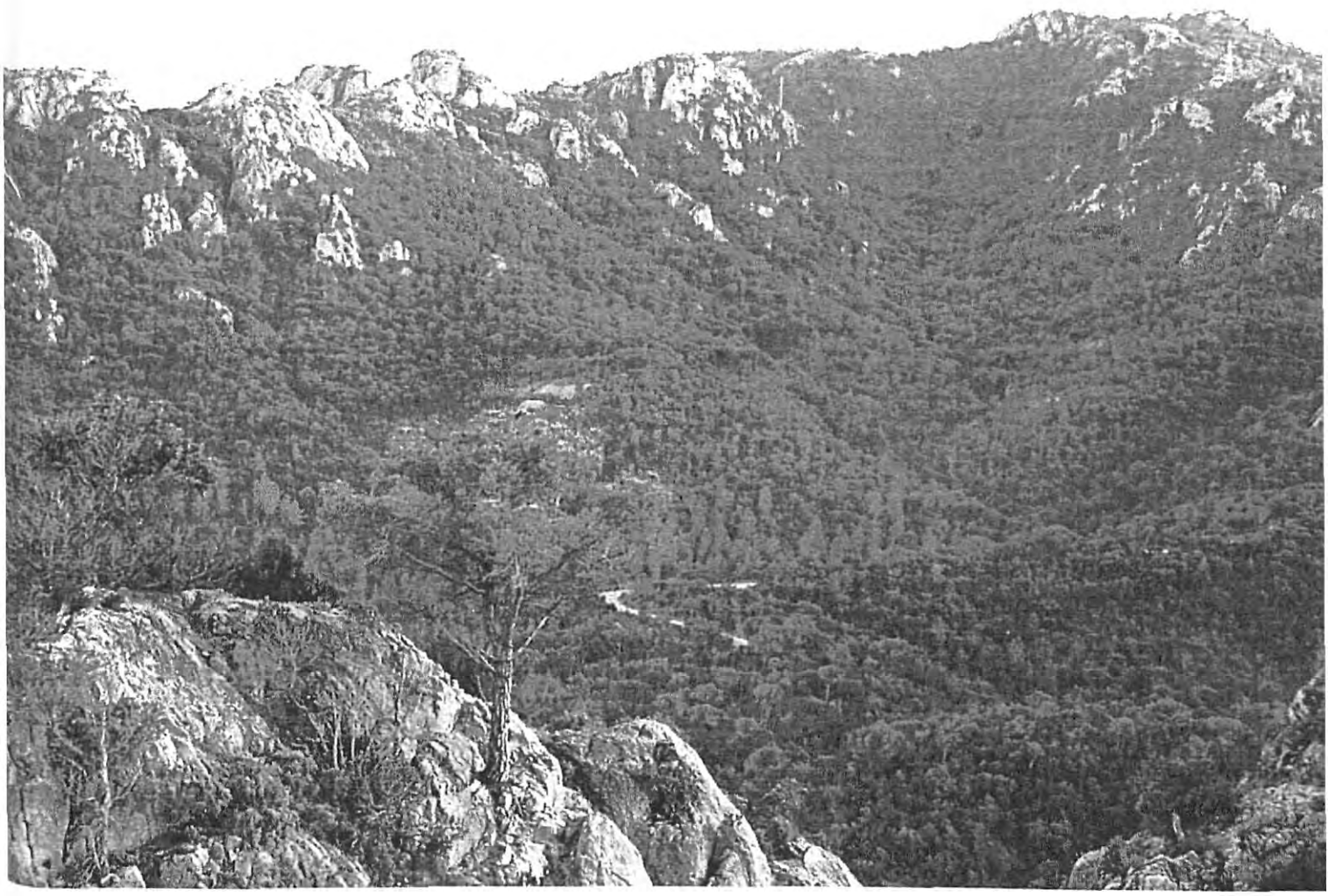

vivers
can ragolta

Veïnat de Cantallops, 3
Tel./Fax 972 83 04 80
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA

Cultius de plantes ornamentals,
fruiters i arbres d'ombra i oliveres

Els Carcaixells

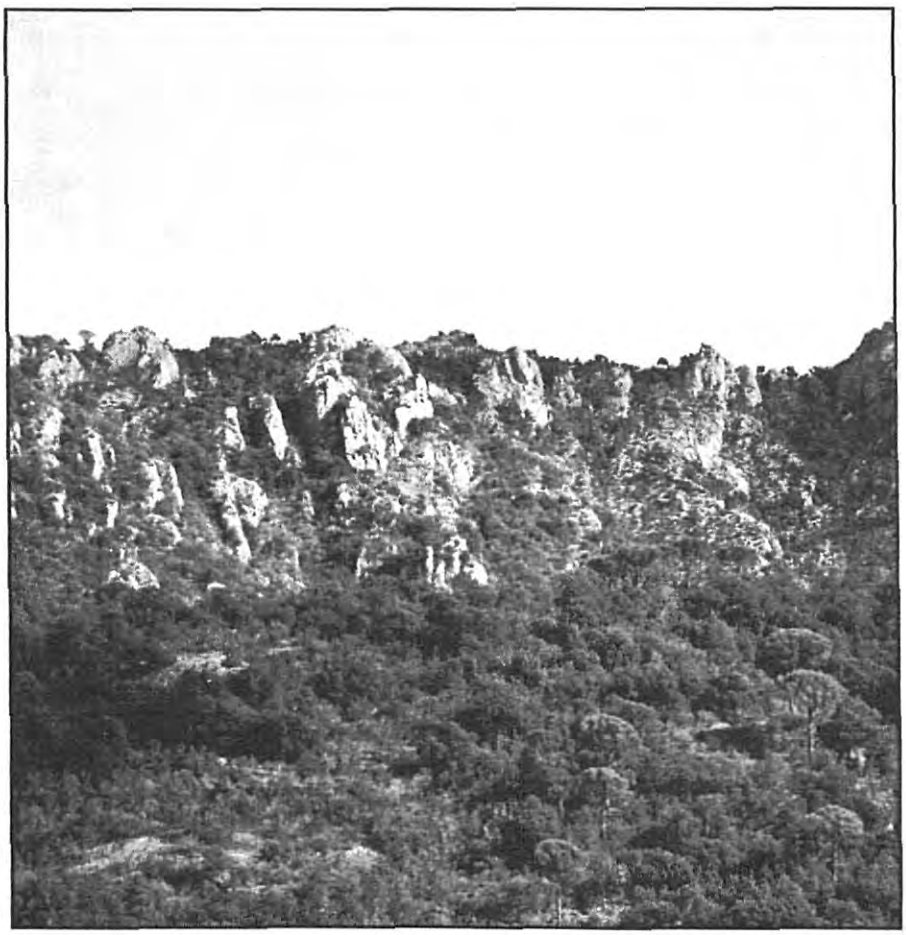

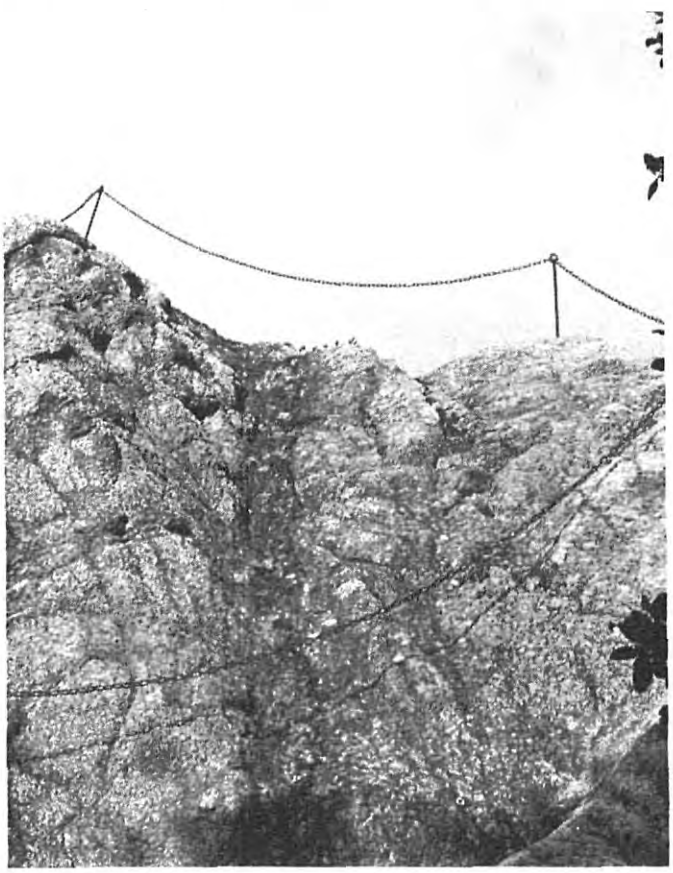
Als Carcaixells, situats al final del massís de l´Ardenya, entre Llagostera i Santa Cristina, trobem uns megestuosus blocs de pedra que s'enfilen escarpats formant una carena, essent el Montclar (418 metres d'alçada), el més alt d'aquesta zona.

Aquest itinerari està equipat amb algun passamà, cordes i cadenes, per facilitar l'ascensió al pic del Montclar, però no s'ha de petir perquè el recorregut no comporta cap mena de complicació. En aquesta carena la visió panoràmica és excel.lent ja que es pot gaudir de Llagostera, Cassà de la Selva, la plana de Gironès, Santa Cristina, les Illes Medes, el Montseny, els Pirineus, les Gavarres. En fi, es pot gaudir paissatgísticament de molt terreny del nostre entorn.

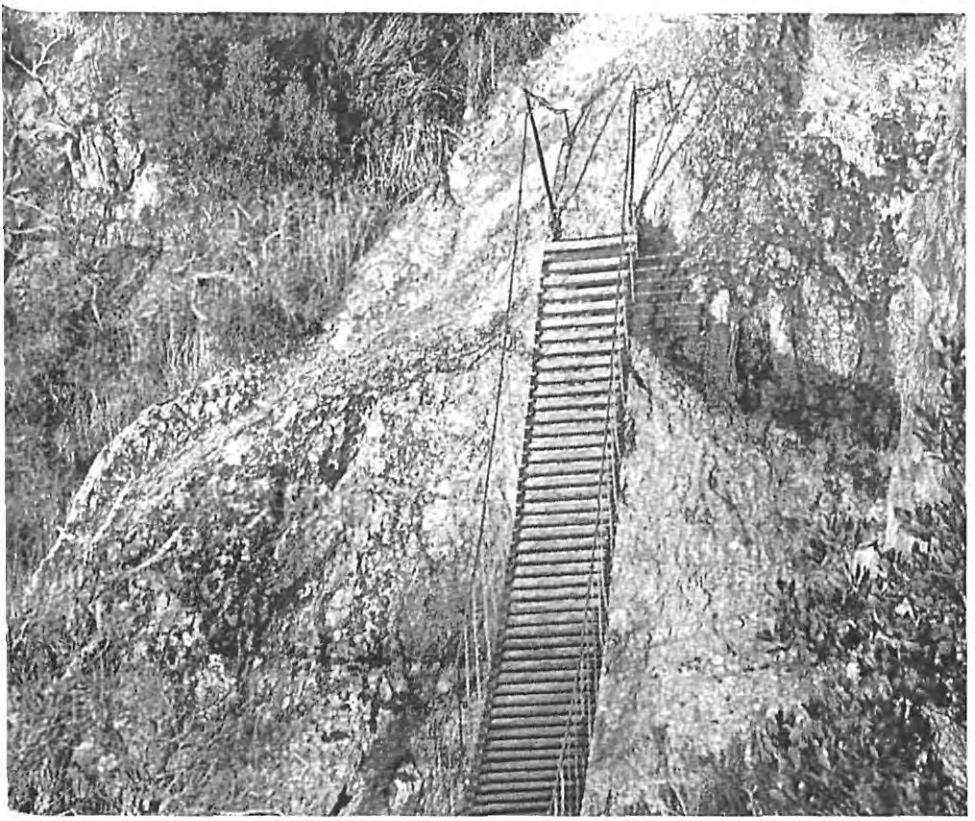
Com arribar-hi?

Cal anar en direcció a Santa Cristina i trencar a la sortida de Romanyà, Solius i Santa Cristina. Un cop a la carretera d'aquest darrer poble, davant la cruïlla de Romanyà, trenqueu a mà dreta (trobareu una carretera que us durà al monestir de Solius) i, abans d'arribar al restaurant "Mas Pla", gireu cap a l'esquerra. Cal seguir una pista sense asfaltar que us conduirà a una cruïlla propera que haureu de seguir per la vostra dreta, en direcció al golf de Solius. Aleshores gireu a la vostra esquerra en trobar un indicador que anuncia el "Mas Llaurador". Seguiu recte fins arribar a un pal que torna a indicar el mas (situat ja al veïnat de "Sa Tuna") i poc més endavant trobareu un rètol que indica "Carcaixells i Montclar". És en aquest punt on haurem d'aparcar el vehicle i posarnos les botes per començar l'aventura.

L'itinerari al detall:

La ruta, per si algú a aquestes alçades de text encara en dubta, la farem a peu. Els primers passos no tenen pèrdua si seguim els indicadors correctament (els PR- groc i blanc). Al cap de cinc minuts aproximadament, arribem al menhir de Can Llaurador, de granit biotític -d'aquí la seva importància-, les primeres ressenyes del qual daten del 1677 i que va ser posat de peu l'any 1994. La significació d'aquesta "pedra" no queda aquí, ja que a més a més fa de terme de Santa Cristina i Solius. Seguint amb el recorregut, deixant el cotxe i el menhir enrere, ens dirigim cap a les muntanyes rocoses que veurem just davant nostre fins arribar a un altre pal (vint minuts caminant més o menys) que ja indica el Montclar. Just en aquest punt deixarem el camí "PR- groc i blanc" (que més aviat és una pista ampla) per agafar el sender "SL- verd i blanc" (que ja és més estret), un corriol que comença amb un pont de fusta que travessa un torrent. Aquest ràpidament s'enfila amb un pendent considerable i, tot seguit, presenta una varietat de caminets realment desorientadors. En tot cas, vosaltres aneu cap a la dreta, tot seguint els indicadors "SL"; si no, visitaríeu la via ferrada dels Carcaixells. Continuant pel camí que ens interessa, trobarem la figura d'un sant amb una senyera el damunt. A partir d'aquí començarem a trobar cadenes i algun passamà que ens donaran facilitats en la pujada. El pendent i el terreny cada vegada seran més rocosos. Continuem amb l'ascens fins arribar a dos corriols que ordenen "passar per pont tibetà" i "per evitar el pont tibetà". Escollir entre l'un o l'altre ja és feina vostra. Tot seguit, independentment de si hem passat pel pont o per sota i després hem recuperat l'altura perduda, ja estem

pràcticament a dalt de la carena. El panorama de què podem començar a gaudir des d'aquestes alçades ja és prou interessant...

Reprenem el trajecte seguint les marques dels "SL verds i blancs". Sense cap dificultat arribarem a un pal que indica l'acabament dels Carcaixells. Després, per arribar al Coll del Montclar haurem de fiar-nos dels indicadors "PR" un altre cop. El cim del Montclar queda a cinc o deu minuts.

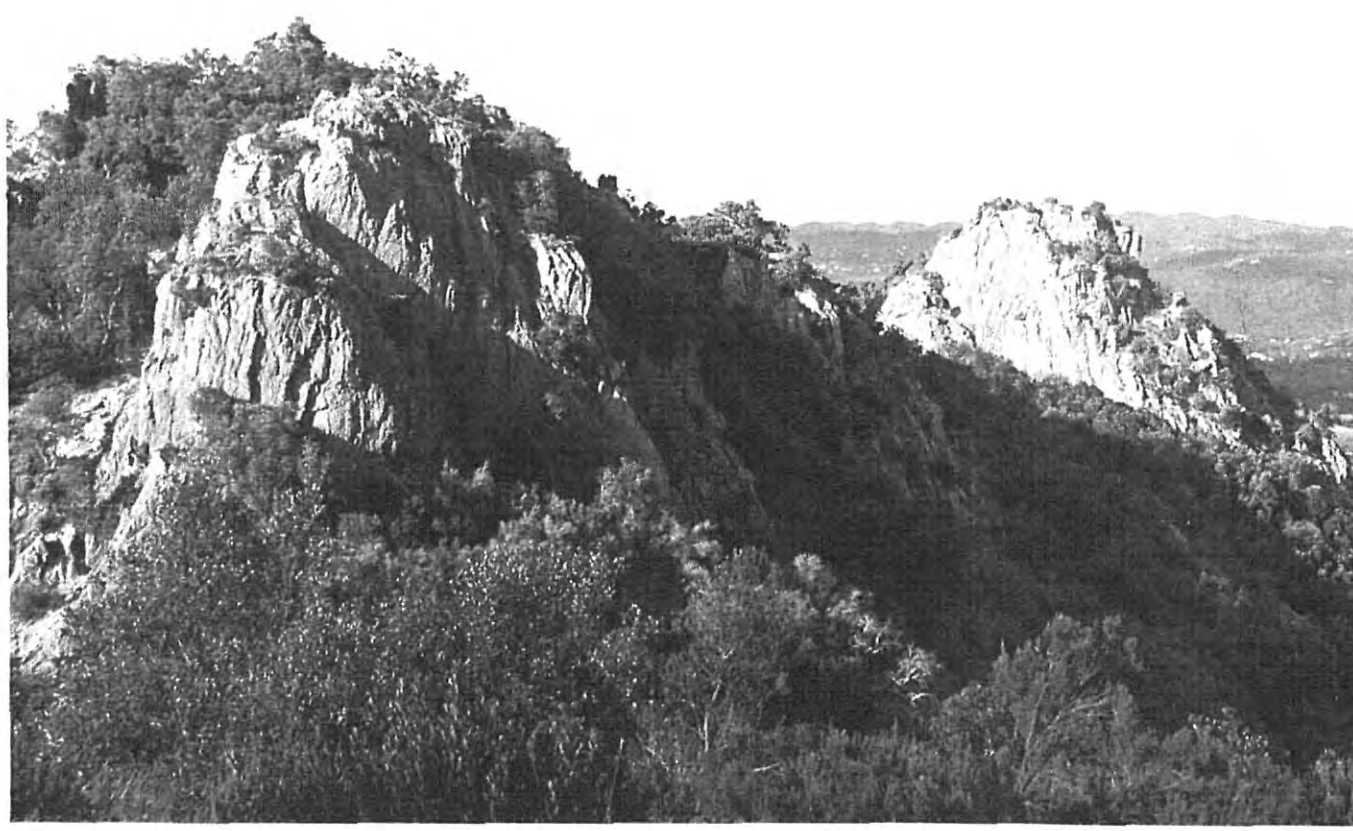
Marc Coll Turró

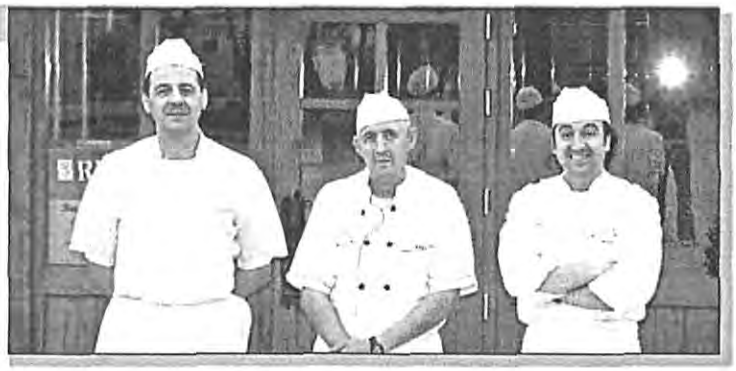
Dades tècniques aproximades:

Temps de pujada: 1h 30 min
Temps de baixada: 1 hora
Temps total: 2h i 30 min.
Dificultat: Mitjana- baixa.

Consells:

- Bàsicament dur un bon calçat que s'adhereixi a les superfícies rocoses i aigua perquè en tot el recorregut no trobem aigua potable.
- Alguna peça d'abrigall ja que s'hi fa vent i depenent de l'estació es pot notar el fred considerablement.
- En cap cas no seguir unes marques blaves en forma de punt que us conduirien a una via ferrada, perquè nosaltres no anirem prou equipats per posar-nos-hi. De tota manera, un cop a dalt es pot gaudir de com alguns practiquen aquesta modalitat, i és curiós.

Restaurant Can Panedes

Cargols a l'Empordanesa

Ingredients:
Bous de mar, escamarlans o boques
Cargols prèviament bullits i saltejats
Tomàquet natural passat pel xinès
Oli d'oliva
Vi ranci
Cebes passades pel "turmix"
Sal, pebre, canyella, cou moscada, farigola, llorer
Picada: avellanes, ametlles, pa fregit, alls, julivert i safrà

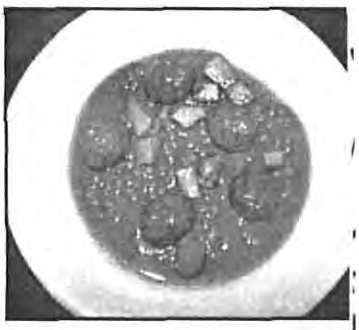
Sofregir la ceba fins que agafi color, amb bitxos al gust.
Afegir el marisc, ofegar fins que agafi color, afegir el vi ranci i deixar evaporar.
Afegir el tomàquet passat pel xinès, pebre, nou moscada, sal, farigola, canyella, llorer i deixar-ho coure. Afegir la picada desfeta amb fumet: julivert, all pelat, safrà torrat, ametlles, avellanes i pa fregit.
Deixar coure, i rectificar de sal i pebre.

Flam de xocolata amb sucre de taronja o mandarina

Ingredients
9 litres de llet
300 grams de llet condensada o l'equivalent en sucre
2 branques de canyella
3 peles de llimona
40 ous sencers
25 clares
850 grams de sucre per endolcir el flam
2 cullerades soperes de llet d'ametlles
1 quilo de sucre per el caramel
80 flameres al bany maria
Forn a 90º
120 minuts

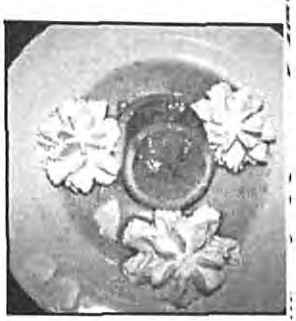
Torrem el sucre amb una mica d'aigua i el suc de les mandarines per fer el caramel.

Mandonguilles amb sèpia i pèsols

Ingredients mandonguilles:
3,5 kg. de carn picada, la meitat de porc i la meitat de vedella
Ous sencers. 12 unitats
Pa ratllat. 250 grams
Alls nets i picats. 50 grams
Julivert picat. 30 grams
Conyac. 1 got de tallat
Sal. 80 grams
Pebre negre. 10 grams

Un cop fetes les mandonguilles s'han d'enfarinar i fregir
La sèpia, un cop neta s'ha de tallar i fregir
Sofregit
Tomàquet natural passat pel xinès
Picada d'all i julivert
Fumet de peix
A la cassola posem una mica d'oli d'oliva amb 2 "cayenes" picants i deixem fregir; retirem les "cayenes" i afegim el sofregit, li fem arrancar el bull i tot seguit afegim el tomàquet cru i el coguem fins que agafi color. Afegim la sèpia i l'acabem de fregir i de lligar amb el sofregit.
Afegim la meitat de fumet i la meitat d'aigua i li fem arrancar el bull; tot seguit afegim les mandonguilles i la picada d'all i julivert. Deixem coure a foc lent.
Quan les mandonguilles i la salsa estiguin lligades afegim els pèsols, deixem coure a foc lent i rectifiquem de sal i pebre.

El deixem torrar, però no cremar, l'aboquem a les flameres i el deixem refredar.
Bullim la llet amb les peles de llimona, les peles de mandarina i la canyella, i ho deixem bullir amb el foc baix per tal que la llimona, la pela de mandarina i la canyella desprenguin l'aroma.
Barregem els ous amb les clares i el sucre.
Quan la llet ha bullit traiem les peles de llimona i de mandarina i la canyella.
Afegim la llet condensada, la vainilla en pols, la llet d'ametlles i els ous prèviament batuts amb el sucre. Ho lliguem i ho repartim a les flameres.
L'altra opció és posar xocolata a la llet i fer un caramel de mandarines pel caramel de sucre.

Foto Kim

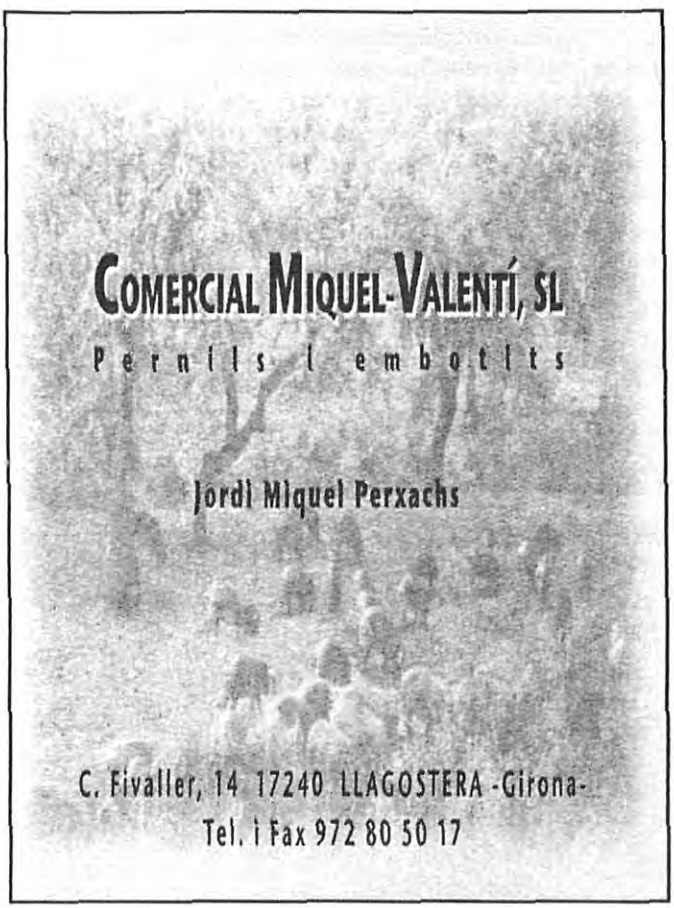
Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Les teves fotos des de
qualsevol suport digital

Carrer Comte Guifré,8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972 83.02.04

La teva botiga Arco iris a Llagostera

ARCO IRIS
DE KODAK

EDUARD GALOBARDES
ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

Fe de_rates

FE DE_RATES per Conrat Penat Gasiu ratolí imparcial

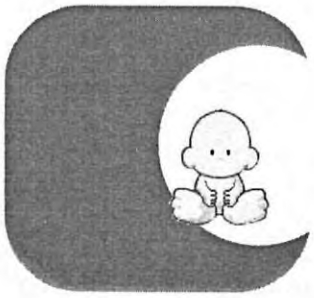
Sovint, apreciat lector, apreciada lectora, a la gent –també a les rates– se'ns gira feina. I en el meu cas, la fe en l'excusa dels errors, tenir més feina vol dir que hi ha hagut més errors, errors més greus, errors més difícils de justificar... A vegades els errors del Butlletí poden afectar només la imatge de la publicació, a la vàlua o la consideració dels qui hi treballem, a la brillantor d'un producte acabat. En altres ocasions el descuit, l'oblit instantani forçat per hores de feina, la transpaperació involuntària, poden tocar o ofendre determinat sector amb interessos: una empresa, una entitat, un partit polític, etc. Abans de parlar dels detalls errats de l'anterior número vull parlar del valor pedagògic d'aquesta secció.

La voluntat de l'actual col·lectiu de redacció és, dins la subjectivitat inevitable que això comporta, explicar el que passa com nosaltres –persones o rates amb nom i cognoms- veiem que succeeix. A més d'això, el lector del Butlletí de Llagostera ha sabut sempre i sap que pot participar, opinar, criticar... Com a l'anunci de l'Estatut i amb total llibertat. Aquesta secció, normalment més divertida, irònica i subversiva, serveix avui també per autoreivindicar-se com a eina per suavitzar les errades que s'han pogut cometre i, alhora, per expressar un sentiment en forma de voluntat de demostrar que fem les coses tan bé com bonament podem, sense oblidar-nos de reconèixer o justificar el que no ha quedat tal com volíem.

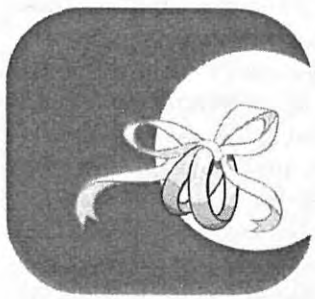
Sense l'existència d'algun o altre conflicte, el fe d'errates d'aquest número hauria estat més divertit. Tanmateix, aquest ha de servir per fer arribar a la gent la il·lusió que posem en el desenvolupament de la nostra tasca i que per més que algú, des de la seva posició, es vegi valent per burxar un col·lectiu de joves que treballen pel poble, no considerem que hi tingui dret sense ser educat, comprensiu i mínimament honest.

El Butlletí, en boca d'aquest ratolí servidor, sap que per justificar un error d'impressió en portada -com va passar en aquest últim número amb el mes de sortida equivocat, per exemple- és ben fàcil reconèixer-ho i explicar el motiu inversemblant que ens ha portat a errar. En l'altre extrem, tenim la responsabilitat d'haver-nos deixat per editar per una banda un fragment d'un text i per l'altra un de sencer. En el primer dels casos, l'error fou molt divertit. Vaig convidar el meu cosí , un ratolí erudit que devora els llibres de tal manera que a vegades aconsegueix desenganxar la tinta; mentre jo feinejava pel local ell va llegir l'escrit amb deteniment. En el segon cas, no tan divertit, els nois i les noies que fan aquest recull informatiu, van deixar de publicar un text escrit per Pilar Sancho sense adonar-se'n, i lamentant-ho molt quan se n'adonaren. Per això hem afegit dos textos seus en aquest número; mai se'ns hauria acudit descartar un escrit per les seves connotacions polítiques, encara que transmetés idees oposades a les que puguem tenir nosaltres –que no vol dir que sigui així- i sempre que no pugui ferir la sensibilitat del lector.

Finalment, cal concloure amb la potinejada més remarcable del número anterior, tornant al caràcter distès que ha tingut i espera tenir aquesta secció a la resta d'edicions. Nois, què passa amb els peus de foto? Tinc la resposta. En Xevi en té la culpa. Sabeu aquell consell perpetu i estès, que promou la idea de no fer dues o més coses alhora perquè surten malament? Doncs aquest xicot ho té com a mètode. L'hem trobat més d'un cop treballant amb els tres ordinadors alhora, en coses ben diferents. I no sempre surt bé. Les empremtes dactilars de l'ordinador des del qual es van escriure els peus de foto del número anterior corresponen a aquest membre de l'equip de redacció. El més curiós del cas és que corresponguin als dits del peu. No m'imagino la postura... Ni vull pensar que es pensés que els peus de foto s'han d'escriure, precisament, amb els peus!

Data	Nom i Cognoms
19 agost	Saibou Ceesay Ceesay
16 agost	Tonet Serra Orts
30 agost	Denis Pérez Moreno
7 setembre	Amanda Ramírez Castelló
10 setembre	Paula Albertí Asensio
15 setembre	Jana Brasó Lafuente
7 setembre	Paula Calderón Gutiérrez
14 setembre	Ismael Gutiérrez Antón
22 setembre	David Serrano Arimón
11 octubre	Àlex Aranda Hernández
20 octubre	Lluc Rocafort Pons
19 octubre	Edgar-Joan Calderón Toledo
22 octubre	Paula Serrat Casadellà
26 octubre	Ruth González Durà
8 novembre	Amina Fannoua El Wahabi
18 novembre	Núria Serra Llinàs
13 novembre	Manal Boukabous Boukabous
25 novembre	Marta Rebordosa Garriga

Data	Nom i Cognoms
28 agost	Valerio Romero Ruiz i Marta Peradalta Prim
4 setembre	Diego García Calvo i Cristina Pulido Romero
11 setembre	Miguel Ramírez Bancells i Irene Miquel Valentí
12 setembre	Lluís Donat Lorenzo i Marta Llinàs Tarrés
18 setembre	Stephan Antonius Lucas Maria Aerts i Anna-Rosa Roca Nicolau
18 setembre	Daniel-Alexandre Macaya Masferrer i Estela Juanals Bellvehí
25 setembre	Narcís Mayol Mas i Esther Almansa Morales
2 octubre	Àlex Toledano González i Mònica Martínez Ruano
2 octubre	Juan García Martín i Isabel Plaja Paradeda
9 octubre	Miquel Serra Aramburu i Laia Cervelló Peña
15 octubre	Javier Ventura Mont i Sílvia Fa Cateura
30 octubre	Juan-Manuel Borromeo Macareno i Alba Felip Sabaté
13 novembre	Luis-Edeison Pulgarín Muñoz i Liliana-Patrícia Jiménez Ruiz
27 novembre	José-Antonio Rey Bermúdez i Karen Ivete Miralda Piedy

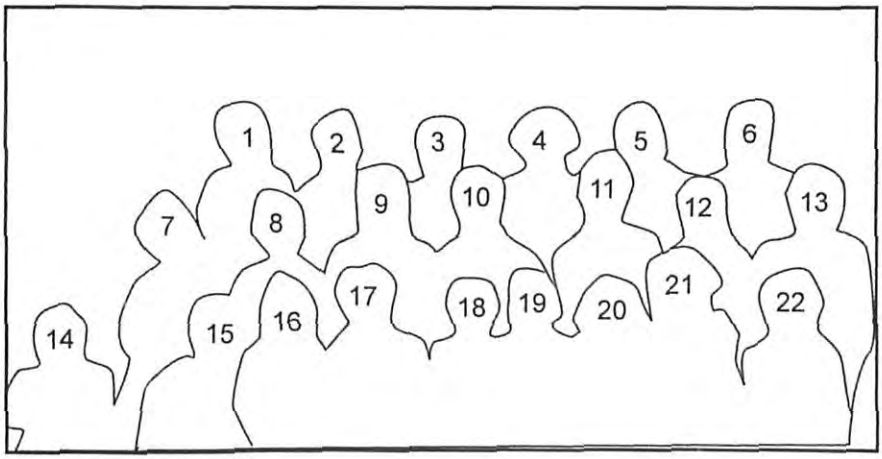

Data	Nom i Cognoms	Edat
26 agost	Tomás Mena Guijarro	68
9 setembre	Mercè Rabassedas Pagès	70
10 setembre	José Mª Coll Casals	41
21 setembre	Juan Gavilán Pérez	53
26 setembre	Pilar Puig Borrell	100
28 setembre	Mercedes Perea Navarro	61
1 octubre	Juan Carranza Corral	84
8 octubre	José Planella Calvet	78
16 octubre	Antonio Moya García	56
21 octubre	Joaquina Tranis Cullell	86
31 octubre	Dolores Pallí Gotarra	89
4 novembre	Albert Fernández Mateu	49
4 novembre	Núria Escortell Alagarda	50
7 novembre	Pedro Comas Albertí	76
8 novembre	Marcelo Sánchez Torterolo	33
9 novembre	Sergio Martínez Guirado	22
9 novembre	Ivan Martínez Guirado	19
28 novembre	Joaquina Fausellas Mallorquí	91

Col.legi Germanes Carmelites
Any 1943/44

Foto cedida per: Paquita Colomeda, si algu necessita còpies, s'en poden fer. C/ Sant Feliu, 22. Tèlf. 972 83 03 15

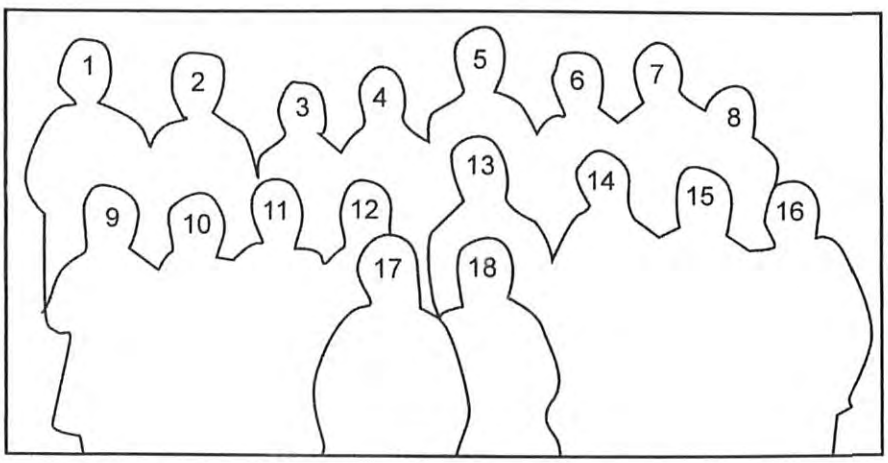

1.- Paquita Colomeda
2.- Núria Pagès
3.- Pilar Vall-llovera
4.- Carmen Mir
5.- Mª Rosa Albertí
6.- Pilar Collell
7.- Pilarín Seguí
8.- Maria Margarit
9.- Roser Costa
10.- Margarita Bancells
11.- Gemma Guinó
12.- Montserrat Codina
13.- Roser Castelló
14.- Catalina Albertí
15.- Conxita Vall-llovera
16.- Anita Rodas
17.- Quimeta Quelet
18.- Núria Margarit
19.- Josefina Pasqual
20.- Pilar Masgrau
21.- Assumpció Sans
22.- Pepita Vidal

Escola Ntra. Sra. del Carme
Curs 1948-1949

Foto cedida per: Joaquim Puig Ferre

1.- Juan Vert
2.- Juan Casas
3.- Fransesc Butiñac
4.- Benet Mayol
5.- Santi Vila
6.- Fransesc Ragolta
7.- Joaquim Puig
8.- Joan Margarit
9.- Florensi Clara
10.- Ricard Albertí
11.- Miquel Tarrés
12.- Joseop Mª Tarrè
13.- Lluis Carrasco
14.- Àngel Boadella
15.- ?
16.- Robert Rodriguez
17.- Jordi Soles
18.- Jaume Moll

Estimats Reis Mags:

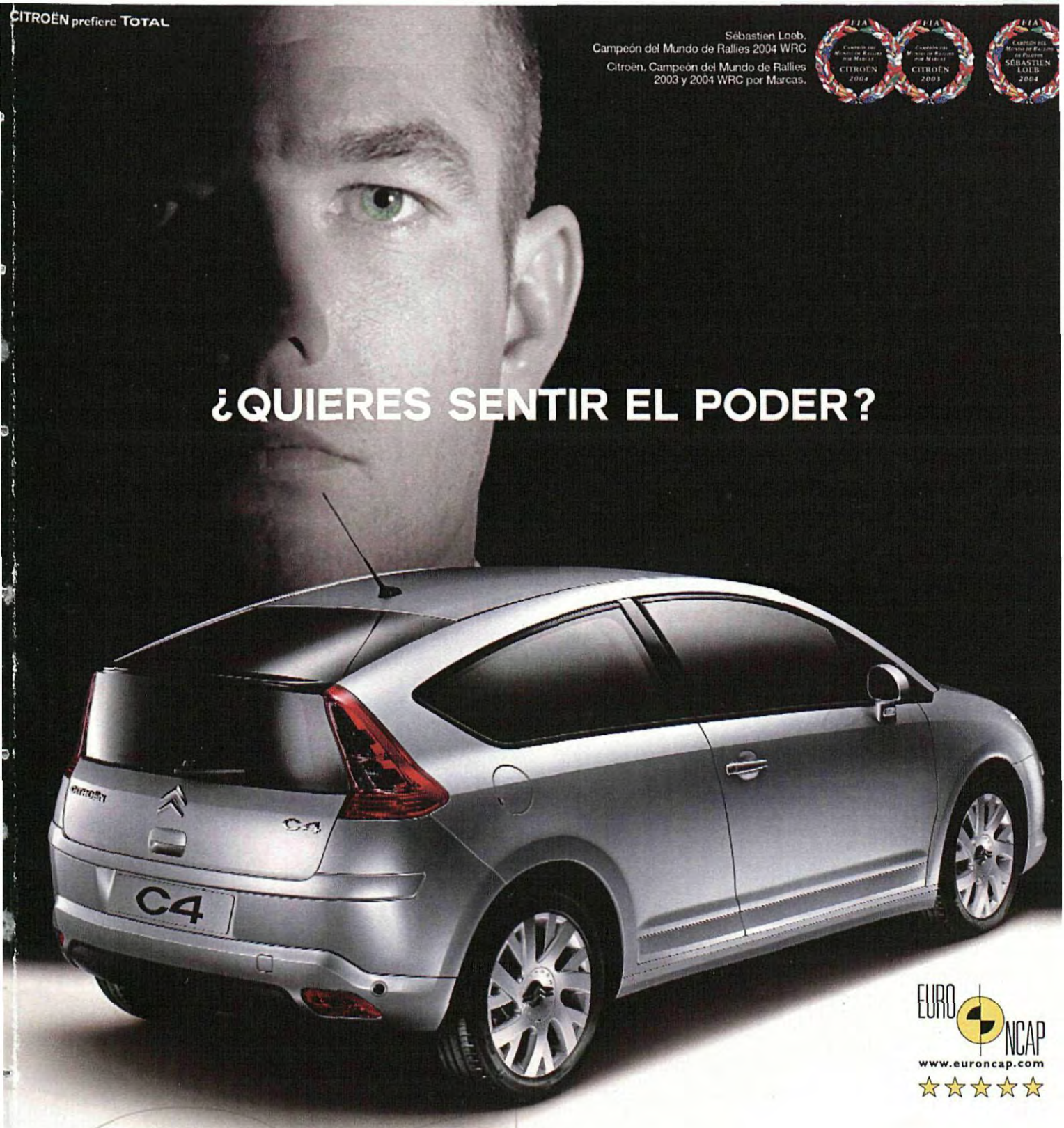

Per se magestat el Rei: _____

Remitent: _____

CITROËN prefiere TOTAL

Sébastien Loeb.
Campeón del Mundo de Rallies 2004 WRC
Citroën, Campeón del Mundo de Rallies
2003 y 2004 WRC por Marcas.

EURO NCAP
www.euroncap.com
★★★★★

NUEVO CITROËN C4. EL PODER DE LA TECNOLOGÍA.

Llega el gran lanzamiento del año. Citroën, Campeón del Mundo de Rallies 2004 presenta el nuevo Citroën C4. Todo el poder de la tecnología con una aerodinámica líder en su segmento. Con dos modelos, coupé y 5 puertas y con un nivel de equipamientos, según versiones, que le convierten en el coche más avanzado de su categoría: **Sistema de Alerta de Cambio Involuntario de Carril • Volante con Mandos Centrales Fijos • Sistema de Navegación NaviDrive con teléfono integrado • Sistemas de seguridad Activa ESP, ASR, ABS con repartidor electrónico de frenada y ayuda a la frenada de urgencia • Faros bi-xenón autodireccionables • Motores Diesel HDi hasta 138 CV y gasolina hasta 180 CV.**

WRC Consumo mixto (L/100 Km.) / Emisión CO_2 (grs./Km.): C4: 4,7-8,4/125-200
Modelo presentado Citroën C4 Coupé VTS.

VENGA A VERLOS A:

Taller Esteve sevei Oficial Citroën

Zona Ind. C/ Migjorn, 1-3 Tel: **972 83 02 17** LLAGOSTERA

CITROËN
NO TE IMAGINAS LO QUE CITROËN PUEDE HACER POR TI

Mas Roure

Sopar de Cap d´Any

Per Reserves 972 83 12 02

Ctra. Vidreres a Sant Feliu de Guíxols, s/n · 17240 Llagostera · T. 972 83 12 02 · www.masroure.com